

UNIUNEA EUROPEANĂ

PARLAMENTUL EUROPEAN

CONSILIUL

**Bruxelles, 20 septembrie 2023
(OR. en)**

2021/0218 (COD)

PE-CONS 36/23

**ENER 376
CLIMA 313
CONSOM 243
TRANS 270
AGRI 334
IND 331
ENV 716
COMPET 644
FORETS 73
CODEC 1163**

ACTE LEGISLATIVE ȘI ALTE INSTRUMENTE

Subiect: **DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI de modificare a Directivei (UE) 2018/2001, a Regulamentului (UE) 2018/1999 și a Directivei 98/70/CE în ceea ce privește promovarea energiei din surse regenerabile și de abrogare a Directivei (UE) 2015/652 a Consiliului**

DIRECTIVA (UE) 2023/...
A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din ...

**de modificare a Directivei (UE) 2018/2001, a Regulamentului (UE) 2018/1999
și a Directivei 98/70/CE în ceea ce privește promovarea energiei din surse regenerabile
și de abrogare a Directivei (UE) 2015/652 a Consiliului**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,
articolul 192 alineatul (1) și articolul 194 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizele Comitetului Economic și Social European¹,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor²,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară³,

¹ JO C 152, 6.4.2022, p. 127 și JO C 443, 22.11.2022, p. 145.

² JO C 301, 5.8.2022, p. 184.

³ Poziția Parlamentului European 12 septembrie 2023 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din

întrucât:

- (1) În contextul Pactului verde european, stabilit în Comunicarea Comisiei din 11 decembrie 2019 (denumit în continuare „Pactul verde european”), Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului¹ a stabilit obiectivul realizării neutralității climatice în Uniune până în 2050 și un obiectiv intermediar de reducere a emisiilor nete de gaze cu efect de seră cu cel puțin 55 % până în 2030 comparativ cu nivelurile din 1990. Obiectivul de neutralitate climatică al Uniunii necesită o tranziție energetică justă, în care niciun teritoriu sau cetățean nu este lăsat în urmă, o creștere a eficienței și ponderi semnificativ mai mari ale energiei din surse regenerabile într-un sistem energetic integrat.

¹ Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 iunie 2021 de instituire a cadrului pentru realizarea neutralității climatice și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 401/2009 și (UE) 2018/1999 („Legea europeană a climei”) (JO L 243, 9.7.2021, p. 1).

- (2) Energia din surse regenerabile joacă un rol fundamental în realizarea respectivelor obiective, având în vedere că sectorul energetic contribuie în prezent cu peste 75 % din totalul emisiilor de gaze cu efect de seră din Uniune. Prin reducerea respectivelor emisii de gaze cu efect de seră, energia din surse regenerabile poate contribui, de asemenea, la abordarea provocărilor legate de mediu, cum ar fi pierderea biodiversității, și la reducerea poluării în conformitate cu obiectivele Comunicării Comisiei din 12 mai 2021 intitulată „Calea către o planetă sănătoasă pentru toți - Plan de acțiune al UE: «Către reducerea la zero a poluării aerului, apei și solului»”. Tranziția verde către o economie bazată pe energie din surse regenerabile va contribui la realizarea obiectivelor Deciziei (UE) 2022/591 a Parlamentului European și a Consiliului¹, care vizează, de asemenea, protejarea, restabilirea și îmbunătățirea stării mediului, printre altele prin oprirea și inversarea tendinței de pierdere a biodiversității. Faptul că energia din surse regenerabile reduce expunerea la șocurile prețurilor în comparație cu combustibilii fosili poate conferi energiei din surse regenerabile un rol-cheie în combaterea sărăciei energetice. Energia din surse regenerabile poate aduce, de asemenea, beneficii socioeconomice ample, creând noi locuri de muncă și promovând industriile locale, abordând în același timp creșterea cererii interne și mondiale de tehnologii din domeniul energiei din surse regenerabile.

¹ Decizia (UE) 2022/591 a Parlamentului European și a Consiliului din 6 aprilie 2022 privind un Program general al Uniunii de acțiune pentru mediu până în 2030 (JO L 114, 12.4.2022, p. 22).

- (3) Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului¹ stabilește un obiectiv general obligatoriu al Uniunii de atingere a unei ponderi de cel puțin 32 % a energiei din surse regenerabile în cadrul consumului final brut de energie al Uniunii până în 2030. În conformitate cu Planul privind obiectivul climatic pentru 2030, stabilit în Comunicarea Comisiei din 17 septembrie 2020, intitulată „Stabilirea unui obiectiv mai ambițios în materie de climă pentru Europa în perspectiva anului 2030 – Investirea într-un viitor neutru din punct de vedere climatic, în interesul cetățenilor”, ponderea energiei din surse regenerabile în cadrul consumului final brut de energie ar trebui să se majoreze la 40 % până în 2030 pentru a realiza obiectivul Uniunii de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră. În acest context, în iulie 2021 Comisia a propus, în cadrul pachetului de punere în aplicare a Pactului verde european, dublarea ponderii energiei din surse regenerabile în mixul energetic în 2030 față de 2020, pentru a ajunge la cel puțin 40 %.
- (4) Contextul general creat de invadarea Ucrainei de către Rusia și efectele pandemiei de COVID-19 au condus la o creștere bruscă a prețurilor energiei în întreaga Uniune, subliniind astfel necesitatea de a accelera eficiența energetică și de a spori utilizarea energiei din surse regenerabile în Uniune. În vederea realizării obiectivului pe termen lung al unui sistem energetic independent de țările terțe, Uniunea ar trebui să pună accentul pe accelerarea tranziției verzi și pe asigurarea unei politici energetice de reducere a emisiilor, care să reducă dependența de combustibilii fosili importați și să promoveze prețuri corecte și accesibile cetățenilor și întreprinderilor Uniunii din toate sectoarele economiei.

¹ Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile (JO L 328, 21.12.2018, p. 82).

- (5) Planul REPowerEU stabilit în Comunicarea Comisiei din 18 mai 2022 (denumit în continuare „planul REPowerEU”) urmărește ca Uniunea să devină independentă de combustibilii fosili din Rusia cu mult înainte de 2030. Respectiva comunicare prevede acțiuni consolidate, la începutul perioadei, în ceea ce privește energia eoliană și energia solară, ducând la creșterea ratei medii de implementare a unei astfel de energii, precum și instalarea de capacități suplimentare de energie din surse regenerabile până în 2030 pentru a permite creșterea producției de combustibili de origine nebiologică din surse regenerabile. De asemenea, Comisia a invitat colegiitorii să ia în considerare stabilirea unui obiectiv mai ridicat sau mai timpuriu în ceea ce privește ponderea crescută a energiei din surse regenerabile în mixul energetic. În acest context, este oportun ca obiectivul general al Uniunii privind energia din surse regenerabile să fie majorat la 42,5 % în vederea unei accelerări semnificative a ritmului actual de implementare a energiei din surse regenerabile, grăbindu-se astfel eliminarea treptată a dependenței Uniunii de combustibilii fosili din Rusia prin creșterea disponibilității energiei accesibile, sigure și durabile în Uniune. Dincolo de acest nivel obligatoriu, statele membre ar trebui să depună eforturi pentru a realiza în mod colectiv un obiectiv general al Uniunii privind energia din surse regenerabile de 45 %, în concordanță cu planul REPowerEU.
- (6) Obiectivele privind energia din surse regenerabile ar trebui să meargă mână în mână cu eforturile complementare de decarbonizare pe baza altor surse de energie nefosile în vederea atingerii neutralității climatice în 2050. Statele membre ar trebui să poată combina diferite surse de energie nefosile pentru a realiza obiectivul Uniunii de a deveni neutră din punct de vedere climatic până în 2050, ținând cont de circumstanțele lor naționale specifice și de structura aprovizionării lor cu energie. Pentru a realiza acest obiectiv, implementarea energiei din surse regenerabile în cadrul obiectivului general obligatoriu crescut al Uniunii ar trebui să fie integrată în eforturile complementare de decarbonizare care implică dezvoltarea altor surse de energie nefosile pe care statele membre decid să le urmărească.

(7) Inovarea este esențială pentru competitivitatea energiei din surse regenerabile. Planul strategic european privind tehnologiile energetice stabilit în Comunicarea Comisiei din 15 septembrie 2015 intitulată „Către un Plan strategic integrat privind tehnologiile energetice (SET): Accelerarea transformării sistemului energetic european” (denumit în continuare „Planul SET”) urmărește stimularea tranziției către un sistem energetic neutru din punct de vedere climatic prin acțiuni de cercetare și inovare, care abordează întregul lanț al inovării, de la cercetare la introducerea pe piață. În planurile lor naționale integrate privind energia și clima prezentate în temeiul articolului 3 din Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului¹, statele membre stabilesc obiective naționale și obiective de finanțare pentru cercetarea și inovarea publică și, dacă este cazul, privată, referitoare la uniunea energetică, inclusiv, după caz, termene până la care să fie îndeplinite obiectivele; reflectarea priorităților strategiei pentru uniunea energetică stabilite în Comunicarea Comisiei din 25 februarie 2015 intitulată „O strategie-cadru pentru o uniune energetică rezilientă cu o politică prospectivă în domeniul schimbărilor climatice”, și, după caz, ale Planului SET. Pentru a completa obiectivele lor naționale și obiectivele lor de finanțare, pentru a promova producția de energie din surse regenerabile din tehnologii inovatoare în domeniul energiei din surse regenerabile și pentru a garanta menținerea poziției Uniunii de lider în domeniul cercetării și dezvoltării de tehnologii inovatoare în domeniul energiei din surse regenerabile, fiecare stat membru ar trebui să stabilească un obiectiv orientativ pentru tehnologiile inovatoare în domeniul energiei din surse regenerabile de cel puțin 5 % din noua capacitate instalată de producere a energiei din surse regenerabile până în 2030.

¹ Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind guvernarea uniunii energetice și a acțiunilor climatice, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 663/2009 și (CE) nr. 715/2009 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 94/22/CE, 98/70/CE, 2009/31/CE, 2009/73/CE, 2010/31/UE, 2012/27/UE și 2013/30/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 2009/119/CE și (UE) 2015/652 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 328, 21.12.2018, p. 1).

- (8) În conformitate cu articolul 3 din Directiva (UE) .../... a Parlamentului European și a Consiliului¹⁺ și în concordanță cu Recomandarea (UE) 2021/1749 a Comisiei², statele membre ar trebui să adopte o abordare integrată prin promovarea sursei regenerabile celei mai eficiente din punct de vedere energetic pentru orice sector și aplicație dată, precum și prin promovarea eficienței sistemului, astfel încât să fie nevoie de cât mai puțină energie pentru fiecare activitate economică în parte.
- (9) Modificările prevăzute în prezenta directivă sunt, de asemenea, menite să sprijine realizarea obiectivului Uniunii de producție anuală de biometan sustenabil de 35 de miliarde de metri cubi până în 2030, stabilit în Documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 18 mai 2022 care însoțește planul REPowerEU, intitulat „Punerea în aplicare a planului de acțiune REPowerEU: nevoile de investiții, acceleratorul de hidrogen și realizarea obiectivelor privind biometanul”, sprijinind astfel securitatea aprovizionării și ambițiile Uniunii în materie de climă.

¹ Directiva (UE) .../... a Parlamentului European și a Consiliului din ... privind eficiența energetică și de modificare a Regulamentului (UE) 2023/955 (JO L ...).

⁺ JO: a se introduce în text numărul directivei conținute în documentul PE-CONS 15/23 (2021/0203(COD)) și a se introduce numărul, data și referința JO ale directivei respective în nota de subsol.

² Recomandarea (UE) 2021/1749 a Comisiei din 28 septembrie 2021 privind „Eficiența energetică înainte de toate: de la principii la practică - Orientări și exemple pentru implementarea în procesul decizional care cuprinde și sectorul energetic” (JO L 350, 4.10.2021, p. 9).

- (10) Se recunoaște din ce în ce mai mult necesitatea alinierii politicilor în domeniul bioenergiei la principiul utilizării în cascadă a biomasei. Principiul respectiv urmărește să realizeze utilizarea eficientă a resurselor de biomasă, acordând prioritate, ori de câte ori este posibil, utilizării materiilor prime de biomasă în defavoarea utilizării sale pentru energie, crescând astfel cantitatea de biomasă disponibilă în cadrul sistemului. O astfel de aliniere are ca scop asigurarea unui acces echitabil la piața materiilor prime din biomasă în vederea dezvoltării de soluții inovatoare, cu valoare adăugată ridicată, bazate pe biomasă și a unei bioeconomii circulare sustenabile. Atunci când elaborează scheme de sprijin pentru bioenergie, statele membre ar trebui, prin urmare, să țină seama de disponibilitatea aprovizionării cu biomasă durabilă pentru uz energetic și pentru alte utilizări și de menținerea absorbantilor de carbon și a ecosistemelor din pădurile naționale, precum și de principiul economiei circulare, de principiul utilizării în cascadă a biomasei și de ierarhia deșeurilor stabilită în Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹. În concordanță cu principiul utilizării în cascadă a biomasei, biomasa lemnoasă ar trebui utilizată în conformitate cu cea mai mare valoare adăugată economică și de mediu, în următoarea ordine a priorităților: produse pe bază de lemn, prelungirea duratei de viață a produselor pe bază de lemn, reutilizare, reciclare, bioenergie și eliminare. În cazul în care nicio altă utilizare a biomasei lemnoase nu este viabilă din punct de vedere economic sau potrivită din punctul de vedere al mediului, recuperarea energiei contribuie la reducerea producției de energie din surse neregenerabile. Prin urmare, schemele de sprijin ale statelor membre pentru bioenergie ar trebui să fie direcționate către astfel de materii prime pentru care există o concurență redusă pe piață cu sectoarele materialelor și a căror aprovizionare este considerată ca având un efect pozitiv atât pentru climă, cât și pentru biodiversitate, pentru a se evita stimulentele negative pentru opțiunile în materie de bioenergie care nu sunt durabile, astfel cum au fost identificate în raportul pentru 2021 al Centrului Comun de Cercetare al Comisiei, intitulat „Utilizarea biomasei lemnoase pentru producția de energie în UE”.

¹ Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (JO L 312, 22.11.2008, p. 3).

În același timp, la punerea în aplicare a măsurilor care asigură aplicarea principiului utilizării în cascadă a biomasei, este necesar să se recunoască particularitățile naționale care ghidează statele membre în elaborarea schemelor lor de sprijin. Statelor membre ar trebui să li se permită să deroge de la principiul respectiv în circumstanțe justificate în mod corespunzător, de exemplu atunci când acest lucru este necesar în scopul securității aprovizionării cu energie, cum ar fi în cazul unor condiții de frig deosebit de severe. De asemenea, statelor membre ar trebui să li se permită să deroge de la principiul respectiv în cazul în care nu există sectoare sau instalații de prelucrare care ar putea utiliza o valoare adăugată mai mare a anumitor materii prime într-un perimetru geografic. Într-un astfel de caz, transportul dincolo de acest perimetru în scopul unei astfel de utilizări ar putea să nu fie justificat din punct de vedere economic sau ecologic. Statele membre ar trebui să notifice orice astfel de derogări Comisiei. Statele membre nu ar trebui să acorde sprijin financiar direct pentru producția de energie din bușteni de gater, bușteni de furnir, lemn rotund de calitate industrială, buturugi și rădăcini. În scopul prezentei directive, avantajele fiscale nu sunt considerate a constitui sprijin financiar direct. Prevenirea, reutilizarea și reciclarea deșeurilor ar trebui să constituie opțiunea prioritară. Statele membre ar trebui să evite crearea unor scheme de sprijin care ar fi contrare obiectivelor privind tratarea deșeurilor și care ar duce la utilizarea ineficientă a deșeurilor reciclabile. În plus, pentru a asigura utilizarea mai eficientă a bioenergiei, statele membre nu ar trebui să acorde un nou sprijin sau să reinnoiască sprijinul pentru centralele care produc exclusiv energie electrică, cu excepția cazului în care instalațiile sunt situate în regiuni cu un statut specific de utilizare în ceea ce privește tranziția lor dinspre combustibilii fosili sau în regiunile ultraperiferice menționate la articolul 349 din TFUE ori în cazul în care instalațiile utilizează captarea și stocarea dioxidului de carbon.

- (11) Creșterea rapidă a producției de energie electrică din surse regenerabile și competitivitatea sporită a acestora din punctul de vedere al costurilor pot fi utilizate pentru a răspunde unei ponderi tot mai mari a cererii de energie, de exemplu, prin utilizarea pompelor de căldură pentru încălzirea spațiilor sau a proceselor industriale la temperatură scăzută, a vehiculelor electrice pentru transport sau a furnalelor electrice din anumite sectoare. Energia electrică din surse regenerabile poate fi utilizată, de asemenea, pentru a produce combustibili sintetici destinați consumului în sectoare ale transporturilor greu de decarbonizat, cum ar fi aviația și transportul maritim. Un cadru pentru electrificare trebuie să permită o coordonare solidă și eficientă și să extindă mecanismele pieței pentru a corela cererea și oferta în spațiu și timp, pentru a stimula investițiile în flexibilitate și pentru a contribui la integrarea unor ponderi mari ale producției variabile de energie electrică din surse regenerabile. Prin urmare, statele membre ar trebui să se asigure că implementarea energiei electrice din surse regenerabile continuă să crească într-un ritm adecvat pentru a răspunde creșterii cererii. În acest scop, statele membre ar trebui să stabilească un cadru care să includă mecanisme compatibile cu piața pentru a elimina barierele rămase în calea integrării depline în sistemul energetic a unor sisteme energetice sigure și adecvate, adaptate unui nivel ridicat de energie din surse regenerabile, precum și a unor instalații de stocare. În special, acest cadru ar trebui să abordeze barierele rămase, inclusiv cele nefinanciare, cum ar fi lipsa resurselor digitale și umane suficiente din partea autorităților pentru prelucrarea unui număr tot mai mare de cereri de acordare a autorizației.

(12) Atunci când se calculează ponderea energiei din surse regenerabile într-un stat membru, combustibilii din surse regenerabile de origine nebiologică ar trebui să fie luați în considerare în sectorul în care sunt consumați (energie electrică, încălzire și răcire sau transporturi). Pentru a evita dubla contabilizare, energia electrică din surse regenerabile utilizată pentru producerea acestor combustibili nu ar trebui luată în calcul. Acest lucru ar duce la o armonizare a normelor de contabilizare pentru respectivii combustibili în tot cuprinsul Directivei (UE) 2018/2001, indiferent dacă aceștia sunt luați în considerare pentru obiectivul general privind energia din surse regenerabile sau pentru orice alt obiectiv secundar. De asemenea, acest lucru ar permite contabilizarea consumului real de energie, ținând seama de pierderile de energie din procesul de producere a acestor combustibili. În plus, s-ar permite contabilizarea combustibililor din surse regenerabile de origine nebiologică importați și consumați în Uniune. Statelor membre ar trebui să li se permită să convină, prin intermediul unui acord de cooperare specific, contabilizarea combustibililor din surse regenerabile de origine nebiologică consumați într-un stat membru în ponderea consumului final brut de energie din surse regenerabile în statul membru în care au fost produși. Ori de câte ori sunt instituite astfel de acorduri de cooperare, cu excepția cazului în care se convine altfel, statele membre sunt încurajate să contabilizeze combustibilii din surse regenerabile de origine nebiologică produși într-un stat membru diferit de statele membre în care sunt consumați, după cum urmează: până la 70 % din volumul lor în țara în care sunt consumați și până la 30 % din volumul lor în țara în care sunt produși. Acordurile dintre statele membre pot lua forma unui acord de cooperare specific încheiat prin intermediul Platformei Uniunii de dezvoltare a energiei din surse regenerabile, lansată la 29 noiembrie 2021.

- (13) Cooperarea dintre statele membre în vederea promovării energiei din surse regenerabile poate lua forma transferurilor statistice, a schemelor de sprijin sau a proiectelor comune. Aceasta permite o implementare eficientă din punctul de vedere al costurilor a energiei din surse regenerabile în întreaga Europă și contribuie la integrarea pe piață. În ciuda potențialului său, cooperarea dintre statele membre a fost foarte limitată, ceea ce a condus la rezultate nesatisfăcătoare în legătură cu eficiența în ceea ce privește creșterea ponderii energiei din surse regenerabile. Prin urmare, statele membre ar trebui să fie obligate să stabilească un cadru de cooperare privind proiectele comune până în 2025. În acest cadru, statele membre ar trebui să depună eforturi pentru instituirea a cel puțin două proiecte comune până în 2030. În plus, statele membre al căror consum anual de energie electrică depășește 100 TWh ar trebui depună eforturi pentru stabilirea unui al treilea proiect comun până în 2033. Proiectele finanțate prin contribuții naționale în cadrul mecanismului Uniunii de finanțare a energiei din surse regenerabile instituit prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/1294 al Comisiei¹ ar îndeplini această obligație pentru statele membre implicate.

¹ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/1294 al Comisiei din 15 septembrie 2020 privind mecanismul Uniunii de finanțare a energiei din surse regenerabile (JO L 303, 17.9.2020, p. 1).

- (14) În Comunicarea sa din 19 noiembrie 2020, intitulată „O strategie a UE privind valorificarea potențialului energiei din surse regenerabile offshore pentru un viitor neutru climatic”, Comisia a prezentat un obiectiv ambițios de generare a unei cantități de 300 GW de energie eoliană offshore și de 40 GW de energie oceanică în toate bazinele maritime ale Uniunii până în 2050. Pentru a se asigura această schimbare majoră, va fi necesară o colaborare transfrontalieră între statele membre la nivel de bazin maritim. Regulamentul (UE) 2022/869 al Parlamentului European și al Consiliului¹ impune statelor membre să încheie acorduri fără caracter obligatoriu pentru a coopera cu privire la obiectivele legate de producția de energie din surse regenerabile offshore care urmează să fie implementată în fiecare bazin maritim până în 2050, cu etape intermediare în 2030 și 2040. Publicarea de informații cu privire la volumele de energie din surse regenerabile offshore pe care statele membre intenționează să le obțină prin intermediul licitațiilor sporește transparența și previzibilitatea pentru investitori și sprijină realizarea obiectivelor pentru producerea de energie din surse regenerabile offshore. Amenajarea spațiului maritim este un instrument esențial pentru asigurarea coexistenței diferitelor utilizări ale mării. Alocarea spațiului pentru proiectele privind energia din surse regenerabile offshore în cadrul planurilor de amenajare a spațiului maritim este necesară pentru a permite planificarea pe termen lung, evaluarea impactului respectivelor proiecte privind energia din surse regenerabile și asigurarea acceptării de către public a implementării lor planificate. Facilitarea participării comunităților de energie din surse regenerabile la proiecte comune privind energia din surse regenerabile offshore oferă mijloace suplimentare de creștere a acceptării de către public.

¹ Regulamentul (UE) 2022/869 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2022 privind liniile directoare pentru infrastructurile energetice transeuropene, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 715/2009, (UE) 2019/942 și (UE) 2019/943 și a Directivelor 2009/73/CE și (UE) 2019/944 și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 347/2013 (JO L 152, 3.6.2022, p. 45).

- (15) Piața contractelor de achiziție de energie electrică din surse regenerabile este în creștere rapidă și oferă o cale complementară către piața producției din surse regenerabile, pe lângă schemele de sprijin ale statelor membre sau vânzarea directă pe piața angro de energie electrică. În același timp, piața contractelor de achiziție de energie electrică din surse regenerabile este încă limitată la un număr mic de state membre și de întreprinderi mari, existând în continuare bariere administrative, tehnice și financiare semnificative într-o mare parte a pieței Uniunii. Măsurile existente prevăzute la articolul 15 din Directiva (UE) 2018/2001 menite să încurajeze încheierea de contracte de achiziție de energie electrică din surse regenerabile ar trebui, prin urmare, să fie consolidate în continuare, prin explorarea utilizării garanțiilor pentru credite pentru a reduce riscurile financiare ale unor astfel de acorduri, ținând seama de faptul că respectivele garanții, în cazul în care sunt publice, nu ar trebui să elimine finanțarea privată. În plus, măsurile în sprijinul contractelor de achiziție de energie electrică din surse regenerabile ar trebui extinse la alte forme de contracte de achiziție de energie din surse regenerabile, după caz, inclusiv la contractele de achiziție de încălzire și răcire din surse regenerabile. În acest context, Comisia ar trebui să analizeze obstacolele din calea contractelor de achiziție de energie electrică din surse regenerabile pe termen lung și, în special, din calea implementării contractelor transfrontaliere de achiziție de energie electrică din surse regenerabile și să emită orientări privind eliminarea respectivelor bariere.

- (16) Ar putea fi necesară o raționalizare suplimentară a procedurilor administrative de acordare a autorizațiilor pentru a elimina sarcinile administrative inutile în scopul stabilirii proiectelor privind energia din surse regenerabile și a proiectelor de infrastructură de rețea aferente. În termen de doi ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive și pe baza rapoartelor naționale intermediare integrate privind energia și clima prezentate în temeiul articolului 17 din Regulamentul (UE) 2018/1999, Comisia ar trebui să analizeze dacă sunt necesare măsuri suplimentare pentru a sprijini în continuare statele membre în punerea în aplicare a dispozițiilor Directivei (UE) 2018/2001 care reglementează procedurile de acordare a autorizațiilor, având în vedere inclusiv cerința ca punctele de contact instituite sau desemnate în temeiul articolului 16 din directiva menționată să asigure respectarea termenelor pentru procedurile de acordare a autorizațiilor prevăzute în respectiva directivă. Ar trebui să fie posibil ca astfel de măsuri suplimentare să includă indicatori-cheie de performanță indicativi privind, printre altele, durata procedurilor de acordare a autorizațiilor pentru proiecte privind energia din surse regenerabile aflate în interiorul și în afara zonelor pretabile accelerării proiectelor privind energia din surse regenerabile.

(17) Clădirile au un mare potențial neexploatat de a contribui în mod eficace la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră în Uniune. Decarbonizarea încălzirii și răcirii în clădiri prin creșterea ponderii producției și a utilizării energiei din surse regenerabile va fi necesară pentru a îndeplini obiectivul ambițios prevăzut în Regulamentul (UE) 2021/1119 de a realiza obiectivul Uniunii privind neutralitatea climatică. Cu toate acestea, progresele privind utilizarea energiei din surse regenerabile pentru încălzire și răcire au stagnat în ultimul deceniu, bazându-se în mare parte pe utilizarea sporită a biomasei. Fără stabilirea unor ponderi orientative de energie din surse regenerabile în clădiri, nu va fi posibil să se urmărească progresele și să se identifice blocajele în ceea ce privește acceptarea utilizării energiei din surse regenerabile. Stabilirea de ponderi orientative de energie din surse regenerabile în clădiri transmite investitorilor un semnal pe termen lung, inclusiv pentru perioada imediat ulterioară anului 2030. Prin urmare, ar trebui stabilite ponderi orientative pentru utilizarea energiei din surse regenerabile în clădiri, care este produsă la fața locului sau în apropiere, precum și a energiei din surse regenerabile care este preluată din rețea, pentru a orienta și a stimula eforturile statelor membre de a exploata potențialul utilizării și producției de energie din surse regenerabile în clădiri, de a încuraja dezvoltarea tehnologiilor care produc energie din surse regenerabile și a contribui la integrarea eficientă a unor astfel de tehnologii în sistemul energetic, oferind în același timp siguranță investitorilor și implicare la nivel local și contribuind totodată la eficiența sistemului. Tehnologiile inteligente și inovatoare care contribuie la eficiența sistemului ar trebui, de asemenea, promovate, după caz. Pentru calcularea respectivelor ponderi orientative, atunci când se stabilește ponderea energiei electrice din surse regenerabile preluată din rețeaua, utilizată în clădiri, statele membre ar trebui să utilizeze ponderea medie de energie electrică din surse regenerabile furnizată pe teritoriul lor în cei doi ani precedenți.

- (18) Ponderea orientativă a energiei din surse regenerabile în Uniune în sectorul clădirilor care trebuie atinsă până în 2030 constituie o etapă minimă necesară pentru asigurarea decarbonizării parcului imobiliar al Uniunii până în 2050 și completează cadrul de reglementare legat de eficiența energetică și performanța energetică a clădirilor. Este esențial să se permită o eliminare treptată, fără întreruperi și eficientă din punctul de vedere al costurilor, a combustibililor fosili din clădiri, pentru a asigura înlocuirea acestora cu energie din surse regenerabile. Ponderea orientativă a energiei din surse regenerabile în sectorul clădirilor completează cadrul de reglementare pentru clădiri în temeiul dreptului Uniunii privind performanța energetică a clădirilor prin asigurarea faptului că tehnologiile, aparatele și infrastructurile din domeniul energiei din surse regenerabile, inclusiv sistemele eficiente de încălzire și răcire centralizată, sunt extinse la o scară suficient de largă și în timp util pentru a înlocui combustibilii fosili în clădiri și pentru a asigura până în 2030 disponibilitatea unei aprovizionări sigure și fiabile cu energie din surse regenerabile pentru clădiri al căror consum de energie este aproape egal cu zero. Ponderea orientativă a energiei din surse regenerabile în sectorul clădirilor promovează, de asemenea, investițiile în energia din surse regenerabile în strategiile și planurile naționale pe termen lung de renovare a clădirilor, permițând astfel realizarea decarbonizării clădirilor. În plus, ponderea orientativă a energiei din surse regenerabile în sectorul clădirilor oferă un indicator suplimentar important pentru promovarea dezvoltării sau modernizării rețelelor eficiente de încălzire și răcire centralizată, completând astfel atât obiectivul indicativ privind încălzirea și răcirea centralizată prevăzut la articolul 24 din Directiva (UE) 2018/2001, cât și cerința de a se asigura că energia din surse regenerabile și căldura și răcoarea reziduale provenite de la sisteme eficiente de încălzire și răcire centralizată sunt disponibile pentru a contribui la acoperirea consumului anual total de energie primară al clădirilor noi sau renovate. Respectiva pondere orientativă a energiei din surse regenerabile în sectorul clădirilor este, de asemenea, necesară pentru a asigura într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor realizarea creșterii anuale a încălzirii și răcirii din surse regenerabile în temeiul articolului 23 din Directiva (UE) 2018/2011.

- (19) Având în vedere consumul mare de energie în clădirile rezidențiale, comerciale și publice, definițiile existente prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1099/2008 al Parlamentului European și al Consiliului¹ ar putea fi utilizate la calcularea ponderii naționale a energiei din surse regenerabile în clădiri, pentru a reduce la minimum sarcina administrativă, asigurând în același timp progresele necesare în direcția realizării până în 2030 a ponderii orientative a energiei din surse regenerabile la nivelul Uniunii pentru sectorul clădirilor.
- (20) Procedurile administrative îndelungate de acordare a autorizațiilor reprezintă unul dintre principalele obstacole în calea investițiilor în proiecte privind energia din surse regenerabile și în infrastructura conexă. Respectivele obstacole includ complexitatea normelor aplicabile privind selectarea amplasamentelor și privind autorizațiile administrative pentru astfel de proiecte, complexitatea și durata evaluării impactului asupra mediului ale unor astfel de proiecte și ale rețelelor de energie conexe, problemele legate de racordarea la rețea, constrângerile privind adaptarea specificațiilor tehnologice în timpul procedurii de acordare a autorizațiilor și problemele de personal ale autorităților care acordă autorizațiile sau ale operatorilor de rețea. Pentru a accelera ritmul implementării unor astfel de proiecte, este necesar să se adopte norme care să simplifice și să scurteze procedurile de acordare a autorizațiilor, luându-se în considerare acceptarea la scară largă de către public a implementării energiei din surse regenerabile.

¹ Regulamentul (CE) nr. 1099/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2008 privind statisticile în domeniul energiei (JO L 304, 14.11.2008, p. 1).

- (21) Directiva (UE) 2018/2001 raționalizează procedurile administrative de acordare a autorizațiilor pentru centralele producătoare de energie din surse regenerabile prin introducerea unor norme privind organizarea și durata maximă a părții administrative a procedurii de acordare a autorizației pentru proiectele în domeniul energiei din surse regenerabile, acoperind toate autorizațiile relevante pentru construirea, retehnologizarea și exploatarea centralelor producătoare de energie din surse regenerabile, precum și pentru racordarea unor astfel de centrale la rețea.
- (22) O simplificare și scurtare suplimentară a procedurilor administrative de acordare a autorizațiilor pentru centralele producătoare de energie din surse regenerabile, inclusiv pentru centralele producătoare de energie care combină diferite surse regenerabile de energie, pompele de căldură, stocarea energiei în același amplasament, inclusiv instalațiile de producere a energiei electrice și termice, precum și activele necesare pentru conectarea unor astfel de centrale, pompe de căldură și stocări la rețea și pentru integrarea energiei din surse regenerabile în rețelele de încălzire și răcire într-un mod coordonat și armonizat sunt necesare pentru a se asigura că Uniunea își atinge obiectivele ambițioase în materie de climă și energie pentru 2030 și obiectivul neutralității climatice până în 2050, ținând seama, în același timp, de principiul de „a nu face rău” enunțat în Pactul verde european și fără a aduce atingere repartizării interne a competențelor în cadrul statelor membre.

- (23) Introducerea unor termene mai scurte și clare pentru deciziile care trebuie luate de autoritățile competente pentru acordarea autorizațiilor pentru instalațiile de energie din surse regenerabile pe baza unei cereri complete este menită să accelereze implementarea proiectelor în domeniul energiei din surse regenerabile. Perioada de timp în care sunt construite centralele producătoare de energie din surse regenerabile și în care se realizează racordarea acestora la rețea nu ar trebui să fie luată în considerare la calculul acestor termene, cu excepția cazului în care aceasta coincide cu alte etape administrative ale procedurii de acordare a autorizației. Cu toate acestea, este oportun să se facă o distincție între proiectele situate în zone care sunt adecvate în mod deosebit pentru implementarea proiectelor în domeniul energiei din surse regenerabile, pentru care termenele pot fi în mod special raționalizate, și anume zonele pretabile accelerării proiectelor privind energia din surse regenerabile, și proiectele situate în afara acestor zone. La stabilirea termenelor respective ar trebui să se țină seama de particularitățile proiectelor privind energia din surse regenerabile offshore.
- (24) Unele dintre cele mai frecvente probleme cu care se confruntă dezvoltatorii de proiecte în domeniul energiei din surse regenerabile se referă la procedurile administrative, complexe și îndelungate, de acordare a autorizațiilor și de conectare la rețea, stabilite la nivel național sau regional și la lipsa de personal suficient și de cunoștințe tehnice de specialitate care să permită autorităților să evalueze impactul asupra mediului al proiectelor propuse. Prin urmare, este oportun să se raționalizeze anumite aspecte legate de mediu ale procedurilor de acordare a autorizațiilor pentru proiectele în domeniul energiei din surse regenerabile.

(25) Statele membre ar trebui să sprijine implementarea mai rapidă a proiectelor privind energia din surse regenerabile prin realizarea, în coordonare cu autoritățile locale și regionale, a unei cartografieri coordonate a implementării energiei din surse regenerabile și a infrastructurii aferente pe teritoriul lor. Statele membre ar trebui să identifice zonele de uscat, de suprafață, de subsol și de ape maritime sau de ape interioare necesare pentru instalarea de centrale producătoare de energie din surse regenerabile și a infrastructurii aferente, în vederea îndeplinirii cel puțin a contribuțiilor lor naționale la obiectivul general revizuit pentru 2030 privind energia din surse regenerabile, prevăzut la articolul 3 alineatul (1) din Directiva (UE) 2018/2001 și în sprijinul atingerii obiectivului neutralității climatice până cel târziu în 2050, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2021/1119. Statelor membre ar trebui să li se permită să utilizeze documentele existente de amenajare a teritoriului în scopul identificării zonelor respective. Statele membre ar trebui să se asigure că astfel de zone reflectă traiectoriile lor estimate și capacitatea instalată totală planificată și ar trebui să identifice domeniile specifice pentru diferitele tipuri de tehnologii din domeniul energiei din surse regenerabile prevăzute în planurile lor naționale integrate privind energia și clima prezentate în temeiul articolului 3 și al articolului 14 din Regulamentul (UE) 2018/1999. Identificarea zonelor de uscat, de suprafață, de subsol și de ape maritime sau de ape interioare necesare ar trebui să țină seama în special de disponibilitatea energiei din surse regenerabile și de potențialul oferit de diferitele zone de uscat și de ape maritime pentru producția de energie din surse regenerabile a diferitelor tipuri de tehnologii, de cererea de energie preconizată, ținând seama de eficiența energetică și a sistemului, în general și în diferitele regiuni ale statului membru, precum și de disponibilitatea infrastructurii energetice pertinente, a stocării și a altor instrumente de flexibilitate, ținând seama de capacitatea necesară pentru a răspunde cantității tot mai mari de energie din surse regenerabile, precum și de sensibilitatea ecologică în conformitate cu anexa III la Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului¹.

¹ Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO L 26, 28.1.2012, p. 1).

- (26) Statele membre ar trebui să desemneze, ca subcategorie a acestor zone, zone specifice de uscat (inclusiv de suprafață și de subsol) și zone de ape maritime sau de ape interioare ca zone pretabile accelerării proiectelor privind energia din surse regenerabile. Respectivetele zone ar trebui să fie deosebit de adecvate pentru dezvoltarea de proiecte în domeniul energiei din surse regenerabile, făcând distincție între tipurile de tehnologii, pe baza faptului că nu se preconizează că implementarea tipului specific de sursă regenerabilă de energie va avea un impact semnificativ asupra mediului. La desemnarea zonelor pretabile accelerării proiectelor privind energia din surse regenerabile, statele membre ar trebui să evite zonele protejate și să aibă în vedere planuri de refacere și măsuri adecvate de atenuare. Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea să desemneze zone pretabile accelerării proiectelor privind energia din surse regenerabile specifice pentru unul sau mai multe tipuri de centrale producătoare de energie din surse regenerabile și ar trebui să indice tipul sau tipurile de energie din surse regenerabile care sunt adecvate pentru a fi produse în astfel de zone pretabile accelerării proiectelor privind energia din surse regenerabile. Statele membre ar trebui să desemneze astfel de zone pretabile accelerării proiectelor privind energia din surse regenerabile pentru cel puțin un tip de tehnologie și ar trebui să decidă dimensiunea acestor zone pretabile accelerării proiectelor privind energia din surse regenerabile, având în vedere particularitățile și cerințele tipului sau tipurilor de tehnologie pentru care instituie zone pretabile accelerării proiectelor privind energia din surse regenerabile. În acest sens, statele membre ar trebui să urmărească să asigure că dimensiunea combinată a respectivelor zone să fie semnificativă și ca acestea să contribuie la realizarea obiectivelor stabilite în Directiva (UE) 2018/2001.

- (27) Utilizarea multiplă a spațiului pentru producerea de energie din surse regenerabile și alte utilizări ale zonelor de uscat, de ape interioare și de ape maritime, cum ar fi producția de alimente sau protecția ori refacerea naturii, atenuează constrângerile legate de utilizarea zonelor de uscat, de ape interioare și maritime. În acest context, amenajarea teritoriului este un instrument esențial prin intermediul căruia să se identifice și ghideze sinergiile pentru utilizarea zonelor terestre, de ape interioare și maritime într-un stadiu incipient. Statele membre ar trebui să studieze, să permită și să înlesnească utilizările multiple ale zonelor identificate ca urmare a măsurilor de amenajare a teritoriului adoptate. În acest scop, statele membre ar trebui să înlesnească, acolo unde este necesar, schimbările în utilizarea terenurilor și a mării, cu condiția ca diferitele utilizări și activități să fie compatibile unele cu celelalte și să poată coexista.

(28) Directiva 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹ stabilește că evaluările de mediu reprezintă un instrument important prin intermediul căruia să integreze considerațiile de mediu în elaborarea și adoptarea planurilor și programelor. Pentru a desemna zonele pretabile accelerării proiectelor privind energia din surse regenerabile, statele membre ar trebui să elaboreze unul sau mai multe planuri care să cuprindă desemnarea zonelor pretabile accelerării proiectelor privind energia din surse regenerabile și normele și măsurile de atenuare aplicabile pentru proiectele situate în fiecare dintre zonele respective. Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea să elaboreze un plan unic pentru toate zonele pretabile accelerării proiectelor privind energia din surse regenerabile și pentru toate tehnologiile în domeniul energiei din surse regenerabile sau planuri specifice pentru fiecare tehnologie, care să identifice una sau mai multe zone pretabile accelerării proiectelor privind energia din surse regenerabile. Fiecare plan ar trebui să facă obiectul unei evaluări de mediu în temeiul Directivei 2001/42/CE, pentru a se evalua impactul fiecărei tehnologii în domeniul energiei din surse regenerabile asupra zonelor relevante desemnate în planul respectiv. Efectuarea în acest scop a unei evaluări de mediu în temeiul Directivei respective ar permite statelor membre să adopte o abordare mai integrată și mai eficientă în ceea ce privește planificarea, să asigure participarea publicului într-un stadiu incipient și să ia în considerare aspectele de mediu într-o etapă incipientă a procesului de planificare la nivel strategic. Acest lucru ar contribui la intensificarea implementării diferitelor surse regenerabile de energie într-un mod mai rapid și mai raționalizat, reducând în același timp la minimum efectele negative ale proiectelor respective asupra mediului. Respectivul evaluări de mediu ar trebui să includă consultări transfrontaliere între statele membre în cazul în care planul ar putea avea efecte negative semnificative asupra mediului într-un alt stat membru.

¹ Directiva 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2001 privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului (JO L 197, 21.7.2001, p. 30).

- (29) În urma adoptării planurilor de desemnare a zonelor pretabile accelerării proiectelor privind energia din surse regenerabile, statele membre ar trebui să monitorizeze orice efect negativ semnificativ al planurilor și programelor asupra mediului, printre altele, în scopul identificării, într-un stadiu incipient, a efectelor negative neprevăzute și pentru a putea lua măsuri de remediere adecvate, în conformitate cu Directiva 2001/42/CE.
- (30) Pentru a spori acceptarea de către public a proiectelor privind energia din surse regenerabile, statele membre ar trebui să ia măsuri adecvate pentru a promova participarea comunităților locale la proiectele privind energia din surse regenerabile. Dispozițiile Convenției Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite privind accesul la informație, participarea publicului la luarea de decizii și accesul la justiție în problemele de mediu¹, semnată la Aarhus la 25 iunie 1998, îndeosebi dispozițiile referitoare la participarea publicului și la accesul la justiție, rămân aplicabile.
- (31) Pentru a raționaliza procesul de desemnare a zonelor pretabile accelerării proiectelor privind energia din surse regenerabile și pentru a evita dublarea evaluărilor de mediu a unei singure zone, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a declara zonele care au fost deja desemnate ca fiind adecvate pentru o implementare accelerată a tehnologiilor din domeniul energiei din surse regenerabile în temeiul dreptului intern ca zone pretabile accelerării proiectelor privind energia din surse regenerabile. Astfel de declarații ar trebui să fie supuse anumitor condiții de mediu, asigurând un nivel ridicat de protecție a mediului. Posibilitatea de desemnare a zonelor pretabile accelerării proiectelor privind energia din surse regenerabile în planurile existente de amenajare a teritoriului ar trebui să fie limitată în timp, pentru a se asigura că aceasta nu pune în pericol procesul standard de desemnare a zonelor pretabile accelerării proiectelor privind energia din surse regenerabile. Proiectele situate în zone naționale desemnate existente în zone protejate care nu pot fi declarate zone pretabile accelerării proiectelor privind energia din surse regenerabile ar trebui să continue să funcționeze în aceleași condiții în care au fost stabilite.

¹ JO 124, 17.5.2005, p. 4.

- (32) Zonele pretabile accelerării proiectelor privind energia din surse regenerabile, împreună cu centralele existente producătoare de energie din surse regenerabile, cu viitoarele centrale producătoare de energie din surse regenerabile situate în afara acestor zone și cu mecanismele de cooperare, ar trebui să vizeze asigurarea faptului că producția de energie din surse regenerabile va fi suficientă pentru a realiza contribuția statelor membre la obiectivul general al Uniunii privind energia din surse regenerabile prevăzut la articolul 3 alineatul (1) din Directiva (UE) 2018/2001. Statele membre ar trebui să aibă în continuare posibilitatea de a acorda autorizații pentru proiectele situate în afara unor astfel de zone.
- (33) În zonele pretabile accelerării proiectelor privind energia din surse regenerabile, proiectele privind energia din surse regenerabile care respectă normele și măsurile identificate în planurile elaborate de către statele membre ar trebui să beneficieze de prezumția că nu au efecte semnificative asupra mediului. Prin urmare, astfel de proiecte ar trebui să fie exceptate de la obligația de a efectua o evaluare specifică a impactului asupra mediului la nivel de proiect în înțelesul Directivei 2011/92/UE, cu excepția proiectelor cu privire la care un stat membru a hotărât să solicite o evaluare a impactului asupra mediului în lista sa națională obligatorie de proiecte și a proiectelor care ar putea avea efecte semnificative asupra mediului într-un alt stat membru sau în cazul în care un stat membru care ar putea fi afectat în mod semnificativ solicită o astfel de evaluare. Obligațiile care decurg din Convenția privind evaluarea impactului asupra mediului în context transfrontalier¹, semnată la Espoo, la 25 februarie 1991, ar trebui să se aplice în continuare statelor membre în cazul în care proiectul ar putea avea un impact transfrontalier semnificativ într-o țară terță.
- (34) Obligațiile stabilite în Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului² rămân aplicabile în ceea ce privește centralele hidroelectrice, inclusiv în cazul în care un stat membru decide să desemneze zone pretabile accelerării proiectelor privind energia din surse regenerabile legate de energia hidroelectrică, cu scopul de a se asigura că potențialul impact negativ asupra corpului de apă sau corpurilor de apă în cauză este justificat și că sunt puse în aplicare toate măsurile de atenuare pertinente.

¹ JO L 104, 24.4.1992, p. 7.

² Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO L 327, 22.12.2000, p. 1).

(35) Desemnarea zonelor pretabile accelerării proiectelor privind energia din surse regenerabile ar trebui să permită centralelor producătoare de energie din surse regenerabile și stocării energiei în același amplasament, precum și racordării unor astfel de centrale și stocări la rețea să beneficieze de previzibilitate și de proceduri administrative raționalizate de acordare a autorizațiilor. În special, proiectele situate în zone pretabile accelerării proiectelor privind energia din surse regenerabile ar trebui să beneficieze de proceduri administrative accelerate de acordare a autorizațiilor, inclusiv de o aprobare tacită în cazul lipsei unui răspuns din partea autorității competente cu privire la o etapă administrativă intermediară până la termenul stabilit, cu excepția cazului în care proiectul respectiv face obiectul unei evaluări a impactului asupra mediului sau în cazul în care principiul aprobării administrative tacite nu există în dreptul intern al statului membru în cauză. Proiectele respective ar trebui, de asemenea, să beneficieze de termene clare și de securitate juridică în ceea ce privește rezultatul preconizat al procedurii de acordare a autorizațiilor. După depunerea unei cereri pentru un proiect într-o zonă pretabilă accelerării proiectelor privind energia din surse regenerabile, statul membru ar trebui să parcurgă o procedură de examinare rapidă cu scopul de a identifica dacă proiectul este foarte probabil să genereze efecte negative neprevăzute semnificative, având în vedere sensibilitatea ecologică a zonei geografice în care este situat și care nu au fost identificate în cadrul evaluării de mediu a planurilor de desemnare a zonelor pretabile accelerării proiectelor privind energia din surse regenerabile efectuate în temeiul Directivei 2001/42/CE și dacă proiectul intră în domeniul de aplicare a articolului 7 din Directiva 2011/92/UE, ca urmare a probabilității ca acesta să aibă efecte semnificative asupra mediului într-un alt stat membru sau ca urmare a unei cereri din partea unui stat membru care ar putea fi afectat în mod semnificativ. În scopul unei astfel de proceduri de examinare, autoritatea competentă ar trebui să aibă posibilitatea de a-i cere solicitantului să furnizeze informații suplimentare disponibile, fără a solicita o nouă evaluare sau colectare de date.

Toate proiectele situate în zone pretabile accelerării proiectelor privind energia din surse regenerabile care respectă normele și măsurile identificate în planurile elaborate de statele membre ar trebui considerate drept aprobate la sfârșitul unei astfel de proceduri de examinare. În cazul în care statele membre dispun de dovezi clare pentru a considera că este foarte probabil ca un anumit proiect să genereze astfel de efecte negative semnificative neprevăzute, statele membre ar trebui, în urma unei astfel de proceduri de examinare, să supună proiectul unei evaluări de mediu în conformitate cu Directiva 2011/92/UE și, după caz, unei evaluări de mediu în conformitate cu Directiva 92/43/CEE a Consiliului¹. Statele membre ar trebui să motiveze deciziile lor de a supune proiectele unor astfel de evaluări înainte ca evaluările respective să fie efectuate. Astfel de evaluări ar trebui să fie efectuate în termen de șase luni, cu posibilitatea de prelungire a termenului respectiv pe baza unor circumstanțe extraordinare. Este oportun să se permită statelor membre să introducă derogări de la obligația de a efectua astfel de evaluări pentru proiectele eoliene și solare fotovoltaice în circumstanțe justificate, întrucât astfel de proiecte se preconizează că vor furniza marea majoritate a energiei electrice din surse regenerabile până în 2030. În acest caz, dezvoltatorul proiectului ar trebui să adopte măsuri proporționale de atenuare sau, dacă nu sunt disponibile, măsuri compensatorii, care pot lua forma unei compensații monetare în cazul în care nu sunt disponibile alte măsuri compensatorii proporționale, pentru a aborda efectele negative semnificative neprevăzute identificate în cursul procedurii de examinare.

¹ Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO L 206, 22.7.1992, p. 7).

- (36) Ținând cont de necesitatea de a accelera implementarea energiei din surse regenerabile, desemnarea zonelor pretabile accelerării proiectelor privind energia din surse regenerabile nu ar trebui să împiedice instalarea în desfășurare și viitoare de proiecte privind energia din surse regenerabile în toate zonele disponibile pentru implementarea energiei din surse regenerabile. Astfel de proiecte ar trebui să facă în continuare obiectul obligației de a efectua o evaluare specifică a impactului asupra mediului în temeiul Directivei 2011/92/UE și ar trebui să facă obiectul procedurilor de acordare a autorizațiilor aplicabile proiectelor privind energia din surse regenerabile situate în afara zonelor pretabile accelerării proiectelor privind energia din surse regenerabile. Pentru a accelera procedura de acordare a autorizațiilor la scara necesară pentru realizarea obiectivului privind energia din surse regenerabile stabilit în Directiva (UE) 2018/2001, procedurile de acordare a autorizațiilor aplicabile proiectelor din afara zonelor pretabile accelerării proiectelor privind energia din surse regenerabile ar trebui, de asemenea, simplificate și raționalizate prin introducerea unor termene maxime clare pentru toate etapele procedurii de acordare a autorizației, inclusiv evaluări de mediu specifice pentru fiecare proiect.
- (37) Construirea și exploatarea centralelor producătoare de energie din surse regenerabile poate duce la uciderea sau perturbarea ocazională a păsărilor și a altor specii protejate în temeiul Directivei 92/43/CEE sau al Directivei 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹. Cu toate acestea, o astfel de ucidere sau perturbare a speciilor protejate nu ar trebui să fie considerată deliberată în sensul respectivelor directive, dacă proiectul pentru construirea și exploatarea respectivelor centrale producătoare de energie din surse regenerabile prevede măsuri adecvate de atenuare pentru a evita astfel de ucideri, pentru a preveni perturbările, pentru a evalua eficacitatea unor astfel de măsuri prin monitorizare adecvată și, în considerare informațiilor colectate, pentru a lua măsuri suplimentare, după caz, pentru a se asigura că nu există niciun impact negativ semnificativ asupra populației speciilor în cauză.

¹ Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice (JO L 20, 26.1.2010, p. 7).

- (38) Pe lângă instalarea de noi centrale producătoare de energie din surse regenerabile, re tehnologizarea centralelor existente producătoare de energie din surse regenerabile are un potențial semnificativ de a contribui la realizarea obiectivelor privind energia din surse regenerabile. Întrucât centralele existente producătoare de energie din surse regenerabile au fost instalate, în cele mai multe cazuri, pe amplasamente cu un potențial semnificativ de surse regenerabile de energie, re tehnologizarea poate asigura continuarea utilizării amplasamentelor respective, reducând în același timp necesitatea de a desemna noi amplasamente pentru proiecte în domeniul energiei din surse regenerabile. Retehnologizarea include beneficii suplimentare, cum ar fi racordarea existentă la rețea, un grad probabil mai ridicat de acceptare de către public și de cunoaștere a impactului asupra mediului.
- (39) Directiva (UE) 2018/2001 introduce proceduri raționalizate de acordare a autorizațiilor pentru re tehnologizare. Pentru a răspunde nevoii tot mai mari de re tehnologizare a centralelor existente producătoare de energie din surse regenerabile și pentru a utiliza pe deplin avantajele pe care le oferă, este oportun să se stabilească o procedură și mai scurtă de acordare a autorizațiilor pentru re tehnologizarea centralelor producătoare de energie din surse regenerabile situate în zone pretabile accelerării proiectelor privind energia din surse regenerabile, inclusiv o procedură de examinare mai scurtă. Pentru re tehnologizarea centralelor existente producătoare de energie din surse regenerabile situate în afara zonelor pretabile accelerării proiectelor privind energia din surse regenerabile, statele membre ar trebui să asigure o procedură simplificată și rapidă de acordare a autorizațiilor, care nu ar trebui să depășească un an, ținând seama totodată de principiul de a nu face rău enunțat în cadrul Pactului verde european.

- (40) Pentru a promova și a accelera în continuare re tehnologizarea centralelor existente producătoare de energie din surse regenerabile, ar trebui stabilită o procedură simplificată de acordare a autorizațiilor pentru conectarea la rețea în cazurile în care re tehnologizarea are ca rezultat o creștere limitată a capacității totale în raport cu proiectul inițial. Retehnologizarea proiectelor în domeniul energiei din surse regenerabile implică modificarea sau extinderea proiectelor existente în grade diferite. Procedura de acordare a autorizațiilor, inclusiv evaluările de mediu și examinarea, pentru re tehnologizarea proiectelor privind energia din surse regenerabile ar trebui să se limiteze la impactul potențial care rezultă din modificare sau extindere, în comparație cu proiectul inițial.
- (41) Atunci când se re tehnologizează o instalație solară, se pot obține creșteri ale eficienței și capacității fără a mări spațiul ocupat. Prin urmare, instalația re tehnologizată nu are un impact diferit asupra mediului decât instalația inițială, atât timp cât spațiul utilizat nu este mărit în acest proces, iar măsurile de atenuare a impactului asupra mediului impuse inițial continuă să fie respectate.

(42) Instalarea echipamentelor de energie solară și a stocării aferente a energiei în același amplasament, precum și racordarea unor astfel de echipamente și stocări la rețea, în structuri artificiale existente sau viitoare create în alte scopuri decât producția de energie solară sau stocarea energiei, cu excepția suprafețelor artificiale de apă, cum ar fi acoperișurile, zonele de parcare, drumurile și căile ferate, nu ridică, de regulă, probleme legate de utilizările concurente ale spațiului sau de impactul asupra mediului. Prin urmare, ar trebui să existe posibilitatea ca aceste instalații să beneficieze de proceduri mai scurte de acordare a autorizațiilor și de o exceptare de la obligația de a efectua o evaluare a impactului asupra mediului în temeiul Directivei 2011/92/UE, permițând în același timp statelor membre să țină seama de circumstanțele specifice privitoare la protecția patrimoniului cultural sau istoric, de interesele de apărare națională sau de motive de siguranță. Instalațiile de autoconsum, inclusiv cele pentru autoconsumatorii colectivi, cum ar fi comunitățile energetice locale, contribuie, de asemenea, la reducerea cererii globale de gaze naturale, la creșterea rezilienței sistemului și la realizarea obiectivelor Uniunii privind energia din surse regenerabile. Instalarea echipamentelor de energie solară cu o capacitate de producere de energie electrică mai mică de 100 kW, inclusiv a instalațiilor autoconsumatorilor de energie din surse regenerabile, nu este susceptibilă să aibă efecte negative semnificative asupra mediului sau a rețelei și nu ridică probleme de siguranță. În plus, instalațiile mici nu necesită, în general, extinderea capacității la punctul de racordare la rețea. Având în vedere efectele pozitive imediate ale acestor instalații pentru consumatori și impactul limitat pe care acestea îl pot avea asupra mediului, este oportun ca, atunci când aceste instalații îndeplinesc condiția de a nu depăși capacitatea existentă a racordării la rețeaua de distribuție, să se simplifice și mai mult procedura de acordare a autorizațiilor care li se aplică, prin introducerea conceptului de acord tacit al administrației în procedurile relevante de acordare a autorizațiilor, pentru a promova și accelera implementarea respectivelor instalații și pentru a face posibilă valorificarea beneficiilor acestora pe termen scurt. Statelor membre ar trebui să li se permită să aplice, pe baza unor constrângeri interne, un prag sub 100 kW, dar superior valorii de 10,8 kW.

- (43) Tehnologia pompelor de căldură este esențială pentru producerea de încălzire și răcire din energia ambientală, inclusiv din instalațiile de tratare a apelor reziduale, precum și din energia geotermică. Pompele de căldură permit, de asemenea, utilizarea căldurii și a răcorii reziduale. Implementarea rapidă a pompelor de căldură care mobilizează surse regenerabile de energie insuficient utilizate, cum ar fi energia ambientală, energia geotermică și căldura reziduală din sectoarele industriale și terțiare, inclusiv din centrele de date, face posibilă înlocuirea cazanelor pe gaz natural și a altor cazane pe bază de combustibili fosili cu o soluție de încălzire din surse regenerabile, sporind în același timp eficiența energetică. Acest lucru va accelera o reducere a utilizării gazului în furnizarea de căldură atât în sectorul industrial, cât și în cel al clădirilor. Pentru a accelera instalarea și utilizarea pompelor de căldură, este oportun să se introducă proceduri specifice mai scurte de acordare a autorizațiilor pentru astfel de instalații, inclusiv o procedură de acordare a autorizațiilor simplificată pentru racordarea pompelor de căldură mai mici la rețeaua de energie electrică, în cazul în care nu există probleme de siguranță, nu sunt necesare lucrări suplimentare pentru racordările la rețea și nu există o incompatibilitate tehnică a componentelor sistemului, cu excepția cazului în care dreptul intern nu impune o astfel de procedură de acordare a autorizațiilor. Datorită unei instalări mai rapide și mai ușoare a pompelor de căldură, utilizarea sporită a energiei din surse regenerabile în sectorul încălzirii, care reprezintă aproape jumătate din consumul de energie al Uniunii, este destinată să contribuie la securitatea aprovizionării și să permită să se facă față unei situații mai dificile de piață.

- (44) În sensul dreptului relevant al Uniunii în domeniul mediului, în evaluările necesare de la caz la caz pentru a stabili dacă o centrală producătoare de energie din surse regenerabile, racordarea centralei respective la rețea, rețeaua conexă sau activele de stocare prezintă un interes public superior într-un anumit caz, statele membre ar trebui să considere că respectivele centrale producătoare de energie din surse regenerabile și infrastructura lor conexă sunt de interes public superior și sunt în serviciul sănătății și siguranței publice, cu excepția cazului în care există dovezi clare că aceste proiecte au efecte negative semnificative asupra mediului, care nu pot fi atenuate sau compensate, sau dacă statele membre decid să restricționeze aplicarea respectivei prezumții în circumstanțe specifice și justificate în mod corespunzător, cum ar fi motive legate de apărarea națională. Faptul de a considera că astfel de centrale producătoare de energie din surse regenerabile sunt de interes public superior și sunt în serviciul sănătății și siguranței publice ar permite ca proiectele respective să beneficieze de o evaluare simplificată.
- (45) Pentru a asigura o punere în aplicare fără probleme și eficace a dispozițiilor prevăzute în prezenta directivă, Comisia sprijină statele membre prin intermediul Instrumentului de sprijin tehnic instituit prin Regulamentul (UE) 2021/240 al Parlamentului European și al Consiliului¹, care oferă expertiză tehnică personalizată pentru conceperea și punerea în aplicare a reformelor, inclusiv a celor care sporesc utilizarea energiei din surse regenerabile, promovează o mai bună integrare a sistemului energetic, identifică zone specifice deosebit de adecvate pentru instalarea de centrale producătoare de energie din surse regenerabile, și raționalizează cadrul pentru procedurile de autorizare și de acordare a autorizațiilor pentru centralele producătoare de energie din surse regenerabile. Sprijinul tehnic implică, de exemplu, consolidarea capacității administrative, armonizarea cadrelor legislative și schimbul de bune practici relevante, cum ar fi să permită și să faciliteze utilizările multiple.

¹ Regulamentul (UE) 2021/240 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 februarie 2021 de instituire a unui Instrument de sprijin tehnic (JO L 57, 18.2.2021, p. 1).

- (46) Trebuie create infrastructuri energetice pentru a sprijini extinderea semnificativă a producției de energie din surse regenerabile. Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a desemna zone de infrastructură dedicate unde implementarea proiectelor de rețea sau de stocare care sunt necesare pentru integrarea energiei din surse regenerabile în sistemul de energie electrică nu ar trebui să aibă un impact semnificativ asupra mediului, unde acest impact poate fi atenuat în mod corespunzător sau, dacă nu este posibil, compensat. Proiectele de infrastructură din astfel de zone pot beneficia de evaluări de mediu mai raționalizate. În cazul în care statele membre decid să nu desemneze astfel de zone, evaluările și normele aplicabile în temeiul dreptului Uniunii în domeniul mediului rămân în vigoare. Pentru a desemna zonele de infrastructură, statele membre ar trebui să elaboreze unul sau mai multe planuri, inclusiv prin intermediul dreptului intern, care să cuprindă identificarea zonelor și normele și măsurile de atenuare aplicabile pentru proiectele situate în fiecare zonă de infrastructură. Planurile ar trebui să indice în mod clar domeniul de aplicare al zonei dedicate și tipul de proiecte de infrastructură vizate. Fiecare plan ar trebui să facă obiectul unei evaluări de mediu efectuate în temeiul Directivei 2001/42/CE, pentru a se evalua impactul fiecărui tip de proiect asupra zonelor relevante desemnate. Proiectele de rețele din astfel de zone de infrastructură dedicate ar trebui să evite, în măsura posibilului, siturile Natura 2000 și zonele desemnate în cadrul sistemelor naționale de protecție pentru conservarea naturii și a biodiversității, cu excepția cazului în care, având în vedere particularitățile proiectelor de rețea, nu există alternative proporționale pentru implementarea unor astfel de proiecte. Atunci când evaluează proporționalitatea, statele membre ar trebui să țină seama de necesitatea de a garanta viabilitatea economică, fezabilitatea și implementarea eficientă și accelerată a proiectului, pentru a se asigura că capacitatea suplimentară de producție a energiei din surse regenerabile implementată poate fi integrată prompt în sistemul energetic, sau dacă există deja proiecte de infrastructură de diferite tipuri în situl Natura 2000 sau în zona protejată în cauză, ceea ce ar permite gruparea diferitelor proiecte de infrastructură într-un sit care ar avea un impact mai redus asupra mediului.

Planurile specifice pentru proiectele de stocare ar trebui să excludă întotdeauna siturile Natura 2000, dat fiind că există mai puține constrângeri în ceea ce privește amplasarea lor. În astfel de zone, statele membre ar trebui, în circumstanțe justificate, inclusiv în cazul în care acest lucru este necesar pentru a accelera extinderea rețelei cu scopul de a sprijini implementarea energiei din surse regenerabile în vederea realizării obiectivelor privind clima și energia din surse regenerabile, să poată introduce excepții de la anumite obligații de evaluare prevăzute în dreptul Uniunii în materie de mediu, în anumite condiții. Dacă statele membre decid să recurgă la astfel de excepții, proiectele specifice ar trebui să facă obiectul unei proceduri de examinare raționalizate, similare procedurii de examinare prevăzute pentru zonele pretabile accelerării proiectelor privind energia din surse regenerabile, care ar trebui să se bazeze pe datele existente. Cererile autorității competente de a furniza informații suplimentare disponibile nu ar trebui să necesite o nouă evaluare sau colectare de date. Dacă o astfel de procedură de examinare identifică proiecte care sunt foarte susceptibile să genereze efecte negative neprevăzute considerabile, autoritatea competentă ar trebui să se asigure că se aplică măsuri de atenuare adecvate și proporționale sau, în lipsa acestora, măsuri de compensare. În cazul măsurilor de compensare, dezvoltarea proiectului poate fi continuată în timp ce sunt definite măsurile de compensare.

(47) Numărul insuficient de lucrători calificați, în special instalatori și proiectanți de sisteme de încălzire și răcire din surse regenerabile, încetinește înlocuirea sistemelor de încălzire pe bază de combustibili fosili cu sisteme pe bază de energie din surse regenerabile și reprezintă un obstacol semnificativ în calea integrării energiei din surse regenerabile în clădiri, industrie și agricultură. Statele membre ar trebui să coopereze cu partenerii sociali și cu comunitățile de energie din surse regenerabile pentru a anticipa competențele care vor fi necesare. Un număr suficient de strategii de perfecționare și recalificare și de programe de formare de înaltă calitate și eficiente și de posibilități de certificare care să asigure instalarea corespunzătoare și funcționarea fiabilă a unei game largi de sisteme de încălzire și răcire din surse regenerabile și de tehnologie de stocare, precum și puncte de reîncărcare a vehiculelor electrice ar trebui să fie puse la dispoziție și concepute astfel încât să atragă participarea la astfel de programe de formare și sisteme de certificare. Statele membre ar trebui să analizeze ce măsuri ar trebui luate pentru a atrage grupurile care sunt în prezent insuficient reprezentate în domeniile profesionale în cauză. O listă a instalatorilor formați și certificați ar trebui să fie făcută publică pentru a asigura încrederea consumatorilor și accesul ușor la competențe personalizate de instalare și proiectare care să garanteze instalarea și funcționarea corespunzătoare a sistemelor de încălzire și răcire din surse regenerabile.

- (48) Garanțiile de origine reprezintă un instrument esențial pentru informarea consumatorilor, precum și pentru optarea în continuare pentru contractele de achiziție de energie din surse regenerabile. Prin urmare, ar trebui să se asigure că emiterea, comercializarea, transferul și utilizarea garanțiilor de origine pot fi efectuate într-un sistem uniform cu certificate standardizate în mod corespunzător, care să fie recunoscute reciproc în întreaga Uniune. În plus, pentru a oferi acces la dovezi justificative adecvate pentru persoanele care încheie contracte de achiziție de energie electrică din surse regenerabile, ar trebui să se asigure că orice garanție de origine asociată poate fi transferată cumpărătorului. În contextul unui sistem energetic mai flexibil și al cererii din ce în ce mai mari din partea consumatorilor este nevoie de un instrument mai inovator, digital, avansat din punct de vedere tehnologic și fiabil pentru a sprijini și a documenta producția tot mai mare de energie din surse regenerabile. Pentru a facilita inovarea digitală în domeniul respectiv, statele membre ar trebui, după caz, să permită emiterea de garanții de origine în fracțiuni și cu o marcă temporală mai apropiată de cea în timp real. Având în vedere necesitatea de a îmbunătăți responsabilizarea consumatorilor și de a contribui la o pondere mai mare a energiei din surse regenerabile în aprovizionarea cu gaze, statele membre ar trebui să impună furnizorilor de gaze din rețea, care comunică clienților finali mixul lor de energie, să utilizeze garanții de origine.
- (49) Dezvoltarea infrastructurii pentru rețelele de încălzire și răcire centralizată ar trebui să fie intensificată și orientată către exploatarea unei game mai largi de surse regenerabile de căldură și răcoare într-un mod eficient și flexibil, pentru a spori implementarea energiei din surse regenerabile și pentru a aprofunda integrarea sistemului energetic. Prin urmare, este oportun să se actualizeze lista surselor regenerabile de energie pe care rețelele de încălzire și răcire centralizată ar trebui să le integreze din ce în ce mai mult și să se solicite integrarea stocării energiei termice ca sursă de flexibilitate, de eficiență energetică sporită și de funcționare mai eficientă din punctul de vedere al costurilor.

(50) Cu peste 30 de milioane de vehicule electrice preconizate în Uniune până în 2030, este necesar să se asigure faptul că acestea pot contribui pe deplin la integrarea în sistem a energiei electrice din surse regenerabile și că pot permite astfel atingerea unor ponderi mai mari de energie electrică din surse regenerabile într-un mod optim din punctul de vedere al costurilor. Potențialul vehiculelor electrice de a absorbi energia electrică din surse regenerabile atunci când aceasta este produsă în cantități mari și de a o alimenta din nou într-o rețea atunci când există un deficit de energie, contribuind astfel la integrarea în sistem a energiei electrice din surse regenerabile variabile și asigurând totodată o aprovizionare sigură și fiabilă cu energie electrică, trebuie să fie valorificat pe deplin. Prin urmare, este oportun să se introducă măsuri specifice privind vehiculele electrice și informații referitoare la energia din surse regenerabile și la modul și momentul în care poate fi accesată, care să vină în completarea celor din Regulamentele (UE) .../...¹⁺ și (UE) .../...²⁺⁺ ale Parlamentului European și ale Consiliului.

¹ Regulamentul (UE) al Parlamentului European și al Consiliului din ... privind instalarea infrastructurii pentru combustibili alternativi și de abrogare a Directivei 2014/94/UE (JO L ...).

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 25/23 (2021/0223(COD)) și a se introduce în nota de subsol numărul, data, titlul și referința JO a directivei respective.

² Regulamentul (UE) .../... al Parlamentului European și al Consiliului din ... privind bateriile și deșeurile de baterii, de modificare a Directivei 2008/98/CE și a Regulamentului (UE) 2019/1020 și de abrogare a Directivei 2006/66/CE (JO L ...).

⁺⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 2/23 (2020/0353(COD)) și a se introduce în nota de subsol numărul, data, titlul și referința JO a directivei respective.

(51) Regulamentul (UE) 2019/943 al Parlamentului European și al Consiliului¹ și Directiva (UE) 2019/944 a Parlamentului European și a Consiliului² impun statelor membre să permită și să încurajeze participarea activă a cererii prin agregare, precum și să prevadă contracte de energie electrică cu prețuri dinamice pentru consumatorii finali, după caz. Pentru a permite ca participarea activă a cererii să ofere mai ușor stimulente suplimentare pentru absorbția energiei electrice verzi, aceasta trebuie să se bazeze nu numai pe prețuri dinamice, ci și pe semnale cu privire la pătrunderea efectivă a energiei electrice verzi în sistem. Prin urmare, este necesar ca, prin diseminarea de informații specifice, să se îmbunătățească semnalele pe care consumatorii și participanții de pe piață le primesc în ceea ce privește ponderea energiei electrice din surse regenerabile și intensitatea emisiilor de gaze cu efect de seră ale energiei electrice furnizate. Modelele de consum pot fi apoi ajustate pe baza gradului de pătrundere a energiei din surse regenerabile și a prezenței energiei electrice cu emisii zero de dioxid de carbon, împreună cu o ajustare efectuată pe baza semnalelor de preț. Acest lucru ar răspunde obiectivului de a sprijini în continuare implementarea unor modele de afaceri și a unor soluții digitale inovatoare, care să fie capabile să coreleze consumul cu nivelul energiei din surse regenerabile în rețeaua de electricitate și, astfel, să ofere stimulente pentru investițiile adecvate în rețele pentru a susține tranziția către o energie curată.

¹ Regulamentul (UE) 2019/943 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iunie 2019 privind piața internă de energie electrică, (JO L 158, 14.6.2019, p. 54).

² Directiva (UE) 2019/944 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iunie 2019 privind normele comune pentru piața internă de energie electrică și de modificare a Directivei 2012/27/UE (JO L 158, 14.6.2019, p. 125).

- (52) Pentru ca serviciile de flexibilitate și de echilibrare provenite din agregarea activelor de stocare distribuite să fie dezvoltate în mod competitiv, accesul în timp real la informațiile de bază privind bateriile, cum ar fi starea de sănătate, nivelul de încărcare, capacitatea și valoarea de referință a puterii, ar trebui să fie furnizat în condiții nediscriminatorii, în conformitate cu normele relevante de protecție a datelor și gratuit proprietarilor sau utilizatorilor bateriilor și entităților care acționează în numele acestora, cum ar fi administratorii de sisteme energetice ale clădirilor, furnizorii de servicii de mobilitate și alți participanți la piața de energie electrică. Prin urmare, este oportun să se introducă măsuri care să răspundă nevoii de acces la astfel de date pentru a facilita operațiunile legate de integrarea bateriilor de uz casnic și a vehiculelor electrice, care să completeze dispozițiile privind accesul la datele referitoare la baterii legate de facilitarea reafectării bateriilor prevăzute în Regulamentul (UE) .../...⁺. Dispozițiile privind accesul la datele referitoare la baterii ale vehiculelor electrice ar trebui să se aplice în plus față de orice dispoziții prevăzute în dreptul Uniunii privind omologarea de tip a vehiculelor.
- (53) Numărul tot mai mare de vehicule electrice din modurile de transport rutier, feroviar, maritim și din alte moduri de transport va necesita optimizarea și gestionarea operațiunilor de reîncărcare într-un mod care să nu cauzeze congestione și să valorifice pe deplin disponibilitatea energiei electrice din surse regenerabile și prețurile scăzute ale energiei electrice din sistem. În cazul în care reîncărcarea inteligentă și bidirecțională ar contribui la pătrunderea în continuare a energiei electrice din surse regenerabile în sectorul transporturilor și în sistemul de energie electrică în general, prin intermediul parcurilor de vehicule electrice, o astfel de funcționalitate ar trebui, de asemenea, să fie pusă la dispoziție. Având în vedere durata lungă de viață a punctelor de reîncărcare, cerințele privind infrastructura de reîncărcare ar trebui să fie actualizate în așa fel încât să răspundă nevoilor viitoare și să nu genereze efecte negative de blocare a dezvoltării tehnologiei și a serviciilor.

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 2/23 (2020/0353(COD)).

- (54) Punctele de reîncărcare în care vehiculele electrice sunt parcate de obicei pentru perioade lungi de timp, cum ar fi locurile de parcare legate de domiciliu sau de locul de muncă, sunt extrem de relevante pentru integrarea sistemului energetic. Prin urmare, trebuie asigurate funcționalități de reîncărcare inteligentă și, dacă este cazul, bidirecțională. În această privință, exploatarea infrastructurii de reîncărcare normală, care nu este accesibilă publicului, este deosebit de importantă pentru integrarea vehiculelor electrice în sistemul de energie electrică, deoarece aceasta este situată în locuri în care vehiculele electrice sunt parcate în mod repetat pentru perioade lungi de timp, cum ar fi în clădirile cu acces limitat, în parcurile pentru angajați sau în spațiile de parcare închiriate persoanelor fizice sau juridice.
- (55) Participarea activă a cererii este esențială pentru a permite reîncărcarea inteligentă a vehiculelor electrice și a permite astfel integrarea eficace a vehiculelor electrice în rețeaua de energie electrică, ceea ce va fi crucial pentru procesul de decarbonizare a transporturilor și pentru a facilita integrarea sistemului energetic. În plus, statele membre ar trebui să încurajeze, după caz, inițiativele care promovează participarea activă a cererii prin interoperabilitate și schimb de date pentru sistemele de încălzire și răcire, unitățile de stocare a energiei termice și alte dispozitive relevante legate de energie.

- (56) Utilizatorii de vehicule electrice care încheie acorduri contractuale cu furnizorii de servicii de electromobilitate și cu participanții la piața de energie electrică ar trebui să aibă dreptul de a primi informații și explicații cu privire la modul în care termenii acordului vor afecta utilizarea vehiculului lor și starea de sănătate a bateriei vehiculului. Furnizorii de servicii de electromobilitate și participanții la piața energiei electrice ar trebui să explice în mod clar utilizatorilor de vehicule electrice modul în care vor fi remunerați pentru serviciile de flexibilitate, echilibrare și stocare furnizate sistemului și pieței de energie electrică prin utilizarea vehiculului lor electric. Utilizatorilor de vehicule electrice trebuie, de asemenea, să li se garanteze protecția drepturilor consumatorilor atunci când încheie astfel de acorduri, în special în ceea ce privește protecția datelor lor cu caracter personal, cum ar fi localizarea și obiceiurile de conducere, în legătură cu utilizarea vehiculului lor. Preferința utilizatorilor de vehicule electrice în ceea ce privește tipul de energie electrică achiziționată pentru a fi utilizată în vehiculul lor electric, precum și alte preferințe, pot fi, de asemenea, incluse în astfel de acorduri. Pentru aceste motive, este important să se asigure că infrastructura de reîncărcare implementată este folosită cât mai eficient posibil. Pentru a crește încrederea consumatorilor în electromobilitate este esențial ca utilizatorii de vehicule electrice să își poată utiliza abonamentul la mai multe puncte de reîncărcare. Acest lucru va permite, de asemenea, furnizorului de servicii ales de utilizatorul vehiculului electric să integreze în mod optim vehiculul electric în sistemul de energie electrică, printr-o planificare predictibilă și prin stimulente bazate pe preferințele utilizatorului de vehicule electrice. Acest lucru este, de asemenea, în conformitate cu principiile unui sistem energetic axat pe consumator și bazat pe prosumator, precum și cu dreptul utilizatorilor de vehicule electrice de a alege furnizorul, în calitate de clienți finali, în conformitate cu dispozițiile Directivei (UE) 2019/944.

- (57) Activele de stocare distribuite, cum ar fi bateriile de uz casnic și bateriile vehiculelor electrice, au potențialul de a oferi rețelei servicii de flexibilitate și de echilibrare considerabile prin agregare. Pentru a facilita dezvoltarea unor astfel de dispozitive și servicii, dispozițiile de reglementare privind conectarea și exploatarea activelor de stocare, cum ar fi tarifele, termenele de angajament și specificațiile de conectare, ar trebui să fie concepute astfel încât să nu împiedice potențialul tuturor activelor de stocare, inclusiv al celor mici și mobile și al altor dispozitive, cum ar fi pompele de căldură, panourile solare și stocarea termică, pentru a oferi servicii de flexibilitate și de echilibrare sistemului și pentru a contribui la pătrunderea în continuare a energiei electrice din surse regenerabile, în comparație cu activele fixe de stocare mai mari. Pe lângă dispozițiile generale de prevenire a discriminării pe piață prevăzute în Regulamentul (UE) 2019/943 și în Directiva (UE) 2019/944, ar trebui introduse cerințe specifice pentru a aborda în mod global participarea respectivelor active și pentru a elimina orice bariere și obstacole rămase în calea valorificării potențialului unor astfel de active de a contribui la decarbonizarea sistemului de energie electrică și de a permite consumatorilor să participe activ la tranziția energetică.
- (58) Ca principiu general, statele membre ar trebui să asigure condiții de concurență echitabile pentru sistemele descentralizate mici de producere și stocare a energiei electrice, inclusiv prin baterii și vehicule electrice, astfel încât acestea să poată participa la piețele de energie electrică, inclusiv gestionarea congestiilor și furnizarea de servicii de flexibilitate și de echilibrare în mod nediscriminatoriu în comparație cu alte sisteme de producere și de stocare a energiei electrice și fără a impune o sarcină administrativă sau de reglementare disproporționată. Statele membre ar trebui să încurajeze autoconsumatorii și comunitățile de energie din surse regenerabile să participe activ la aceste piețe de energie electrică, furnizând servicii de flexibilitate datorită participării active a cererii și stocării, inclusiv prin baterii și vehicule electrice.

- (59) Industria este responsabilă de 25 % din consumul de energie al Uniunii și este un mare consumator de energie pentru încălzire și răcire, care este în prezent generată în proporție de 91 % din combustibili fosili. Cu toate acestea, 50 % din necesarul de energie pentru încălzire și răcire vizează o temperatură scăzută (< 200 °C), pentru care există alternative eficiente din punctul de vedere al costurilor în materie de energie din surse regenerabile, inclusiv prin electrificare și utilizarea directă a energiei din surse regenerabile. În plus, industria utilizează surse neregenerabile ca materii prime pentru a fabrica produse precum oțelul sau produsele chimice. Deciziile din prezent privind investițiile industriale vor determina viitoarele procese industriale și opțiuni energetice care pot fi luate în considerare de industrie. Prin urmare, este important ca aceste decizii privind investițiile să fie adaptate la exigențele viitorului și să evite crearea de active depreciate. Prin urmare, ar trebui să se stabilească valori de referință pentru a oferi stimulente industriei să treacă la procese de producție bazate pe energie din surse regenerabile care nu numai că sunt alimentate cu energie din surse regenerabile, ci utilizează și materii prime pe bază de surse regenerabile, cum ar fi hidrogenul produs din surse regenerabile. Statele membre ar trebui să promoveze, în măsura în care este posibil, electrificarea proceselor industriale, de exemplu în cazul căldurii industriale la temperatură scăzută. În plus, statele membre ar trebui să promoveze utilizarea unei metodologii comune pentru produsele etichetate ca fiind produse parțial sau integral prin utilizarea energiei din surse regenerabile sau a combustibililor din surse regenerabile de origine nebiologică ca materii prime, ținând seama de metodologiile existente ale Uniunii de etichetare a produselor și de inițiativele privind produsele durabile. Acest lucru ar evita practicile înșelătoare și ar spori încrederea consumatorilor. În plus, având în vedere preferința consumatorilor pentru produsele care contribuie la obiectivele de mediu și de combatere a schimbărilor climatice, acest lucru ar stimula cererea de pe piață pentru produsele respective.
- (60) Pentru a reduce dependența Uniunii de combustibilii fosili și de importurile de combustibili fosili, Comisia ar trebui să elaboreze o strategie a Uniunii privind hidrogenul importat și cel produs intern, pe baza datelor comunicate de statele membre.

- (61) Combustibilii din surse regenerabile de origine nebiologică pot fi utilizați în scopuri energetice, dar și în scopuri neenergetice, ca materii prime în industrii precum industria siderurgică sau industria chimică. Utilizarea combustibililor din surse regenerabile de origine nebiologică în ambele scopuri le exploatează pe deplin potențialul de a înlocui combustibilii fosili utilizați ca materii prime și de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră în procesele industriale dificil de electrificat și, prin urmare, ar trebui să fie inclusă într-un obiectiv privind utilizarea combustibililor din surse regenerabile de origine nebiologică. Măsurile naționale de sprijinire a utilizării combustibililor din surse regenerabile de origine nebiologică în sectoarele industriale dificil de electrificat nu ar trebui să conducă la creșteri nete ale poluării cauzate de creșterea cererii de producție de energie electrică care este satisfăcută de cei mai poluanți combustibili fosili, cum ar fi cărbunele, motorina, lignitul, turba și șistul bituminos. Consumul de hidrogen în procesele industriale prin care hidrogenul este produs ca subprodus sau derivat dintr-un subprodus care este greu de înlocuit cu combustibili din surse regenerabile de origine nebiologică ar trebui exclus din obiectivul respectiv. Hidrogenul consumat pentru a produce combustibili utilizați în transport este acoperit de obiectivele în materie de transport pentru combustibilii din surse regenerabile de origine nebiologică.

(62) Strategia Uniunii pentru hidrogen, stabilită în Comunicarea Comisiei din 8 iulie 2020 intitulată „O strategie pentru hidrogen: pentru o Europă neutră climatic”, recunoaște rolul instalațiilor de producție a hidrogenului existente modernizate pentru a le reduce emisiile de gaze cu efect de seră cu scopul de a realiza obiectivele mai ambițioase în materie de climă pentru 2030. În considerarea respectivei strategii și în cadrul cererii de proiecte organizate în cadrul Fondului Uniunii pentru inovare instituit prin articolul 10a alineatul (8) din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹, pionierii au luat decizii de investiții în vederea modernizării instalațiilor preexistente de producție a hidrogenului pe baza tehnologiei de reformare a metanului cu abur, cu scopul de a decarboniza producția de hidrogen. Pentru a calcula numitorul contribuției combustibililor din surse regenerabile de origine nebiologică utilizați în scopuri finale energetice și neenergetice în industrie, nu ar trebui să fie luat în considerare hidrogenul produs în instalații de producție modernizate pe baza tehnologiei de reformare a metanului cu abur, pentru care Comisia a publicat o decizie în vederea acordării unui grant în cadrul Fondului pentru inovare, înainte de intrarea în vigoare a prezentei directive, și care realizează o reducere medie a emisiilor de gaze cu efect de seră de 70 % pe an.

¹ Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Uniunii și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, 25.10.2003, p. 32).

- (63) În plus, ar trebui recunoscut faptul că înlocuirea hidrogenului produs prin procesul de reformare a metanului cu abur ar putea determina provocări specifice anumitor instalații integrate de producție de amoniac. Acest lucru ar necesita reconstrucția unor astfel de instalații de producție, ceea ce ar implica un efort substanțial din partea statelor membre în funcție de circumstanțele lor naționale specifice și de structura aprovizionării lor cu energie.
- (64) În vederea realizării obiectivului Uniunii de a deveni neutră din punct de vedere climatic până în 2050 și de a decarboniza sectorul industrial al Uniunii, statele membre ar trebui să poată combina utilizarea surselor de energie nefosile și a combustibililor din surse regenerabile de origine nebiologică în contextul situației lor naționale specifice și al mixului lor de energie. În acest context, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a reduce obiectivul privind utilizarea combustibililor din surse regenerabile de origine nebiologică în sectorul industrial, cu condiția ca aceștia să consume o cotă limitată de hidrogen sau de derivați ai acestuia produși din combustibili fosili și să se îndrepte către contribuția lor națională preconizată, în conformitate cu formula din anexa II la Regulamentul (UE) 2018/1999.

(65) Creșterea nivelului de ambiție în sectorul încălzirii și răcirii este esențială pentru realizarea obiectivului global privind energia din surse regenerabile, având în vedere că încălzirea și răcirea constituie aproximativ jumătate din consumul de energie al Uniunii, acoperind o gamă largă de utilizări finale și tehnologii în clădiri, industrie și încălzirea și răcirea centralizată. Pentru a accelera creșterea ponderii energiei din surse regenerabile în sectorul încălzirii și răcirii, o creștere minimă anuală în puncte procentuale la nivelul statelor membre ar trebui să devină obligatorie pentru toate statele membre. Creșterea minimă medie anuală obligatorie de 0,8 puncte procentuale între 2021 și 2025 și de 1,1 puncte procentuale între 2026 și 2030 în sectorul încălzirii și răcirii, aplicabilă tuturor statelor membre, ar trebui să fie completată cu creșteri orientative suplimentare sau cu rate suplimentare calculate în mod specific pentru fiecare stat membru, pentru a atinge o creștere medie de 1,8 puncte procentuale la nivelul Uniunii. Respectivele suplimentări sau creșteri orientative suplimentare specifice fiecărui stat membru vizează să redistribuie efortul suplimentare necesar pentru a atinge nivelul dorit de energie din surse regenerabile în 2030 între statele membre, pe baza PIB-ului și a rentabilității, precum și să orienteze statele membre cu privire la ceea ce ar putea fi un nivel suficient de energie din surse regenerabile pentru a fi utilizată în acest sector. Statele membre ar trebui să își evalueze, în concordanță cu principiul „eficiența energetică înainte de toate”, potențialul de a folosi energie din surse regenerabile în sectorul încălzirii și răcirii și de a utiliza căldură și răcoare reziduale. Statele membre ar trebui să pună în aplicare două sau mai multe măsuri din lista de măsuri pentru a facilita creșterea ponderii energiei din surse regenerabile în sectorul încălzirii și răcirii. Atunci când adoptă și pun în aplicare măsurile respective, statele membre ar trebui să se asigure că respectivele măsuri sunt accesibile pentru toți consumatorii, în special pentru cei care trăiesc în gospodării vulnerabile sau cu venituri mici.

- (66) Pentru a se asigura că importanța crescută a încălzirii și răcirii centralizate este însoțit de o mai bună informare a consumatorilor, este oportun să se clarifice și să se consolideze transparența în privința ponderii energiei din surse regenerabile și a eficienței energetice a sistemelor de încălzire și răcire centralizată.
- (67) Sistemele eficiente moderne de încălzire și răcire centralizată bazate pe surse regenerabile și-au demonstrat potențialul de a oferi soluții eficiente din punctul de vedere al costurilor pentru integrarea energiei din surse regenerabile, creșterea eficienței energetice și integrarea sistemului energetic, facilitând în același timp decarbonizarea generală a sectorului încălzirii și răcirii. Pentru a se asigura valorificarea acestui potențial, ponderea energiei din surse regenerabile sau a căldurii și răcorii reziduale în sistemele de încălzire și răcire centralizată ar trebui să crească anual de la 1 punct procentual la 2,2 puncte procentuale, fără a schimba caracterul orientativ al acestei creșteri, reflectând dezvoltarea inegală a respectivului tip de rețea pe teritoriul Uniunii.
- (68) Pentru a se reflecta importanța sporită a încălzirii și răcirii centralizate și necesitatea de a orienta dezvoltarea respectivelor rețele către integrarea unei cantități mai mari de energie din surse regenerabile, este oportun să se încurajeze operatorii de sisteme de încălzire sau răcire centralizată să racordeze furnizorii terți de energie din surse regenerabile și de căldură și răcoare reziduale la sisteme de încălzire sau răcire centralizată cu o capacitate mai mare de 25 MW.

(69) Sistemele de încălzire și răcire, în special sistemele de încălzire și răcire centralizată, contribuie din ce în ce mai mult la echilibrarea rețelei de energie electrică prin furnizarea unei cereri suplimentare de energie electrică variabilă din surse regenerabile, cum ar fi energia eoliană și solară, atunci când această energie electrică din surse regenerabile este abundentă, ieftină și ar fi altfel restricționată. O asemenea echilibrare poate fi realizată prin utilizarea generatoarelor de căldură și răcire de înaltă eficiență acționate electric, cum ar fi pompele de căldură, în special atunci când aceste generatoare de căldură și răcire sunt cuplate cu sisteme mari de stocare a energiei termice, în mod special în sistemele de încălzire și răcire centralizată sau în încălzirea individuală, unde nu sunt disponibile economiile de scară și eficiența sistemului de încălzire și răcire centralizat. Beneficiile pompelor de căldură sunt duble, în primul rând prin sporirea în mod semnificativ a eficienței energetice, economisind energie și costuri considerabile pentru consumatori, și în al doilea rând prin integrarea energiei din surse regenerabile, permițând o mai mare utilizare a energiei geotermale și ambientale. Pentru a oferi stimulente suplimentare pentru utilizarea energiei electrice din surse regenerabile pentru încălzire și răcire și pentru stocarea căldurii, în special prin utilizarea pompelor de căldură, este oportun să se permită statelor membre să contabilizeze energia electrică din surse regenerabile care alimentează generatoarele de căldură și de răcire respective, inclusiv pompele de căldură, în creșterea anuală obligatorie și orientativă a energiei din surse regenerabile în sectorul încălzirii și răcirii și în încălzirea și răcirea centralizată.

- (70) Deși sunt disponibile pe scară largă, căldura și răcoarea reziduale sunt insuficient utilizate, ceea ce duce la o risipă de resurse, la o eficiență energetică mai scăzută în sistemele energetice naționale și la un consum de energie mai mare decât este necesar în Uniune. Este oportun să se permită căldurii și răcorii reziduale să fie contabilizate pentru îndeplinirea parțială a obiectivelor privind energia din surse regenerabile în clădiri, industrie, încălzire și răcire și pentru îndeplinirea în totalitate a obiectivelor pentru încălzirea și răcirea centralizată, cu condiția furnizării de căldură și răcoare reziduale din sisteme eficiente de încălzire și răcire centralizată. Acest lucru ar permite ca sinergiile dintre energia din surse regenerabile și căldura și răcoarea reziduale în rețelele de încălzire și răcire centralizată să fie valorificate prin creșterea motivației economice a investițiilor în modernizarea și dezvoltarea acestor rețele. În special, includerea căldurii reziduale în valoarea de referință pentru energia din surse regenerabile industrială ar trebui să fie acceptabilă numai în ceea ce privește căldura sau răcoarea reziduale livrată prin intermediul unui operator de sisteme de încălzire și răcire centralizată dintr-un alt amplasament industrial sau dintr-o altă clădire, asigurându-se astfel că operatori respectivi au ca activitate principală furnizarea de căldură sau răcoare, iar căldura reziduală contabilizată este clar diferențiată de căldura reziduală internă recuperată în interiorul aceleiași întreprinderi sau clădiri sau al unei întreprinderi sau clădiri conexe.
- (71) Pentru a asigura participarea deplină a încălzirii și răcirii centralizate la integrarea sectorului energetic, este necesar să se extindă cooperarea cu operatorii de distribuție a energiei electrice la operatorii de transport și de sistem de energie electrică și să se extindă domeniul de aplicare al cooperării la planificarea investițiilor în rețea și la piețe, cu scopul de a se utiliza mai bine potențialul încălzirii și răcirii centralizate pentru furnizarea de servicii de flexibilitate pe piețele energiei electrice. Cooperarea în continuare cu operatorii de rețele de gaze, inclusiv rețele de hidrogen și alte rețele energetice, ar trebui, de asemenea, să fie posibilă pentru a asigura o mai mare integrare la nivelul vectorilor energetici și utilizarea lor în modul cel mai eficient din punctul de vedere al costurilor. În plus, cerințele pentru o coordonare mai strânsă între operatorii de încălzire și răcire centralizată, sectoarele industriale și terțiare și autoritățile locale ar putea facilita dialogul și cooperarea necesare pentru a valorifica potențialul încălzirii și răcorii reziduale într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor prin intermediul sistemelor de încălzire și răcire centralizată.

(72) Utilizarea combustibililor din surse regenerabile și a energiei electrice din surse regenerabile în sectorul transporturilor poate contribui la decarbonizarea sectorului transporturilor din Uniune într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor și poate îmbunătăți, printre altele, diversificarea energetică din sectorul respectiv, concomitent cu promovarea inovării, a creșterii economice și a creării de locuri de muncă în Uniune, reducând dependența de importurile de energie. În vederea realizării obiectivului mai ambițios de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră stabilit prin Regulamentul (UE) 2021/1119, nivelul energiei din surse regenerabile furnizate pentru toate modurile de transport din Uniune ar trebui să crească. Posibilitatea de a alege între un obiectiv în domeniul transporturilor exprimat ca obiectiv de reducere a intensității gazelor cu efect de seră sau exprimat ca pondere din consumul de energie din surse regenerabile oferă statelor membre un grad adecvat de flexibilitate în conceperea politicilor de decarbonizare a transporturilor. În plus, introducerea unui obiectiv combinat bazat pe energie pentru biocombustibilii avansați, biogazul și combustibilii din surse regenerabile de origine nebiologică, inclusiv o pondere minimă pentru combustibilii din surse regenerabile de origine nebiologică, ar asigura o utilizare sporită a combustibililor din surse regenerabile cu cel mai mic impact asupra mediului în modurile de transport dificil de electrificat, cum ar fi transportul maritim și aviația. Pentru a demara schimbarea combustibilului în transportul maritim, statele membre cu porturi maritime ar trebui să depună eforturi pentru a se asigura că, începând din 2030, ponderea combustibililor din surse regenerabile de origine nebiologică în cantitatea totală de energie furnizată sectorului transportului maritim este de cel puțin 1,2 %. Realizarea respectivelor obiective ar trebui să fie asigurată prin obligații impuse furnizorilor de combustibili, precum și prin alte măsuri prevăzute în Regulamentele (UE) .../...¹⁺ și (UE) .../...²⁺⁺ ale Parlamentului European și ale Consiliului. Obligațiile specifice ale furnizorilor de combustibili de aviație ar trebui impuse numai în temeiul Regulamentului (UE) .../...⁺⁺⁺.

¹ Regulamentul (UE) 2023/... al Parlamentului European și al Consiliului din ... privind utilizarea combustibililor din surse regenerabile și cu emisii scăzute de carbon în transportul maritim și de modificare a Directivei 2009/16/CE (JO ...).

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 26/23 (2021/0210(COD)) și a se introduce numărul, data și referința JO a regulamentului respectiv în nota de subsol.

² Regulamentul (UE) 2023/... al Parlamentului European și al Consiliului din ... privind asigurarea unor condiții de concurență echitabile pentru un transport aerian durabil (ReFuelEU în domeniul aviației) (JO ...).

⁺⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 29/23 (2021/0205(COD)) și a se introduce numărul, data, titlul și referința JO a regulamentului respectiv în nota de subsol.

⁺⁺⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 29/23 (2021/0205(COD)).

(73) Pentru a încuraja adoptarea furnizării de combustibili din surse regenerabile în sectorul greu de decarbonizat al buncherajului maritim internațional, cu scopul de a calcula obiectivele în materie de transport, combustibilii din surse regenerabile furnizați buncherajului maritim internațional ar trebui incluși în consumul final de energie din surse regenerabile în sectorul transporturilor și, în consecință, combustibilii furnizați buncherajului maritim internațional ar trebui incluși în consumul final de surse de energie în sectorul transporturilor. Cu toate acestea, pentru unele state membre, sectorul transportului maritim reprezintă o cotă semnificativă din consumul lor final brut de energie. Având în vedere actualele constrângeri tehnologice și de reglementare care împiedică utilizarea comercială a biocombustibililor în sectorul transportului maritim, este oportun, prin derogare de la cerința de a include toată energia furnizată sectorului transportului maritim în calculul obiectivelor specifice în domeniul transportului, să se permită statelor membre să își plafoneze energia furnizată sectorului transportului maritim la 13 % din consumul final brut de energie într-un stat membru. Pentru statele membre insulare, în care consumul final brut de energie în sectorul transportului maritim este disproporționat de ridicat, și anume peste o treime din consumul înregistrat în sectoarele rutier și feroviar, plafonul ar trebui să fie de 5 %. Cu toate acestea, pentru calcularea obiectivului general privind energia din surse regenerabile, având în vedere caracteristicile specifice ale buncherajului maritim internațional, combustibilii care îi sunt furnizați ar trebui să fie incluși în consumul final brut de energie al unui stat membru numai dacă sunt regenerabili.

- (74) Electromobilitatea va juca un rol esențial în decarbonizarea sectorului transporturilor. Pentru a încuraja dezvoltarea în continuare a electromobilității, statele membre ar trebui să instituie un mecanism de credite care să permită operatorilor de puncte de reîncărcare accesibile publicului să contribuie, prin furnizarea de energie electrică din surse regenerabile, la îndeplinirea obligației impuse de statele membre furnizorilor de combustibili. Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a include în acest mecanism punctele de reîncărcare private în respectivul mecanism de credite, dacă se poate demonstra că energia electrică din surse regenerabile furnizată respectivelor puncte de reîncărcare este furnizată exclusiv vehiculelor electrice. Deși sprijină energia electrică în sectorul transporturilor printr-un astfel de mecanism de credite, este important ca statele membre să continue să stabilească un nivel ridicat de ambiție în ceea ce privește decarbonizarea mixului lor de combustibili lichizi, mai ales în sectoarele de transport greu de decarbonizat, cum ar fi sectorul transportului maritim și cel al aviației, în care electrificarea directă este mult mai dificil de realizat.
- (75) Combustibili din surse regenerabile de origine nebiologică, inclusiv hidrogenul din surse regenerabile, pot fi folosiți ca materie primă sau ca sursă de energie în procesele industriale și chimice și în transportul maritim și aviație, ducând la decarbonizarea sectoarelor în care electrificarea directă nu este posibilă tehnologic sau nu este competitivă. Aceștia pot fi folosiți, de asemenea, pentru stocarea energiei pentru a echilibra, acolo unde este necesar, sistemul energetic, jucând astfel un rol important în integrarea sistemului energetic.

(76) Politica Uniunii în domeniul energiei din surse regenerabile urmărește să contribuie la realizarea obiectivelor Uniunii de atenuare a schimbărilor climatice în ceea ce privește reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră. În urmărirea acestui obiectiv, este esențial să se contribuie, de asemenea, la obiective de mediu mai ample, în special la prevenirea pierderii biodiversității, asupra căreia schimbarea indirectă a destinației terenurilor asociată cu producția de anumiți biocombustibili, biolichide și combustibili din biomasă are un impact negativ. Contribuția la aceste obiective climatice și de mediu constituie o preocupare intergenerațională profundă și pe termen lung pentru cetățenii Uniunii și legiuitorii Uniunii. Așadar, Uniunea ar trebui să promoveze respectivii combustibili în cantități care să echilibreze ambiția necesară cu necesitatea de a evita contribuția la schimbarea directă și indirectă a utilizării terenurilor. Modul de calculare a obiectivului privind transporturile nu ar trebui să afecteze limitele stabilite cu privire la modul în care se contabilizează anumiți combustibili produși din culturi alimentare și furajere, pe de o parte, și de combustibili care prezintă riscuri ridicate din perspectiva schimbării indirecte a destinației terenurilor, pe de altă parte în vederea realizării respectivului obiectiv. În plus, pentru a nu crea un stimulent pentru utilizarea în transporturi a biocombustibililor și a biogazului produse din culturi alimentare și furajere, având în vedere, de asemenea, impactul războiului împotriva Ucrainei asupra aprovizionării cu alimente sau furaje, statele membre ar trebui să aibă în continuare posibilitatea de a alege dacă să contabilizeze sau nu biocombustibilii și biogazul produși din culturi alimentare și furajere în vederea realizării obiectivului privind transporturile. Dacă statele membre nu le iau în calcul, ele ar trebui să aibă posibilitatea de a alege să reducă obiectivul bazat pe energie sau să reducă în consecință obiectivul de reducere a intensității gazelor cu efect de seră, presupunând că biocombustibilii produși din culturi alimentare și furajere reduc cu 50 % emisiile de gaze cu efect de seră, ceea ce corespunde valorilor tipice stabilite într-o anexă la prezenta directivă pentru reducerile de emisii de gaze cu efect de seră generate de cele mai relevante filiere de producție a biocombustibililor produși din culturi alimentare și furajere, precum și pragul minim de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră care se aplică majorității instalațiilor care produc astfel de biocombustibili.

- (77) Pentru a se asigura că utilizarea biocombustibililor, a biolichidelor și a combustibililor din biomasă reduce un volum tot mai mare de emisii de gaze cu efect de seră și pentru a face față potențialelor efecte indirecte ale promovării unor astfel de combustibili, cum ar fi defrișările, Comisia ar trebui să revizuiască nivelul ponderii maxime a expansiunii medii anuale a suprafeței de cultură globale în terenurile cu stocuri mari de carbon, pe baza unor criterii obiective și științifice, ținând seama de obiectivele și de angajamentele Uniunii în materie de climă și ar trebui, dacă este necesar, să propună un nou prag pe baza rezultatelor revizuirii sale. În plus, Comisia ar trebui să evalueze posibilitatea de a concepe o traiectorie accelerată pentru a elimina treptat contribuția acestor combustibili la obiectivele privind energia din surse regenerabile, astfel încât să se maximizeze volumul reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră.
- (78) Stabilirea obiectivului privind transporturile ca obiectiv de reducere a intensității gazelor cu efect de seră face necesar să se prevadă o metodologie care să ia în considerare că diferite tipuri de energie din surse regenerabile reduc cantități diferite de emisii de gaze cu efect de seră și, prin urmare, contribuie în mod diferit la atingerea unui obiectiv dat. Ar trebui să se considere că energia electrică din surse regenerabile are emisii de gaze cu efect de seră zero, ceea ce înseamnă că reduce emisiile de gaze cu efect de seră cu 100 % în comparație cu energia electrică produsă din combustibili fosili. Acest lucru va crea un stimulent pentru utilizarea energiei electrice din surse regenerabile, deoarece este puțin probabil ca combustibilii din surse regenerabile și combustibilii pe bază de carbon reciclat să atingă un procent atât de ridicat al reducerilor emisiilor de gaze cu efect de seră. Electrificarea bazată pe surse regenerabile de energie ar deveni, prin urmare, cea mai eficientă modalitate de decarbonizare a transportului rutier. În plus, pentru a promova utilizarea combustibililor din surse regenerabile de origine nebiologică în modurile de transport aerian și maritim, care sunt dificil de electrificat, este oportun să se introducă un multiplicator pentru combustibilii furnizați în modurile respective de transport atunci când sunt luați în considerare în vederea realizării obiectivelor specifice stabilite pentru combustibilii respectivi.

- (79) Electrificarea directă a sectoarelor de utilizare finală, inclusiv a sectorului transporturilor, contribuie la eficiența sistemului și facilitează tranziția către un sistem energetic bazat pe energie din surse regenerabile. Prin urmare, aceasta constituie, în sine, un mijloc eficient de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră. Așadar, nu este necesară crearea unui cadru privind adiționalitatea care să se aplice în mod specific energiei electrice din surse regenerabile furnizate vehiculelor electrice în sectorul transporturilor. În plus, vehiculele electrice solare pot avea o contribuție esențială la decarbonizarea sectorului european al transporturilor.
- (80) Întrucât combustibilii din surse regenerabile de origine nebiologică urmează să fie considerați ca energie din surse regenerabile, indiferent de sectorul în care sunt consumați, normele de stabilire a naturii lor regenerabile atunci când sunt produși din energie electrică, care erau aplicabile numai acelor combustibili atunci când sunt consumați în sectorul transporturilor, ar trebui să fie extinse la toți combustibilii din surse regenerabile de origine nebiologică, indiferent de sectorul în care sunt consumați.

(81) Combustibilii de origine nebiologică produși din surse regenerabile sunt importanți pentru creșterea ponderii energiei electrice din surse regenerabile în sectoarele despre care se preconizează că vor depinde de combustibilii lichizi și gazoși pe termen lung, inclusiv pentru aplicații industriale și în transportul cu vehicule grele. Până la 1 iulie 2028, Comisia ar trebui să evalueze impactul metodologiei care definește situațiile în care energia electrică utilizată pentru producerea de combustibili din surse regenerabile de origine nebiologică poate fi considerată ca fiind în întregime din surse regenerabile, inclusiv impactul adiționalității și al corelării temporale și geografice asupra costurilor de producție, a reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră și a sistemului energetic, și ar trebui să prezinte un raport Parlamentului European și Consiliului. Raportul ar trebui să evalueze, în special, impactul asupra disponibilității și accesibilității din punct de vedere financiar a combustibililor din surse regenerabile de origine nebiologică pentru sectorul industriei și al transporturilor și asupra capacității Uniunii de a-și realiza obiectivele privind combustibilii din surse regenerabile de origine nebiologică, ținând seama de strategia Uniunii privind hidrogenul importat și intern, reducând în același timp la minimum creșterea emisiilor de gaze cu efect de seră în sectorul energiei electrice și în sistemul energetic general. În cazul în care raportul respectiv concluzionează că metodologia nu asigură o disponibilitate și accesibilitate suficiente și nu contribuie în mod substanțial la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, la integrarea sistemului energetic și la realizarea obiectivelor Uniunii privind combustibilii de origine nebiologică din surse regenerabile stabilite pentru 2030, Comisia ar trebui să revizuiască metodologia Uniunii și, după caz, să adopte un act delegat pentru a modifica metodologia respectivă pentru a furniza ajustările necesare ale criteriilor, cu scopul de a facilita extinderea industriei hidrogenului.

- (82) Pentru a asigura o eficacitate mai mare din punctul de vedere al mediului a criteriilor Uniunii de durabilitate și de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru combustibilii din biomasă solizi folosiți în instalațiile care produc încălzire, energie electrică și răcire, pragul minim pentru aplicabilitatea unor astfel de criterii ar trebui să fie redus de la nivelul actual de 20 MW la 7,5 MW.
- (83) Directiva (UE) 2018/2001 a consolidat cadrul de durabilitate a bioenergiei și de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră prin stabilirea de criterii pentru toate sectoarele de utilizare finală. Aceasta a stabilit norme specifice pentru biocombustibilii, biolichidele și combustibilii din biomasă produși din biomasă forestieră, solicitând sustenabilitatea operațiunilor de recoltare și contabilizarea emisiilor legate de schimbarea destinației terenurilor. În concordanță cu obiectivele de conservare a biodiversității și de prevenire a distrugerii habitatelor în temeiul Directivei 92/43/CEE, al Directivei 2000/60/CE, al Directivei 2008/56/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului¹ și al Directivei 2009/147/CE, este necesar să se obțină o protecție sporită a habitatelor deosebit de bogate în biodiversitate și bogate în carbon, cum ar fi pădurile primare și seculare, pădurile foarte bogate în biodiversitate, pășunile, turbăriile și landele. Prin urmare, ar trebui introduse excluderi și limitări ale recoltării de biomasă forestieră din zonele respective, în concordanță cu abordarea privind biocombustibilii, biolichidele și combustibilii din biomasă produși din biomasă agricolă, cu excepția cazului în care abordarea bazată pe riscuri prevede excluderile și limitările necesare, iar operatorii oferă garanțiile necesare. În plus, sub rezerva unor perioade de tranziție adecvate în scopul securității investițiilor, criteriile de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră ar trebui să se aplice treptat și instalațiilor existente bazate pe biomasă, pentru a se asigura că producția de bioenergie în toate aceste instalații duce la reduceri ale emisiilor de gaze cu efect de seră în comparație cu energia produsă din combustibili fosili.

¹ Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin (Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin”) (JO L 164, 25.6.2008, p. 19).

- (84) Criteriile de durabilitate privind recoltarea biomasei forestiere ar trebui specificate suplimentar, în concordanță cu principiile gestionării durabile a pădurilor. Respectivul specificații ar trebui să vizeze consolidarea și clarificarea abordării bazate pe riscuri pentru biomasa forestieră, oferind în același timp statelor membre dispoziții proporționale care să permită adaptări specifice ale practicilor care pot fi adecvate la nivel local.
- (85) Statele membre ar trebui să se asigure că utilizarea biomasei forestiere pentru producerea de energie este compatibilă cu obligațiile care le revin în temeiul Regulamentului (UE) 2018/841 al Parlamentului European și al Consiliului¹. În acest scop, statele membre ar trebui să efectueze evaluări prospective și să pună în aplicare măsurile necesare în completarea obligațiilor care le revin în temeiul Regulamentului (UE) 2018/1999.
- (86) Având în vedere situația specifică a regiunilor ultraperiferice menționate la articolul 349 din TFUE și caracterizată, în sectorul energetic, de izolare, de oferta limitată și de dependența de combustibilii fosili, ar trebui să se prevadă prelungirea derogării care permite statelor membre să adopte criterii specifice cu scopul de a asigura eligibilitatea pentru sprijin financiar pentru consumul anumitor combustibili din biomasă în respectivele regiuni, cu scopul de a acoperi și biolichidele și biocombustibilii. Orice criteriu specific ar trebui să fie justificat în mod obiectiv din motive de independență energetică a regiunii ultraperiferice în cauză și de asigurare, în această regiune ultraperiferică, a unei tranziții line către adoptarea criteriilor de sustenabilitate, de eficiență energetică și de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră în conformitate cu Directiva (UE) 2018/2001.

¹ Regulamentul (UE) 2018/841 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 cu privire la includerea emisiilor de gaze cu efect de seră și a absorbțiilor rezultate din activități legate de exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultură în cadrul de politici privind clima și energia pentru 2030 și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 și a Deciziei nr. 529/2013/UE (JO L 156, 19.6.2018, p. 1).

- (87) Uniunea se angajează să îmbunătățească sustenabilitatea de mediu, economică și socială a producției de combustibili din biomasă. Prezenta directivă este complementară altor instrumente legislative ale Uniunii, în special unui act legislativ privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor, care stabilește cerințe privind diligența necesară în lanțul valoric în ceea ce privește efectele negative asupra drepturilor omului sau asupra mediului.
- (88) Pentru a reduce sarcina administrativă pentru producătorii de combustibili din surse regenerabile și de combustibili pe bază de carbon reciclat și pentru statele membre, în cazul în care Comisia a recunoscut, printr-un act de punere în aplicare, că sistemele voluntare sau naționale oferă date exacte cu privire la respectarea criteriilor de durabilitate și de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră, precum și a altor cerințe prevăzute în dispozițiile de modificare stabilite în prezenta directivă, statele membre ar trebui să accepte rezultatele certificării emise de astfel de sisteme în limitele recunoașterii Comisiei. Pentru a reduce sarcina asupra instalațiilor mici, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a institui un mecanism voluntar de verificare simplificat pentru instalațiile cu o putere termică totală cuprinsă între 7,5 MW și 20 MW.

(89) Pentru a atenua riscurile și a preveni mai bine fraudă în lanțurile de aprovizionare cu bioenergie și combustibili pe bază de carbon reciclat, Directiva (UE) 2018/2001 prevede adăugiri valoroase în ceea ce privește transparența, trasabilitatea și supravegherea. În acest context, baza de date a Uniunii care urmează să fie creată de către Comisie urmărește să permită urmărirea combustibililor lichizi și gazeși din surse regenerabile și a combustibililor pe bază de carbon reciclat. Domeniul de aplicare al bazei de date ar trebui extins de la transporturi la toate celelalte sectoare de utilizare finală în care sunt consumați astfel de combustibili. O asemenea extindere este menită să contribuie în mod vital la monitorizarea cuprinzătoare a producției și a consumului de astfel de combustibili, reducând riscurile de dublă contabilizare sau de nereguli de-a lungul lanțurilor de aprovizionare acoperite de baza de date a Uniunii. În plus, pentru a evita orice risc de suprapunere a cererilor pentru același gaz din surse regenerabile, ar trebui anulată garanția de origine emisă pentru orice lot de gaze regenerabile înregistrat în baza de date. Baza de date ar trebui să fie pusă la dispoziția publicului într-un mod deschis, transparent și ușor de utilizat, respectând, în același timp, principiile protecției datelor private și sensibile din punct de vedere comercial. Comisia ar trebui să publice rapoarte anuale cu privire la informațiile raportate în baza de date a Uniunii, inclusiv la cantitățile, originea geografică și tipul de materii prime ale biocombustibililor, biolichidelor și combustibililor din biomasă. Comisia și statele membre ar trebui să depună eforturi pentru a lucra la interconectivitatea dintre baza de date a Uniunii și bazele de date naționale existente, permițând o tranziție lină, precum și bidirecționalitatea bazelor de date. În completarea respectivei consolidări a transparenței și a trasabilității loturilor individuale de materii prime și combustibili din lanțul de aprovizionare, Regulamentul privind punerea în aplicare (UE) 2022/996¹ al Comisiei, adoptat recent, a consolidat cerințele în materie de audit pentru organismele de certificare și competențele acestora de supraveghere publică, inclusiv posibilitatea ca autoritățile competente să aibă acces, în cadrul controalelor lor, la documentele și sediile operatorilor economici. Integritatea cadrului de verificare prevăzut de Directiva (UE) 2018/2001 a fost consolidată astfel semnificativ prin completarea auditului efectuat de organismele de certificare și a bazei de date a Uniunii cu o capacitate de verificare și supraveghere a autorităților competente ale statelor membre. Se recomandă ferm ca statele membre să utilizeze ambele posibilități de supraveghere publică.

¹ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/996 al Comisiei din 14 iunie 2022 privind normele de verificare a criteriilor de durabilitate și de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră și a criteriilor privind riscurile reduse din perspectiva schimbării indirecte a destinației terenurilor (JO L 168, 27.6.2022, p. 1).

- (90) Comisia și statele membre ar trebui să se adapteze permanent la cele mai bune practici în procedurile administrative și să ia toate măsurile adecvate pentru a simplifica punerea în aplicare a Directivei (UE) 2018/2001, reducând astfel costurile de asigurare a conformității pentru actorii implicați și pentru sectoarele afectate.
- (91) Trebuie stabilite dispoziții antifraudă adecvate, în special în ceea ce privește utilizarea materiilor prime pe bază de deșeuri sau a biomasei care este identificată ca reprezentând un risc ridicat de schimbare indirectă a utilizării terenurilor. Întrucât detectarea și prevenirea fraudelor sunt esențiale pentru a preveni concurența neloială și defrișările agresive, inclusiv în țările terțe, ar trebui implementată trasabilitatea completă și certificată a respectivelor materii prime.
- (92) Prin urmare, Directiva (UE) 2018/2001 ar trebui modificată în consecință.
- (93) Regulamentul (UE) 2018/1999 face mai multe trimiteri la obiectivul obligatoriu la nivelul Uniunii privind o pondere de cel puțin 32 % a energiei din surse regenerabile consumate în Uniune în anul 2030. Întrucât acest obiectiv trebuie majorat pentru a contribui în mod eficace la ambiția de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră cu 55 % până în 2030, trimiterile respective ar trebui modificate. Eventualele cerințe suplimentare în materie de planificare și raportare nu vor crea un nou sistem de planificare și raportare, ci ar trebui să facă obiectul cadrului existent de planificare și raportare în temeiul regulamentului respectiv.
- (94) Domeniul de aplicare al Directivei 98/70/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹ ar trebui modificat pentru a se evita duplicarea cerințelor de reglementare în ceea ce privește obiectivele de decarbonizare a combustibililor utilizați în transporturi și pentru a se alinia la Directiva (UE) 2018/2001.

¹ Directiva 98/70/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 1998 privind calitatea benzinei și a motorinei și de modificare a Directivei 93/12/CEE a Consiliului (JO L 350, 28.12.1998, p. 58).

- (95) Definițiile stabilite în Directiva 98/70/CE ar trebui aliniate la cele stabilite în Directiva (UE) 2018/2001 pentru a evita aplicarea unor definiții diferite în temeiul respectivelor două acte.
- (96) Obligațiile privind reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și utilizarea biocombustibililor menționați în Directiva 98/70/CE ar trebui eliminate pentru a simplifica și a evita dubla reglementare în ceea ce privește obligațiile consolidate de decarbonizare a combustibililor utilizați în transporturi, care sunt prevăzute în Directiva (UE) 2018/2001.
- (97) Obligațiile privind monitorizarea și raportarea cu privire la reducerile emisiilor de gaze cu efect de seră prevăzute în Directiva 98/70/CE ar trebui eliminate pentru a se evita dubla reglementare a obligațiilor de raportare.
- (98) Directiva (UE) 2015/652 a Consiliului¹, care prevede normele detaliate pentru punerea în aplicare uniformă a articolului 7a din Directiva 98/70/CE, ar trebui abrogată, deoarece devine caducă odată cu abrogarea articolului 7a din Directiva 98/70/CE prin prezenta directivă.

¹ Directiva (UE) 2015/652 a Consiliului din 20 aprilie 2015 de stabilire a metodelor de calcul și a cerințelor de raportare în temeiul Directivei 98/70/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind calitatea benzinei și a motorinei (JO L 107, 25.4.2015, p. 26).

- (99) În ceea ce privește componenții biologici din motorina diesel, trimiterea din Directiva 98/70/CE la motorina diesel B7, și anume motorina diesel cu un conținut de esteri metilici ai acizilor grași (EMAG) de până la 7 %, limitează opțiunile disponibile pentru realizarea unor obiective mai ambițioase privind încorporarea biocombustibililor, astfel cum sunt stabilite în Directiva (UE) 2018/2001. Acest lucru este determinat de faptul că aproape întreaga aprovizionare cu motorină diesel a Uniunii este deja cu B7. Din acest motiv, ponderea maximă a componentelor biologici ar trebui să crească de la 7 % la 10 %. Menținerea introducerii pe piață a B10, și anume a motorinei diesel cu un conținut de EMAG de până la 10 %, necesită un nivel de protecție a B7 la nivelul întregii Uniuni pentru un conținut de EMAG de 7 % în motorina diesel, din cauza proporției considerabile de vehicule incompatibile cu B10 care se preconizează că vor fi prezente în parcul auto până în 2030. Acest lucru ar trebui să se reflecte la articolul 4 alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva 98/70/CE.
- (100) Dispozițiile tranzitorii ar trebui să permită o continuare ordonată a colectării datelor și îndeplinirea obligațiilor de raportare în ceea ce privește articolele din Directiva 98/70/CE eliminate prin prezenta directivă.
- (101) Întrucât obiectivele prezentei directive, și anume reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, a dependenței energetice și a prețurilor energiei, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere efectele acțiunii, acestea pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor respective.

- (102) În conformitate cu Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative¹, statele membre s-au angajat ca, în cazuri justificate, să transmită alături de notificarea măsurilor lor de transpunere și unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că transmiterea unor astfel de documente este justificată, în special în urma hotărârii Curții Europene de Justiție în cauza Comisia/Belgia² (cauza C-543/17).
- (103) Pentru a compensa sarcinile de reglementare impuse prin prezenta directivă cetățenilor, administrațiilor și întreprinderilor, Comisia ar trebui să revizuiască cadrul de reglementare în sectoarele în cauză în conformitate cu principiul numărului constant, astfel cum se prevede în Comunicarea Comisiei din 29 aprilie 2021, intitulată „O mai bună legiferare: unirea forțelor pentru îmbunătățirea legislației”,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

¹ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

² Hotărârea Curții de Justiție din 8 iulie 2019 în cauza Comisia/Belgia, C-543/17, ECLI:UE:C:2019:573.

Articolul 1
Modificarea Directivei (UE) 2018/2001

Directiva (UE) 2018/2001 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2, al doilea paragraf se modifică după cum urmează:

(a) punctul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„1. «energie din surse regenerabile» sau «energie regenerabilă» înseamnă energie din surse regenerabile nefosile, respectiv energie eoliană, solară (solară termică și solară fotovoltaică) și geotermală, energie osmotică, energie ambientală, energia mareelor, a valurilor și alte tipuri de energie a oceanelor, energie hidroelectrică, biomasă, gaz de depozit, gaz provenit din instalațiile de epurare a apelor uzate și biogaz;

1a. «lemn rotund industrial» înseamnă bușteni de gater, bușteni de furnir, lemn pentru celuloză rotund sau despicat, precum și orice alt lemn rotund adecvat pentru scopuri industriale, cu excepția lemnului rotund ale cărui caracteristici, cum ar fi specia, dimensiunile, verticalitatea și densitatea nodurilor, îl fac inadecvat pentru utilizarea industrială după cum este definit și justificat în mod corespunzător de statele membre în conformitate cu condițiile forestiere relevante;”;

(b) punctul 4 se înlocuiește cu următorul text:

„4. «consum final brut de energie» înseamnă produsele energetice furnizate în scopuri energetice industriei, transporturilor, gospodăriilor, serviciilor, inclusiv serviciilor publice, agriculturii, silviculturii și pescuitului, consumul de energie electrică și termică din sectorul de producere a energiei electrice și termice, precum și pierderile de energie electrică și termică din distribuție și transport;”

(c) se introduc următoarele puncte:

„9a. «zonă pretabilă accelerării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile» înseamnă o locație sau zonă specifică, terestră sau maritimă sau de ape continentale, care a fost desemnată de un stat membru ca fiind în mod special adecvată pentru instalarea de centrale producătoare de energie din surse regenerabile;

9b. «echipamente de energie solară» înseamnă echipamente care convertesc energia solară în energie termică sau electrică, în special echipamente termice solare și echipamente fotovoltaice solare;”

(d) se introduc următoarele puncte:

„14a. «zonă de ofertare» înseamnă o zonă de ofertare în sensul definiției de la articolul 2 punctul 65 din Regulamentul (UE) 2019/943 al Parlamentului European și al Consiliului*;

- 14b. «tehnologie inovatoare în domeniul energiei din surse regenerabile» înseamnă tehnologie de producere a energiei din surse regenerabile care îmbunătățește, cel puțin într-un mod, tehnologia comparabilă de ultimă generație în materie de energie din surse regenerabile sau face ca o tehnologie de energie regenerabilă care nu este pe deplin comercializată sau care implică un grad clar de risc să devină exploatabilă;
- 14c. «sistem de contorizare inteligentă» înseamnă un sistem de contorizare inteligentă în sensul definiției de la articolul 2 punctul 23 din Directiva (UE) 2019/944 a Parlamentului European și a Consiliului**;
- 14d. «punct de reîncărcare» înseamnă un punct de reîncărcare în sensul definiției de la articolul 2 punctul 48 din Regulamentul (UE) .../... al Parlamentului European și al Consiliului***+;
- 14e. «participant la piață» înseamnă un participant la piață, astfel cum este definit la articolul 2 punctul 25 din Regulamentul (UE) 2019/943;
- 14f. «piață de energie electrică» înseamnă piață de energie electrică în sensul definiției de la articolul 2 punctul 9 din Directiva (UE) 2019/944;
- 14g. «baterie de uz casnic» înseamnă o baterie reîncărcabilă de sine stătătoare cu o capacitate nominală mai mare de 2 kWh, care este adecvată pentru instalare și utilizare într-un mediu casnic;

+ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 25/23 (2021/0223(COD)) și a se introduce numărul, data, titlul și referința de publicare în JO a regulamentului respectiv în nota de subsol aferentă.

- 14h. «baterie pentru vehicule electrice» înseamnă o baterie pentru vehicule electrice în sensul definiției de la articolul 3 alineatul (1) punctul 14 din Regulamentul (UE) .../... al Parlamentului European și al Consiliului^{****+};
- 14i. «baterie industrială» înseamnă o baterie industrială în sensul definiției de la articolul 3 alineatul (1) punctul 13 din Regulamentul (UE) .../...⁺⁺;
- 14j. «stare de sănătate» înseamnă starea de sănătate în sensul definiției de la articolul 3 alineatul (1) punctul 28 din Regulamentul (UE) .../...⁺⁺;
- 14k. «nivelul de încărcare» înseamnă nivelul de încărcare în sensul definiției de la articolul 3 alineatul (1) punctul 27 din Regulamentul (UE) .../...⁺⁺;
- 14l. «valoare de referință a puterii» înseamnă informațiile dinamice deținute în sistemul de gestionare al unei baterii care prescriu setările de energie electrică la care bateria ar trebui să funcționeze în mod optim în timpul unei operațiuni de reîncărcare sau de descărcare, pentru a se optimiza starea sa de sănătate și utilizarea sa operațională;
- 14m. «reîncărcare inteligentă» înseamnă o operațiune de reîncărcare în cazul căreia intensitatea energiei electrice furnizate bateriei este ajustată în mod dinamic, pe baza informațiilor primite prin intermediul comunicațiilor electronice;

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 2/23 (2020/0353(COD)) și a se introduce numărul, data, titlul și referința JO a regulamentului respectiv în nota de subsol aferentă.

⁺⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 2/23 (2020/0353(COD)).

- 14n. «autoritate de reglementare» înseamnă o autoritate de reglementare în sensul definiției de la articolul 2 punctul 2 din Regulamentul (UE) 2019/943;
- 14o. «reîncărcare bidirecțională» înseamnă reîncărcare bidirecțională în sensul definiției de la articolul 2 punctul 11 din Regulamentul (UE) .../...⁺;
- 14p. «punct de reîncărcare de putere normală» înseamnă un punct de reîncărcare de putere normală, în sensul definiției de la articolul 2 punctul 37 din Regulamentul (UE) .../...⁺;
- 14q. «contract de achiziție de energie din surse regenerabile» înseamnă un contract în temeiul căruia o persoană fizică sau juridică convine să achiziționeze energie din surse regenerabile direct de la un producător, care cuprinde, fără a se limita la acestea, contracte de achiziționare de energie electrică din surse regenerabile și contracte de achiziție de energie din surse regenerabile pentru încălzire și răcire;

* Regulamentul (UE) 2019/943 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iunie 2019 privind piața internă de energie electrică, (JO L 158, 14.6.2019, p. 54).

** Directiva (UE) 2019/944 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iunie 2019 privind normele comune pentru piața internă de energie electrică și de modificare a Directivei 2012/27/UE (JO L 158, 14.6.2019, p. 125).

*** Regulamentul (UE) .../... al Parlamentului European și al Consiliului din ... privind instalarea infrastructurii pentru combustibili alternativi și de abrogare a Directivei 2014/94/UE (JO L ...).

**** Regulamentul (UE) .../... al Parlamentului European și al Consiliului din ... privind bateriile și deșeurile de baterii, de modificare a Directivei 2008/98/CE și a Regulamentului (UE) 2019/1020 și de abrogare a Directivei 2006/66/CE (JO L ...).”;

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 25/23 (2021/0223(COD)).

(e) se introduc următoarele puncte:

- „18a. «industrie» înseamnă întreprinderile și produsele care intră sub incidența secțiunilor B, C și F, precum și a secțiunii J diviziunea 63 din Nomenclatorul statistic al activităților economice (NACE REV.2), astfel cum este stabilit în Regulamentul (CE) nr. 1893/2006 al Parlamentului European și al Consiliului*;
- 18b. «scop neenergetic» înseamnă utilizarea combustibililor ca materii prime într-un proces industrial, în loc de a fi utilizați pentru a produce energie electrică;

* Regulamentul (CE) nr. 1893/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 de stabilire a Nomenclatorului statistic al activităților economice NACE a doua revizuire și de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 3037/90 al Consiliului, precum și a anumitor regulamente CE privind domenii statistice specifice (JO L 393, 30.12.2006, p. 1).”;

(f) se introduc următoarele puncte:

- „22a. «combustibili din surse regenerabile» înseamnă biocombustibili, biolichide, combustibili din biomasă și combustibili din surse regenerabile de origine nebiologică;
- 22b. «eficiență energetică înainte de toate» înseamnă eficiența energetică înainte de toate, astfel cum este definită la articolul 2 punctul 18 din Regulamentul (UE) 2018/1999;”

(g) punctul 36 se înlocuiește cu următorul text:

„36. «combustibili din surse regenerabile de origine nebiologică» înseamnă combustibili lichizi și gazoși al căror conținut energetic provine din surse regenerabile, altele decât biomasa;”

(h) se introduc următoarele puncte:

„44a. «plantație forestieră» înseamnă o plantație forestieră în sensul definiției de la articolul 2 punctul 11 din Regulamentul (UE) 2023/1115 al Parlamentului European și al Consiliului* ;

44b. «energie osmotică» înseamnă energia creată din diferența concentrațiilor de sare ale două fluide, cum ar fi apă dulce și apă sărată;

44c. «eficiență a sistemului» înseamnă selectarea de soluții eficiente din punct de vedere energetic, în cazul în care acestea permit, de asemenea, o cale de decarbonizare rentabilă, o flexibilitate suplimentară și utilizarea eficientă a resurselor;

44d. «stocarea energiei în același amplasament» înseamnă o instalație de stocare a energiei combinată cu o instalație care produce energie din surse regenerabile și care este racordată la același punct de acces la rețea;

44e. «vehicul electric solar» înseamnă un autovehicul dotat cu un grup motopropulsor care conține doar dispozitive electrice nonperiferice cu funcția de convertizoare de energie cu un sistem electric reîncărcabil de stocare a energiei, care poate fi reîncărcat extern și care este echipat și cu panouri fotovoltaice integrate în vehicul;

* Regulamentul (UE) 2023/1115 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 mai 2023 privind punerea la dispoziție pe piața Uniunii și exportul din Uniune a anumitor produse de bază și produse asociate cu defrișările și degradarea pădurilor și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 995/2010 (JO L 150, 9.6.2023, p. 206).”

2. Articolul 3 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre asigură în mod colectiv faptul că ponderea energiei din surse regenerabile în consumul final brut de energie al Uniunii în 2030 este de cel puțin 42,5 %.

Statele membre depun eforturi colective pentru a mări ponderea energiei din surse regenerabile în consumul final brut de energie al Uniunii în 2030 la 45 %.

Statele membre stabilesc un obiectiv orientativ pentru tehnologiile inovatoare în domeniul energiei din surse regenerabile de cel puțin 5 % din noua capacitate instalată de producere a energiei din surse regenerabile până în 2030.”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Statele membre iau măsuri pentru a se asigura că energia din biomasă este produsă astfel încât să se reducă la minimum distorsiunile nedorite pe piața materiilor prime de biomasă și impactul negativ asupra biodiversității, a mediului și a climei. În acest scop, statele membre țin seama de ierarhia deșeurilor prevăzută la articolul 4 din Directiva 2008/98/CE și asigură aplicarea principiului utilizării în cascadă a biomasei, punând accentul pe schemele de sprijin și ținând seama în mod corespunzător de particularitățile naționale.

Statele membre concep schemele de sprijin pentru energia obținută din biocombustibili, biolichide și combustibili din biomasă astfel încât să se evite promovarea unor căi nesustenabile și denaturarea concurenței cu sectoarele materialelor, pentru a se garanta că biomasa lemnoasă este utilizată în corelare cu valoarea sa adăugată economică și de mediu maximală, în următoarea ordine a priorităților:

- (a) produsele lemnoase;
- (b) prelungirea duratei de viață a produselor lemnoase;
- (c) reutilizarea;
- (d) reciclarea;
- (e) bioenergia; și
- (f) eliminarea.

- (3a) Statele membre pot deroga de la principiul utilizării în cascadă a biomasei menționat la alineatul (3) atunci când este necesar pentru a se asigura securitatea aprovizionării cu energie. Statele membre pot, de asemenea, deroga de la principiul respectiv atunci când industria locală nu este în măsură, din punct de vedere cantitativ sau tehnic, să utilizeze biomasa forestieră pentru o valoare adăugată economică și de mediu superioară producerii energiei, pentru materiile prime provenite din:
- (a) activitățile necesare de gestionare a pădurilor, menite să asigure operațiunile de rărire înainte de comercializare sau cele desfășurate în conformitate cu dreptul intern privind prevenirea incendiilor de pădure în zonele cu grad de risc ridicat;
 - (b) activități de exploatare forestieră de recuperare derulate în urma unor perturbări naturale documentate; sau
 - (c) activități de recoltare a anumitor produse lemnoase ale căror caracteristici nu sunt adecvate pentru instalații de prelucrare locale.
- (3b) Cel mult o dată pe an, statele membre prezintă Comisiei o sinteză a derogărilor de la principiul utilizării în cascadă a biomasei în temeiul alineatului (3a), însoțită de motivele acestor derogări și de scara geografică căreia i se aplică acestea. Comisia publică notificările primite și poate emite un aviz public cu privire la oricare dintre acestea.

- (3c) Statele membre nu acordă sprijin financiar direct pentru:
- (a) utilizarea buștenilor de gater, a buștenilor de furnir, a lemnului rotund industrial, a buturugilor și a rădăcinilor pentru producerea de energie;
 - (b) producția de energie regenerabilă prin incinerarea deșeurilor dacă nu au fost respectate obligațiile privind colectarea separată prevăzute în Directiva 2008/98/CE.
- (3d) Fără a aduce atingere alineatului (3), statele membre nu acordă niciun sprijin nou și nu reînnoiesc sprijinul pentru producția de energie electrică din biomasa forestieră în instalațiile care generează exclusiv energie electrică, cu excepția cazului în care energia electrică de acest tip îndeplinește cel puțin una dintre următoarele condiții:
- (a) este produsă într-o regiune identificată într-un plan teritorial pentru o tranziție justă stabilit în conformitate cu articolul 11 din Regulamentul (UE) 2021/1056 al Parlamentului European și al Consiliului*, în considerarea dependenței acesteia de combustibilii fosili solizi, și îndeplinește cerințele relevante prevăzute la articolul 29 alineatul (11) din prezenta directivă;
 - (b) este produsă aplicând captarea și stocarea CO₂ provenit din biomasa și îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 29 alineatul (11) al doilea paragraf;

- (c) este produsă într-o regiune ultraperiferică astfel cum este menționată la articolul 349 din TFUE, pentru o perioadă limitată de timp și cu obiectivul de a reduce, în cea mai mare măsură posibilă, utilizarea biomasei forestiere, fără a afecta accesul la energie sigură și securizată.

Până în 2027, Comisia publică un raport privind impactul schemelor de sprijin pentru biomasă ale statelor membre, inclusiv cu privire la biodiversitate, climă și mediu și la posibilele denaturări ale pieței, și evaluează posibilitatea unor limitări suplimentare în ceea ce privește schemele de sprijin pentru biomasă forestieră.

* Regulamentul (UE) 2021/1056 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 iunie 2021 de instituire a Fondului pentru o tranziție justă (JO L 231, 30.6.2021, p. 1).”;

(c) se introduce următorul alineat:

„(4a) Statele membre stabilesc un cadru, care poate include scheme de sprijin și măsuri de facilitare a optării pentru contracte de achiziție de energie electrică din surse regenerabile, care să permită implementarea energiei electrice din surse regenerabile la un nivel care să fie în concordanță cu contribuția la nivel național a statului membru, menționată la alineatul (2) de la prezentul articol, și într-un ritm corelat cu traiectoriile orientative menționate la articolul 4 litera (a) punctul 2 din Regulamentul (UE) 2018/1999. În special, cadrul respectiv abordează barierele rămase în calea unui nivel ridicat de aprovizionare cu energie din surse regenerabile, inclusiv pe cele legate de procedurile de acordare a autorizației și dezvoltarea infrastructurii de transport, de distribuție și de stocare necesare, inclusiv stocarea energiei în același amplasament. La elaborarea cadrului respectiv, statele membre țin seama de cantitatea suplimentară de energie electrică din surse regenerabile necesară pentru a răspunde cererii în sectorul transporturilor, al industriei, al încălzirii și răcirii clădirilor, precum și pentru producția de combustibili din surse regenerabile de origine nebiologică. Statele membre pot include un rezumat al politicilor și măsurilor adoptate în temeiul cadrului și, respectiv, o evaluare a punerii lor în aplicare în planurile lor naționale integrate privind energia și clima prezentate în temeiul articolelor 3 și 14 din Regulamentul (UE) 2018/1999 și în rapoartele lor naționale intermediare integrate privind energia și clima, prezentate în temeiul articolului 17 din regulamentul menționat.”

3. Articolul 7 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În ceea ce privește primul paragraf litera (a), (b) sau (c), gazul și energia electrică din surse regenerabile se iau în considerare numai o dată la calcularea ponderii consumului final brut de energie din surse regenerabile.

Energia produsă din combustibili din surse regenerabile de origine nebiologică se contabilizează în sectorul în care este consumată: al energiei electrice, al încălzirii și răcirii sau al transporturilor.

Fără a aduce atingere celui de-al treilea paragraf, statele membre pot conveni, prin intermediul unui acord de cooperare specific, să contabilizeze toți sau o parte din combustibilii din surse regenerabile de origine nebiologică consumați într-un stat membru în ponderea consumului final brut de energie din surse regenerabile în statul membru în care sunt produși combustibilii respectivi. Pentru a verifica faptul că aceiași combustibili din surse regenerabile de origine nebiologică nu sunt contabilizați atât în statul membru în care sunt produși, cât și în statul membru în care sunt consumați și pentru a înregistra cantitatea contabilizată, statele membre notifică Comisiei orice astfel de acord de cooperare. Un astfel de acord de cooperare include cantitatea totală de combustibili din surse regenerabile de origine nebiologică care urmează să fie luată în calcul pentru fiecare stat membru și data la care acordul de cooperare va deveni operațional.”;

(b) la alineatul (2), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În sensul alineatului (1) primul paragraf litera (a), consumul final brut de energie electrică din surse regenerabile se calculează ca fiind cantitatea de energie electrică produsă într-un stat membru din surse regenerabile, incluzând producția de energie electrică de la autoconsumatorii de energie din surse regenerabile și de la comunitățile de energie din surse regenerabile, precum și energia electrică din combustibili din surse regenerabile de origine nebiologică, și excluzând producția de energie electrică în centralele cu acumulare prin pompare din apă pompată anterior în sens ascendent, precum și energia electrică utilizată pentru producerea de combustibili din surse regenerabile de origine nebiologică.”;

(c) la alineatul (4), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) consumul final de energie din surse regenerabile în sectorul transporturilor se calculează ca fiind suma tuturor biocombustibililor, biogazului și combustibililor din surse regenerabile de origine nebiologică consumați în sectorul transporturilor. Acesta include combustibilii din surse regenerabile furnizați buncherajului maritim internațional.”

4. Articolul 9 se modifică după cum urmează:

(a) se introduce următorul alineat:

„(1a) Până la 31 decembrie 2025, fiecare stat membru convine să inițieze cel puțin un cadru de cooperare pentru proiectele comune cu unul sau mai multe alte state membre cu privire la producerea de energie din surse regenerabile, sub rezerva următoarelor:

(a) până la 31 decembrie 2030, statele membre depun eforturi pentru a conveni asupra stabilirii a cel puțin două proiecte comune;

(b) până la 31 decembrie 2033, statele membre cu un consum anual de energie electrică de peste 100 TWh fac eforturi pentru a conveni asupra stabilirii unui al treilea proiect comun.

Identificarea proiectelor comune privind energia din surse regenerabile offshore este corelată cu nevoile identificate în planurile strategice la nivel înalt de dezvoltare a rețelei offshore integrate pentru fiecare bazin maritim menționat la articolul 14 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2022/869 al Parlamentului European și al Consiliului* și în planul pe zece ani de dezvoltare a rețelei la nivelul Uniunii menționat la articolul 30 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2019/943, dar poate depăși aceste nevoi și poate implica autorități locale și regionale și întreprinderi private.

Statele membre depun eforturi cu scopul de a distribui în mod echitabil costurile și beneficiile unor astfel de proiecte comune. În acest scop, statele membre țin cont în acordurile de cooperare relevante de toate costurile și beneficiile relevante, aferente proiectelor comune.

Statele membre notifică Comisia cu privire la acordurile de cooperare, inclusiv cu privire la data la care se preconizează că proiectele vor deveni operaționale. Se consideră că proiectele finanțate prin contribuții naționale în cadrul mecanismului Uniunii de finanțare a energiei din surse regenerabile instituit prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/1294 al Comisiei** îndeplinesc obligațiile menționate la primul paragraf pentru statele membre implicate.

-
- * Regulamentul (UE) 2022/869 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2022 privind liniile directoare pentru infrastructurile energetice transeuropene, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 715/2009, (UE) 2019/942 și (UE) 2019/943 și a Directivelor 2009/73/CE și (UE) 2019/944 și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 347/2013 (JO L 152, 3.6.2022, p. 45).
- ** Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/1294 al Comisiei din 15 septembrie 2020 privind mecanismul Uniunii de finanțare a energiei din surse regenerabile (JO L 303, 17.9.2020, p. 1).”;

(b) se introduce următorul alineat:

„(7a) Pe baza obiectivelor orientative privind producerea de energie din surse regenerabile offshore care urmează să fie utilizată în fiecare bazin maritim, identificate în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul (UE) 2022/869, statele membre în cauză publică informații cu privire la volumele de energie din surse regenerabile offshore pe care intenționează să le realizeze prin licitații, ținând seama de fezabilitatea tehnică și economică a infrastructurii rețelei și de activitățile care au deja loc. Statele membre depun eforturi pentru a aloca spațiu pentru proiectele privind energia din surse regenerabile offshore în planurile lor de amenajare a spațiului maritim, ținând seama de activitățile care au deja loc în zonele afectate. Pentru a facilita acordarea autorizațiilor pentru proiectele comune privind energia din surse regenerabile offshore, statele membre reduc complexitatea și sporesc eficiența și transparența procedurii de acordare a autorizației, consolidează cooperarea dintre ele și, după caz, instituie un punct unic de contact. Pentru a crește gradul de acceptare publică pe scară largă, statele membre pot include comunitățile de energie din surse regenerabile în proiecte comune privind energia din surse regenerabile offshore.”

5. Articolul 15 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre se asigură că orice norme naționale referitoare la procedurile de acordare a autorizațiilor, de certificare și de acordare de licențe care se aplică centralelor și rețelelor conexe de transport și de distribuție pentru producția de energie electrică, încălzire sau răcire din surse regenerabile, procesului de transformare a biomasei în biocombustibili, biolichide, combustibili din biomasă sau în alte produse energetice, precum și combustibililor din surse regenerabile de origine nebiologică sunt proporționale și necesare și contribuie la punerea în aplicare a principiului «eficiența energetică înainte de toate».”;

(b) alineatele (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) Statele membre definesc în mod clar toate specificațiile tehnice care trebuie respectate de echipamentele și de sistemele din domeniul energiei din surse regenerabile pentru a putea beneficia de schemele de sprijin și pentru a fi eligibile în cadrul achizițiilor publice. În cazul în care există standarde armonizate sau standarde europene, inclusiv sisteme de referințe tehnice stabilite de organismele de standardizare europene, specificațiile tehnice menționate anterior se exprimă în raport cu aceste standarde. Se acordă prioritate standardelor armonizate ale căror referințe au fost publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* în sprijinul dreptului Uniunii, inclusiv în sprijinul Regulamentului (UE) 2017/1369 al Parlamentului European și al Consiliului* sau al Directivei 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului**. În absența acestora, se utilizează alte standarde armonizate și standarde europene, în această ordine. Specificațiile tehnice în cauză nu prevăd în ce caz este necesară certificarea echipamentelor și a sistemelor și nu constituie o barieră în calea bunei funcționări a pieței interne.

(2a) Statele membre promovează testarea de tehnologii inovatoare în domeniul energiei din surse regenerabile pentru a produce, partaja și stoca energie din surse regenerabile prin proiecte-pilot într-un mediu real, pentru o perioadă limitată de timp, în conformitate cu dreptul Uniunii aplicabil și însoțite de garanții adecvate pentru a garanta funcționarea în condiții de siguranță a sistemului de energie electrică și pentru a evita impactul disproporționat asupra funcționării pieței interne, sub supravegherea unei autorități competente.

- (3) Statele membre se asigură că, la planificarea, inclusiv amenajarea timpurie a teritoriului, proiectarea, construirea și renovarea infrastructurii urbane, a zonelor industriale, comerciale sau rezidențiale și a infrastructurii energetice și de transport, inclusiv rețele electrice, de încălzire și răcire centralizată, de gaze naturale și de combustibili alternativi, autoritățile lor competente de la nivel național, regional și local includ dispoziții vizând integrarea și implementarea energiei din surse regenerabile, inclusiv vizând autoconsumul de energie din surse regenerabile și comunitățile de energie din surse regenerabile, precum și utilizarea căldurii și a răcorii reziduale inevitabile. În special, statele membre încurajează organele administrative locale și regionale să includă încălzirea și răcirea din surse regenerabile în planurile lor de infrastructură urbană, acolo unde este cazul, și să se consulte cu operatorii de rețea pentru a se ține cont de impactul pe care îl au, asupra planurilor de dezvoltare a infrastructurii ale operatorilor de rețea, programele vizând eficiența energetică și participarea activă a cererii, precum și dispozițiile specifice legate de autoconsumul de surse regenerabile și comunitățile de energie din surse regenerabile.

* Regulamentul (UE) 2017/1369 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2017 de stabilire a unui cadru pentru etichetarea energetică și de abrogare a Directivei 2010/30/UE (JO L 198, 28.7.2017, p. 1).

** Directiva 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor cu impact energetic (JO L 285, 31.10.2009, p. 10)."

- (c) alineatele (4)-(7) se elimină;

(d) alineatul (8) se înlocuiește cu următorul text:

„(8) Statele membre evaluează barierele normative și administrative din calea contractelor pe termen lung de achiziție de energie din surse regenerabile, îndepărtează obstacolele nejustificate din calea unor astfel de contracte și promovează optarea pentru acestea, inclusiv prin explorarea modalităților de reducere a riscurilor financiare asociate acestora, în special prin utilizarea garanțiilor pentru credite. Statele membre se asigură că respectivele contracte nu fac obiectul unor proceduri sau taxe discriminatorii sau disproporționate și că orice garanție de origine asociată poate fi transferată cumpărătorului de energie din surse regenerabile în temeiul contractului de achiziție de energie din surse regenerabile.

Statele membre își descriu politicile și măsurile care promovează optarea pentru contracte de achiziție de energie din surse regenerabile în planurile lor naționale integrate privind energia și clima prezentate în temeiul articolelor 3 și 14 din Regulamentul (UE) 2018/1999 și în rapoartele lor naționale intermediare integrate privind energia și clima transmise în temeiul articolului 17 din regulamentul menționat. În rapoartele intermediare respective, acestea indică, de asemenea, producția de energie din surse regenerabile care este sprijinită prin contracte de achiziție de energie din surse regenerabile.

În urma evaluării menționate la primul paragraf, Comisia analizează barierele care stau în calea contractelor de achiziție de energie din surse regenerabile pe termen lung și, în special, a implementării contractelor transfrontaliere de achiziție de energie din surse regenerabile și emite orientări privind eliminarea respectivelor bariere.

- (9) Până la ... [doi ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive de modificare], Comisia analizează dacă sunt necesare măsuri suplimentare pentru a sprijini statele membre în punerea în aplicare a procedurilor de acordare a autorizațiilor prevăzute în prezenta directivă, inclusiv prin elaborarea unor indicatori-cheie de performanță indicativi.”

6. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 15a

Adoptarea pe scară largă a utilizării energiei din surse regenerabile în clădiri

- (1) Pentru a promova producția și utilizarea energiei din surse regenerabile în sectorul clădirilor, statele membre determină o pondere națională orientativă de energie din surse regenerabile produsă la fața locului sau în apropiere și precum și de energie din surse regenerabile preluată din rețea în consumul final de energie în sectorul clădirilor în anul 2030, care să fie corelată cu obiectivul orientativ ca, în 2030, ponderea energiei din surse regenerabile în sectorul clădirilor să reprezinte cel puțin 49 % din consumul final de energie al Uniunii din clădiri în 2030. Statele membre își includ ponderea națională orientativă în planurile naționale integrate privind energia și clima menționate la articolele 3 și 14 din Regulamentul (UE) 2018/1999, precum și informații cu privire la modul în care intenționează să realizeze acest obiectiv.
- (2) Statele membre pot contabiliza căldura și răcoarea reziduală în vederea atingerii ponderii naționale orientative menționate la primul paragraf, până la o limită de 20 %. În cazul în care decid să facă acest lucru, ponderea națională estimată crește cu jumătate din procentajul de căldură și răcoare reziduală luat în calcul în respectiva pondere.

- (3) Statele membre introduc măsuri adecvate în reglementările naționale și codurile lor privind construcțiile și, după caz, în schemele lor de sprijin, pentru a mări ponderea energiei electrice și a încălzirii și răcirii din surse regenerabile produse la fața locului sau în apropiere, precum și a energiei din surse regenerabile preluate din rețea, în parcul imobiliar. Astfel de măsuri pot include măsuri naționale referitoare la creșteri substanțiale ale autoconsumului de energie din surse regenerabile, ale comunităților de energie din surse regenerabile, ale stocării locale a energiei, ale reîncărcării inteligente și reîncărcării bidirecționale, ale altor servicii de flexibilitate, cum ar fi participarea activă a cererii, și în combinație cu îmbunătățiri ale eficienței energetice legate de cogenerare și renovări majore care măresc numărul de clădiri al căror consum de energie este aproape egal cu zero și de clădiri care depășesc cerințele minime de performanță energetică reglementată la articolul 4 din Directiva 2010/31/UE.

Pentru a atinge ponderea orientativă de energie din surse regenerabile prevăzută la alineatul (1), statele membre impun, în reglementările și codurile lor naționale privind construcțiile și, după caz, în schemele lor de sprijin sau prin orice măsuri cu efect similar, utilizarea unor niveluri minime de energie din surse regenerabile, produse la fața locului sau în apropiere, precum și preluate din rețea, în clădirile noi și în cele existente care fac obiectul unor renovări majore sau al unei reînnoiri a sistemului de încălzire, în conformitate cu Directiva 2010/31/UE, precum și în situațiile în care acest lucru este fezabil din punct de vedere economic, tehnic și funcțional. Statele membre permit ca atingerea respectivelor niveluri minime să fie realizată, printre altele, prin intermediul unei încălziri și răciri centralizate eficiente.

Pentru clădirile existente, primul paragraf se aplică forțelor armate, numai în măsura în care aplicarea acestora nu este incompatibilă cu natura și obiectivul principal al activităților forțelor armate și cu excepția materialelor utilizate exclusiv în scop militar.

- (4) Statele membre asigură îndeplinirea unui rol de exemplu de către clădirile publice de la nivel național, regional și local în ceea ce privește ponderea energiei din surse regenerabile utilizate, în conformitate cu articolul 9 din Directiva 2010/31/UE și articolul 5 din Directiva 2012/27/UE. Statele membre pot permite, printre altele, ca această obligație să fie îndeplinită prin prevederea utilizării acoperișurilor clădirilor publice sau cu caracter mixt public-privat de către părți terțe pentru instalații care produc energie din surse regenerabile.
- (5) Atunci când acest lucru se consideră relevant, statele membre pot promova cooperarea dintre autoritățile locale și comunitățile de energie din surse regenerabile în sectorul clădirilor, în special prin utilizarea achizițiilor publice.

- (6) Pentru a atinge ponderea orientativă de energie din surse regenerabile prevăzută la alineatul (1), statele membre promovează utilizarea sistemelor și echipamentelor de încălzire și răcire din surse regenerabile și pot promova tehnologii inovatoare, cum ar fi sistemele și echipamentele de încălzire și răcire inteligente și bazate pe surse regenerabile care sunt electrificate, completate, după caz, cu gestionarea inteligentă a consumului de energie în clădiri. În acest scop, statele membre utilizează toate măsurile, instrumentele și stimulentele adecvate, inclusiv etichetele energetice dezvoltate în temeiul Regulamentului (UE) 2017/1369, certificatele de performanță energetică stabilite în temeiul articolului 11 din Directiva 2010/31/UE, și alte certificate sau standarde relevante elaborate la nivelul Uniunii sau la nivel național și asigură furnizarea de informații și consiliere adecvate privind alternativele din surse regenerabile, foarte eficiente din punct de vedere energetic, precum și privind instrumentele financiare și stimulentele disponibile pentru a promova creșterea ratei de înlocuire a sistemelor vechi de încălzire și trecerea într-o proporție mai mare la soluții bazate pe energie din surse regenerabile.

Articolul 15b

Cartografierea zonelor necesare pentru contribuțiile naționale la obiectivul general al Uniunii pentru 2030 privind energia din surse regenerabile

- (1) Până la ... [18 luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive de modificare], statele membre efectuează o cartografiere coordonată pentru implementarea energiei din surse regenerabile pe teritoriul lor cu scopul de a identifica potențialul intern și zonele de pe suprafața terestră, subterană, marină sau apele interioare disponibile necesare pentru crearea de centrale producătoare de energie din surse regenerabile, precum și a infrastructurii aferente, cum ar fi rețelele și instalațiile de stocare, inclusiv stocarea termică, care sunt necesare pentru a acoperi cel puțin contribuțiile lor naționale la obiectivul privind energia din surse regenerabile pentru 2030, stabilite la articolul 3 alineatul (1) din prezenta directivă. În acest scop, statele membre pot utiliza sau se pot baza pe documentele sau planurile lor existente de amenajare a teritoriului, inclusiv pe planurile de amenajare a spațiului maritim întocmite în temeiul Directivei 2014/89/UE a Parlamentului European și a Consiliului*. Statele membre asigură coordonarea între toate autoritățile și entitățile naționale, regionale și locale relevante, inclusiv operatorii de rețea, în ceea ce privește cartografierea zonelor necesare, după caz.

Statele membre se asigură că astfel de zone, inclusiv centralele existente producătoare de energie din surse regenerabile și mecanismele de cooperare, sunt proporționale cu traiectoriile estimate și cu capacitatea instalată totală planificată pentru fiecare tehnologie în domeniul energiei din surse regenerabile, stabilite în planurile lor naționale integrate privind energia și clima prezentate în temeiul articolelor 3 și 14 din Regulamentul (UE) 2018/1999.

- (2) În scopul identificării zonelor menționate la alineatul (1), statele membre iau în considerare, în special:
- (a) disponibilitatea energiei din surse regenerabile și potențialul de producere a energiei din surse regenerabile al diferitelor tipuri de tehnologii în zonele de pe suprafața terestră, subterană, marină sau apele interioare;
 - (b) cererea de energie preconizată, ținând seama de flexibilitatea potențială a răspunsului activ la cerere și de câștigurile preconizate în materie de eficiență energetică și de integrarea sistemului energetic;
 - (c) disponibilitatea infrastructurilor energetice, inclusiv a rețelelor, a capacității de stocare și a altor instrumente de flexibilitate relevante sau potențialul de a crea sau de a moderniza o astfel de infrastructură de rețea și capacitate de stocare.
- (3) Statele membre favorizează utilizările multiple ale zonelor menționate la alineatul (1). Proiectele privind energia din surse regenerabile trebuie să fie compatibile cu utilizările preexistente ale zonelor respective.
- (4) Statele membre revizuiesc periodic și, atunci când este necesar, actualizează zonele menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, în special în contextul actualizării planurilor lor naționale integrate privind clima și energia prezentate în temeiul articolelor 3 și 14 din Regulamentul (UE) 2018/1999.

Articolul 15c

Zone pretabile accelerării proiectelor privind energia din surse regenerabile

- (1) Până la ... [27 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive de modificare], statele membre se asigură că autoritățile competente adoptă unul sau mai multe planuri care desemnează, ca subcategorie a zonelor menționate la articolul 15b alineatul (1), zone pretabile accelerării proiectelor privind energia din surse regenerabile pentru unul sau mai multe tipuri de surse regenerabile de energie. Statele membre pot exclude instalațiile de ardere pe bază de biomasă și hidrocentralele. În planurile respective, autoritățile competente:
- (a) desemnează zone terestre, de ape continentale și maritime suficient de omogene în care nu se preconizează că implementarea unui anumit tip sau a unor anumite tipuri de surse regenerabile de energie va avea un impact semnificativ asupra mediului, în considerarea particularităților zonei selectate și totodată:
- (i) acordă prioritate suprafețelor artificiale și construite, cum ar fi acoperișurile și fațadele clădirilor, infrastructura de transport și împrejurimile sale directe, zonele de parcare, fermele, depozitele de deșeuri, siturile industriale, minele, corpurile de apă interioare artificiale, lacurile sau rezervoarele artificiale și, după caz, stațiile de tratare a apelor urbane reziduale, precum și terenurilor degradate care nu pot fi utilizate pentru agricultură;

- (ii) exclud siturile Natura 2000 și zonele desemnate în cadrul sistemelor naționale de protecție pentru conservarea naturii și a biodiversității, principalele rute de migrație a păsărilor și a mamiferelor marine, precum și alte zone identificate pe baza hărților de sensibilitate și a instrumentelor menționate la punctul (iii), cu excepția suprafețelor artificiale și construite situate în zonele respective, cum ar fi acoperișurile, zonele de parcare sau infrastructura de transport;
- (iii) utilizează toate instrumentele și seturile de date adecvate și proporționale pentru a identifica zonele în care centralele producătoare de energie din surse regenerabile nu ar avea niciun impact semnificativ asupra mediului, inclusiv cartografierea zonelor sensibile de faună sălbatică, ținând seama de datele disponibile în contextul dezvoltării unei rețele Natura 2000 coerente, atât în ceea ce privește tipurile de habitate și specii reglementate de Directiva 92/43/CEE a Consiliului**, cât și păsările și ariile protejate în temeiul Directivei 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului***;

- (b) stabilesc norme adecvate pentru zonele pretabile accelerării proiectelor privind energia din surse regenerabile în ceea ce privește măsurile de atenuare efective care trebuie adoptate pentru instalarea centralelor producătoare de energie din surse regenerabile și a stocării energiei în același amplasament, precum și pentru activele necesare pentru racordarea unor astfel de centrale și stocări la rețea, cu scopul de a evita sau, dacă nu este posibil, de a reduce în mod semnificativ impactul negativ asupra mediului care poate apărea, asigurându-se, după caz, că măsurile de atenuare adecvate sunt aplicate în mod proporțional și în timp util pentru a asigura respectarea obligațiilor prevăzute la articolul 6 alineatul (2) și la articolul 12 alineatul (1) din Directiva 92/43/CEE, la articolul 5 din Directiva 2009/147/CEE și la articolul 4 alineatul (1) litera (a) punctul (i) din Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și al Consiliului**** și pentru a evita deteriorarea și a obține o stare ecologică bună sau un potențial ecologic bun în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2000/60/CE.

Normele menționate la primul paragraf litera (b) sunt orientate către particularitățile fiecărei zone pretabile accelerării proiectelor privind energia din surse regenerabile identificate, către tipul sau tipurile de tehnologie din domeniul energiei din surse regenerabile care urmează să fie implementate în fiecare zonă și către impactul identificat asupra mediului.

Respectarea normelor menționate la primul paragraf litera (b) de la prezentul alineat și punerea în aplicare a măsurilor de atenuare adecvate de către proiectele individuale conduc la prezumția că proiectele nu încalcă dispozițiile respective, fără a aduce atingere articolului 16a alineatele (4) și (5) din prezenta directivă. În cazul în care noile măsuri de atenuare menite să prevină pe cât posibil uciderea sau perturbarea speciilor protejate în temeiul Directivelor 92/43/CEE și 2009/147/CE sau orice alt impact asupra mediului nu au fost testate pe scară largă în ceea ce privește eficacitatea lor, statele membre pot permite utilizarea lor pentru unul sau mai multe proiecte-pilot pentru o perioadă determinată, cu condiția ca eficacitatea acestor măsuri să fie monitorizată îndeaproape și să fie luate imediat măsuri adecvate, în cazul în care respectivele măsuri de atenuare nu se dovedesc a fi eficiente.

În cadrul planurilor de desemnare a zonelor pretabile accelerării proiectelor privind energia din surse regenerabile menționate la primul paragraf, autoritățile competente explică evaluarea efectuată pentru a identifica fiecare zonă pretabilă accelerării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile desemnată pe baza criteriilor stabilite la primul paragraf litera (a) și pentru a identifica măsurile de atenuare adecvate.

- (2) Înainte de adoptare, planurile de desemnare a zonelor de accelerare a proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile sunt supuse unei evaluări de mediu în temeiul Directivei 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului****, și, dacă sunt susceptibile de a avea un impact semnificativ asupra siturilor Natura 2000, sunt supuse evaluării corespunzătoare în temeiul articolului 6 alineatul (3) din Directiva 92/43/CEE.

- (3) Statele membre trebuie să decidă dimensiunea zonelor pretabile accelerării proiectelor privind energia din surse regenerabile, având în vedere particularitățile și cerințele tipului sau tipurilor de tehnologie pentru care instituie zone pretabile accelerării proiectelor privind energia din surse regenerabile. Menținându-și libertatea de a decide cu privire la dimensiunea respectivelor zone, statele membre urmăresc ca dimensiunea combinată a respectivelor zone să fie semnificativă și să contribuie la realizarea obiectivelor stabilite în prezenta directivă. Planurile care desemnează zone pretabile accelerării proiectelor privind energia din surse regenerabile menționate la alineatul (1) primul paragraf de la prezentul articol se publică și se revizuiesc periodic, după caz, în special în contextul actualizării planurilor naționale integrate privind energia și clima prezentate în temeiul articolelor 3 și 14 din Regulamentul (UE) 2018/1999.
- (4) În termen de ... [șase luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive de modificare], statele membre pot declara drept zone pretabile accelerării proiectelor privind energia din surse regenerabile zone specifice care au fost deja desemnate drept zone adecvate pentru o implementare accelerată a uneia sau mai multor tipuri de tehnologie din domeniul energiei din surse regenerabile, dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare:
- (a) astfel de zone se află în afara siturilor Natura 2000, a zonelor desemnate în cadrul sistemelor naționale de protecție pentru conservarea naturii și a biodiversității și a rutelor identificate de migrație a păsărilor;
 - (b) planurile de identificare a unor astfel de zone au fost supuse unei evaluări strategice de mediu în temeiul Directivei 2001/42/CE și, după caz, unei evaluări în temeiul articolului 6 alineatul (3) din Directiva 92/43/CEE;

- (c) proiectele situate în astfel de zone pun în aplicare norme și măsuri adecvate și proporționale pentru a remedia impactul negativ asupra mediului care ar putea apărea.
- (5) Autoritățile competente aplică procedurile de acordare a autorizațiilor și termenele menționate la articolul 16a proiectelor individuale din zonele pretabile accelerării proiectelor privind energia din surse regenerabile.

Articolul 15d

Participarea publicului

- (1) Statele membre asigură participarea publicului la planurile de desemnare a zonelor pretabile accelerării proiectelor privind energia din surse regenerabile menționate la articolul 15c alineatul (1) primul paragraf, în conformitate cu articolul 6 din Directiva 2001/42/CE, inclusiv identificarea publicului afectat sau care ar putea fi afectat.
- (2) Statele membre promovează acceptarea publică a proiectelor privind energia din surse regenerabile prin participarea directă și indirectă a comunităților locale la proiectele respective.

Articolul 15e

Zone pentru infrastructura de rețea și de stocare necesară pentru integrarea energiei din surse regenerabile în sistemul de energie electrică

- (1) Statele membre pot adopta unul sau mai multe planuri de desemnare a unor zone de infrastructură dedicate pentru dezvoltarea proiectelor de rețea și de stocare care sunt necesare pentru integrarea energiei din surse regenerabile în sistemul de energie electrică, în cazul în care nu se preconizează că o astfel de dezvoltare va avea un impact semnificativ asupra mediului sau un astfel de impact poate fi atenuat în mod corespunzător sau, dacă nu este posibil, compensat. Scopul unor astfel de zone este de a sprijini și completa zonele pretabile accelerării proiectelor privind energia din surse regenerabile. Aceste planuri trebuie:
 - (a) pentru proiectele de rețea, să evite siturile Natura 2000 și zonele desemnate în cadrul sistemelor naționale de protecție pentru conservarea naturii și a biodiversității, cu excepția cazului în care nu există alternative proporționale pentru implementarea lor, ținând seama de obiectivele sitului;
 - (b) pentru proiectele de stocare, să excludă siturile Natura 2000 și zonele desemnate în cadrul sistemelor naționale de protecție;
 - (c) să asigure sinergii cu desemnarea zonelor pretabile accelerării proiectelor privind energia din surse regenerabile;
 - (d) să facă obiectul unei evaluări de mediu în temeiul Directivei 2001/42/CE și, după caz, al unei evaluări în temeiul articolului 6 alineatul (3) din Directiva 92/43/CEE; și

- (e) să stabilească norme adecvate și proporționale, inclusiv cu privire la măsurile proporționale de atenuare care urmează să fie adoptate pentru dezvoltarea proiectelor de rețea și de stocare cu scopul de a evita efectele negative asupra mediului care pot apărea sau, dacă nu este posibil ca asemenea efecte să fie evitate, de a le reduce în mod semnificativ.

La elaborarea acestor planuri, statele membre consultă operatorii de sisteme de infrastructură relevanți.

- (2) Prin derogare de la articolul 2 alineatul (1) și de la articolul 4 alineatul (2) din Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului^{*****}, precum și de la punctul 20 din anexa I și de la punctul 3 litera (b) din anexa II la directiva menționată și prin derogare de la articolul 6 alineatul (3) din Directiva 92/43/CEE, statele membre pot, în circumstanțe justificate, inclusiv în cazul în care acest lucru este necesar pentru accelerarea implementării energiei din surse regenerabile în vederea realizării obiectivelor privind clima și energia din surse regenerabile, să excepteze proiectele de rețea și de stocare necesare pentru integrarea energiei din surse regenerabile în sistemul de energie electrică de la evaluarea impactului asupra mediului în temeiul articolului 2 alineatul (1) din Directiva 2011/92/UE, de la o evaluare a implicațiilor acestora pentru siturile Natura 2000 în temeiul articolului 6 alineatul (3) din Directiva 92/43/CEE și de la evaluarea implicațiilor acestora asupra protecției speciilor, în temeiul articolului 12 alineatul (1) din Directiva 92/43/CEE și al articolului 5 din Directiva 2009/147/CE, cu condiția ca proiectul de rețea sau de stocare să fie situat într-o zonă de infrastructură dedicată desemnată în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol și să respecte normele stabilite, inclusiv măsurile proporționale de atenuare care urmează să fie adoptate, în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol. Statele membre pot acorda astfel de excepții în privința zonelor de infrastructură desemnate înainte de ... [data intrării în vigoare a prezentei directive de modificare], în cazul în care acestea au făcut obiectul unei evaluări de mediu în temeiul Directivei 2001/42/CE. Astfel de derogări nu se aplică proiectelor care ar putea avea efecte semnificative asupra mediului într-un alt stat membru sau în cazul în care un stat membru care ar putea fi afectat în mod semnificativ solicită acest lucru, astfel cum se prevede la articolul 7 din Directiva 2011/92/UE.

- (3) Dacă un stat membru exceptează proiectele de rețea și de stocare în temeiul alineatului (2) de la prezentul articol de la evaluările menționate la respectivul alineat, autoritățile competente ale respectivului stat membru efectuează o procedură de examinare a proiectelor care sunt situate în zone de infrastructură dedicate. O astfel de procedură de examinare se bazează pe datele existente în evaluarea de mediu în temeiul Directivei 2001/42/CE. Autoritatea competentă îi poate cere solicitantului să furnizeze informații suplimentare disponibile. Procedura de examinare trebuie finalizată în termen de 30 de zile. Scopul său este de a identifica dacă este foarte probabil ca vreunul dintre proiecte să genereze efecte negative neprevăzute semnificative, având în vedere sensibilitatea ecologică a zonei geografice în care sunt situate, care nu au fost identificate în timpul evaluării de mediu a planurilor de desemnare a zonelor de infrastructură dedicate, efectuate în temeiul Directivei 2001/42/CE și, dacă este cazul, al Directivei 92/43/CEE.
- (4) În cazul în care procedura de examinare concluzionează că este foarte probabil ca un proiect să genereze efecte negative neprevăzute semnificative, astfel cum se menționează la alineatul (3), autoritatea competentă se asigură, pe baza datelor existente, că se aplică măsuri de atenuare adecvate și proporționale pentru a aborda respectivele efecte. În cazul în care nu este posibil să fie aplicate astfel de măsuri de atenuare, autoritatea competentă se asigură că operatorul adoptă măsuri compensatorii adecvate pentru a contracara efectele respective, care, dacă nu sunt disponibile alte măsuri compensatorii proporționale, pot lua forma unei compensații financiare pentru programele de protecție a speciilor cu scopul de a asigura sau a îmbunătăți starea de conservare a speciilor afectate.

- (5) În cazul în care integrarea energiei din surse regenerabile în sistemul de energie electrică necesită un proiect pentru a consolida infrastructura de rețea în zonele de infrastructură dedicate sau în afara acestora, iar un astfel de proiect face obiectul unei proceduri de examinare desfășurate în temeiul alineatului (3) de la prezentul articol, al unei analize a necesității de a supune proiectul unei evaluări a impactului asupra mediului sau al unei evaluări al impactului asupra mediului în temeiul articolului 4 din Directiva 2011/92/UE, o astfel de procedură de examinare, de analiză sau de evaluare a impactului asupra mediului se limitează la efectele potențiale care rezultă din modificare sau din extindere în comparație cu infrastructura de rețea originală.

* Directiva 2014/89/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 iulie 2014 de stabilire a unui cadru pentru amenajarea spațiului maritim (JO L 257, 28.8.2014, p. 135).

** Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO L 206, 22.7.1992, p. 7).

*** Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice (JO L 20, 26.1.2010, p. 7).

**** Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO L 327, 22.12.2000, p. 1).

***** Directiva 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2001 privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului (JO L 197, 21.7.2001, p. 30).

***** Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO L 26, 28.1.2012, p. 1).”

7. Articolul 16 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 16

Organizarea și principiile de bază ale procedurii de acordare a autorizațiilor

- (1) Procedura de acordare a autorizațiilor vizează toate autorizațiile administrative relevante pentru construirea, re tehnologizarea și exploatarea centralelor producătoare de energie din surse regenerabile, inclusiv cele care combină diferite surse regenerabile de energie, pompele de căldură și stocarea energiei în același amplasament, inclusiv instalațiile de producere a energiei electrice și termice, precum și activele necesare pentru conectarea unor astfel de centrale, pompe de căldură și stocări la rețea și pentru integrarea energiei din surse regenerabile în rețelele de încălzire și de răcire, inclusiv autorizațiile de racordare la rețea și, atunci când sunt necesare, evaluările de mediu. Procedura de acordare a autorizațiilor cuprinde toate etapele administrative, de la confirmarea caracterului complet al cererii de acordare a autorizației în conformitate cu alineatul (2) până la notificarea deciziei finale privind rezultatul procedurii de acordare a autorizației de către autoritatea sau autoritățile competente relevante.
- (2) În termen de 30 de zile de la primirea unei cereri de acordare a unei autorizații, în cazul centralelor producătoare de energie din surse regenerabile situate în zone pretabile accelerării proiectelor privind energia din surse regenerabile, și de 45 de zile în cazul centralelor producătoare de energie din surse regenerabile situate în afara zonelor pretabile accelerării proiectelor privind energia din surse regenerabile, autoritatea competentă confirmă caracterul complet al cererii sau, în cazul în care solicitantul nu a transmis toate informațiile necesare pentru prelucrarea cererii, solicită din partea solicitantului să depună o cerere completă fără întârzieri nejustificate. Data confirmării caracterului complet al cererii de către autoritatea competentă reprezintă începutul procedurii de acordare a autorizațiilor.

- (3) Statele membre instituie sau desemnează unul sau mai multe puncte de contact. Respectivetele puncte de contact, la cererea solicitantului, îl îndrumă și asistă pe solicitant pe întreg parcursul procedurii administrative de solicitare și de acordare a autorizațiilor. Solicitantul nu este nevoit să contacteze decât un singur punct de contact pe durata întregii proceduri. Punctul de contact îndrumă solicitantul pe tot parcursul procedurii administrative de depunere a cererilor de acordare a autorizației, inclusiv în etapele privind protecția mediului, în mod transparent, până în momentul emiterii de către autoritățile competente a uneia sau mai multor decizii la finalul procedurii de acordare a autorizației, furnizează solicitantului toate informațiile necesare și implică, atunci când este cazul, și alte autorități administrative. Punctul de contact se asigură că termenele pentru procedurile de acordare a autorizațiilor stabilite în prezenta directivă sunt respectate. Solicitanții pot depune documentele relevante și în format digital. Până la ... [doi ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive de modificare], statele membre se asigură că toate procedurile de acordare a autorizațiilor sunt efectuate în format electronic.
- (4) Punctul de contact pune la dispoziție un manual de proceduri pentru dezvoltatorii de centrale producătoare de energie din surse regenerabile și publică informațiile respective online, abordând de asemenea, în mod distinct, proiectele privind energia regenerabilă de mici dimensiuni, proiectele autoconsumatorilor de energie din surse regenerabile și comunitățile de energie din surse regenerabile. Informațiile disponibile online indică punctul de contact competent pentru cererea în cauză. În cazul în care un stat membru are mai multe puncte de contact, informațiile disponibile online indică punctul de contact competent pentru cererea în cauză.

- (5) Statele membre se asigură că solicitanții și publicul larg au acces ușor la proceduri simple pentru soluționarea litigiilor privind procedura de acordare a autorizațiilor și de acordare a autorizațiilor de construire și de exploatare a centralelor producătoare de energie din surse regenerabile, inclusiv, atunci când este cazul, la mecanisme alternative de soluționare a litigiilor.
- (6) Statele membre se asigură că, în contextul unui proiect de dezvoltare a unei centrale producătoare de energie din surse regenerabile, al racordării centralei respective la rețea și al activelor necesare pentru a dezvolta rețelele de infrastructură energetică necesare pentru a integra energia din surse regenerabile în sistem, căile de atac administrative și judiciare, inclusiv căile de atac legate de aspectele de mediu, fac obiectul celei mai rapide proceduri administrative și judiciare disponibile la nivelul național, regional și local relevant.
- (7) Statele membre furnizează resurse adecvate pentru a asigura personal calificat, perfecționarea și recalificarea autorităților lor competente în conformitate cu capacitatea instalată planificată de producere a energiei din surse regenerabile prevăzută în planurile lor naționale integrate privind energia și clima prezentate în temeiul articolelor 3 și 14 din Regulamentul (UE) 2018/1999. Statele membre acordă asistență autorităților regionale și locale pentru a facilita procedura de acordare a autorizațiilor.

- (8) Cu excepția cazului în care coincide cu alte etape administrative ale procedurii de acordare a autorizațiilor, durata procedurii de acordare a autorizațiilor nu include:
- (a) perioada în care centralele producătoare de energie din surse regenerabile, racordările lor la rețea, precum și – în vederea asigurării stabilității, fiabilității și siguranței rețelei – infrastructura de rețea necesară aferentă sunt în curs de construcție sau de re tehnologizare;
 - (b) perioada corespunzătoare etapelor administrative necesare pentru modernizările semnificative ale rețelei de care este nevoie pentru a asigura stabilitatea, fiabilitatea și siguranța rețelei;
 - (c) termenele aferente oricăror căi de atac judiciare, măsuri reparatorii și alte proceduri în fața unei instanțe judecătorești și nici mecanismelor alternative de soluționare a litigiilor, inclusiv procedurilor de formulare a plângerilor și căilor de atac și măsurilor reparatorii extrajudiciare.
- (9) Deciziile care rezultă din procedurile de acordare a autorizațiilor sunt puse la dispoziția publicului în conformitate cu dreptul aplicabil.

Articolul 16a

Procedura de acordare a autorizațiilor în zonele pretabile accelerării proiectelor privind energia din surse regenerabile

- (1) Statele membre se asigură că procedura de acordare a autorizațiilor menționată la articolul 16 alineatul (1) nu depășește 12 luni pentru proiectele privind energia din surse regenerabile din zonele pretabile accelerării proiectelor privind energia din surse regenerabile. Cu toate acestea, în cazul proiectelor privind energia din surse regenerabile offshore, procedura de acordare a autorizațiilor nu depășește doi ani. Statele membre pot prelungi oricare din aceste termene cu până la șase luni, dacă acest lucru este justificat în mod corespunzător din motive legate de circumstanțe excepționale. Statele membre informează în mod clar dezvoltatorul de proiect cu privire la circumstanțele extraordinare care justifică o asemenea prelungire.

- (2) Procedura de acordare a autorizațiilor pentru re tehnologizarea centralelor producătoare de energie din surse regenerabile, pentru instalațiile noi cu o capacitate electrică mai mică de 150 kW, pentru instalațiile de stocare a energiei în același amplasament, inclusiv instalațiile de energie electrică și termică, precum și pentru racordarea lor la rețea, atunci când se află în zone pretabile accelerării proiectelor privind energia din surse regenerabile, nu depășește șase luni. Cu toate acestea, în cazul proiectelor privind energia din surse regenerabile offshore, procedura de acordare a autorizațiilor nu depășește un an. Dacă acest lucru este justificat în mod corespunzător din motive legate de circumstanțe excepționale, de exemplu din motive imperative de siguranță, când proiectul de re tehnologizare are un impact substanțial asupra rețelei sau asupra puterii dimensiunii sau performanței inițiale a instalației, statele membre pot prelungi termenul de șase luni cu cel mult trei luni, iar termenul de 12 luni pentru proiecte privind energia din surse regenerabile offshore poate fi prelungit cu cel mult șase luni. Statele membre informează în mod clar dezvoltatorul de proiect cu privire la circumstanțele extraordinare care justifică o astfel de prelungire.

- (3) Fără a aduce atingere alineatelor (4) și (5) de la prezentul articol, prin derogare de la articolul 4 alineatul (2) din Directiva 2011/92/UE și de la punctul 3 literele (a), (b), (d), (h), (i) și punctul 6 litera (c) din anexa II la directiva respectivă, individual sau în coroborare cu punctul 13 litera (a) din directiva respectivă, în ceea ce privește proiectele privind energia din surse regenerabile, noile cereri de acordare a autorizației pentru centrale producătoare de energie din surse regenerabile, inclusiv centrale care combină diferite tipuri de tehnologie în domeniul energiei din surse regenerabile și retehnologizarea centralelor producătoare de energie din surse regenerabile, în zonele desemnate ca zone pretabile accelerării proiectelor privind energia din surse regenerabile pentru tehnologia relevantă și stocarea în același amplasament, precum și racordarea unor astfel de centrale și stocări la rețea sunt exceptate de la obligația de a efectua o evaluare specifică a impactului asupra mediului în temeiul articolului 2 alineatul (1) din Directiva 2011/92/UE, cu condiția ca respectivele proiecte să respecte articolul 15c alineatul (1) litera (b) din prezenta directivă. Respectiva derogare nu se aplică proiectelor care ar putea avea efecte semnificative asupra mediului într-un alt stat membru sau în cazul în care un stat membru care ar putea fi afectat în mod semnificativ solicită acest lucru, astfel cum se prevede la articolul 7 din directiva 2011/92/UE.

Prin derogare de la articolul 6 alineatul (3) din Directiva 92/43/CEE, centralele producătoare de energie din surse regenerabile menționate la primul paragraf de la prezentul alineat nu fac obiectul unei evaluări a efectelor lor asupra siturilor Natura 2000, cu condiția ca respectivele proiecte privind energia din surse regenerabile să respecte normele și măsurile stabilite în conformitate cu articolul 15c alineatul (1) litera (b) din prezenta directivă.

- (4) Autoritățile competente efectuează o procedură de examinare a cererilor menționate la alineatul (3) de la prezentul articol. O astfel de procedură de examinare are scopul de a identifica dacă este foarte probabil ca vreunul dintre proiectele privind energia din surse regenerabile să genereze efecte negative neprevăzute semnificative, având în vedere sensibilitatea ecologică a zonei geografice în care sunt situate, care nu au fost identificate în timpul evaluării de mediu a planurilor de desemnare a zonelor pretabile accelerării proiectelor privind energia din surse regenerabile menționate la articolul 15c alineatul (1) primul paragraf din prezenta directivă, efectuată în temeiul Directivei 2001/42/CE și, dacă este cazul, al Directivei 92/43/CEE. O astfel de procedură de examinare urmărește, de asemenea, să identifice dacă vreunul dintre aceste proiecte privind energia din surse regenerabile intră în domeniul de aplicare a articolului 7 din Directiva 2011/92/UE din cauza probabilității ca acesta să genereze efecte semnificative asupra mediului într-un alt stat membru sau ca urmare a solicitării unui stat membru care ar putea fi afectat în mod semnificativ.

În scopul unei astfel de proceduri de examinare, dezvoltatorul de proiect furnizează informații cu privire la caracteristicile proiectului de energie din surse regenerabile, la conformitatea acestuia cu normele și măsurile identificate în temeiul articolului 15c alineatul (1) litera (b), pentru zona pretabilă accelerării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile specifică, la eventualele măsuri suplimentare adoptate de către dezvoltatorul de proiect și la modul în care măsurile respective abordează impactul asupra mediului. Autoritatea competentă îi poate cere dezvoltatorului de proiect să furnizeze informații suplimentare disponibile. Procedura de examinare referitoare la cereri de acordare a autorizațiilor pentru centrale noi producătoare de energie din surse regenerabile se finalizează în termen de 45 de zile de la data depunerii informațiilor suficiente necesare în acest scop. Cu toate acestea, în cazul cererilor pentru instalații cu o capacitate electrică mai mică de 150 kW și al cererilor noi de rețehnologizare a centralelor producătoare de energie din surse regenerabile, procedura de examinare se finalizează în termen de 30 de zile.

- (5) În urma procedurii de examinare, cererile menționate la alineatul (3) de la prezentul articol sunt autorizate din perspectiva mediului, fără a fi necesară o decizie expresă din partea autorității competente, cu excepția cazului în care autoritatea competentă adoptă o decizie administrativă, stabilind motive corespunzătoare pe baza unor dovezi clare, prin care decide că un anumit proiect este foarte probabil să aibă efecte negative neprevăzute semnificative, având în vedere sensibilitatea ecologică a zonei geografice în care este situat proiectul, care nu pot fi atenuate prin măsurile identificate în planurile de desemnare a zonelor pretabile accelerării proiectelor sau propuse de dezvoltatorul de proiect. Decizia respectivă trebuie pusă la dispoziția publicului. Astfel de proiecte privind energia din surse regenerabile fac obiectul unei evaluări a impactului asupra mediului în temeiul Directivei 2011/92/UE și, dacă este cazul, al unei evaluări în temeiul Directivei 92/43/CEE, care se efectuează în termen de șase luni de la decizia administrativă care identifică probabilitatea ridicată a unor efecte negative neprevăzute semnificative. Acest termen de șase luni poate fi prelungit cu cel mult șase luni, dacă acest lucru este justificat în mod corespunzător din motive legate de circumstanțe excepționale.

În cazul unor circumstanțe justificate, inclusiv în cazul în care este necesar pentru a accelera implementarea energiei din surse regenerabile în vederea realizării obiectivelor în materie de climă și energie din surse regenerabile, statele membre pot excepta proiectele eoliene și solare fotovoltaice de la astfel de evaluări.

În cazul în care statele membre exceptează proiectele eoliene și solare fotovoltaice de la evaluările respective, operatorul trebuie să adopte măsuri proporționale de atenuare sau, dacă astfel de măsuri de atenuare nu sunt disponibile, măsuri compensatorii, care, în cazul în care alte măsuri compensatorii proporționale nu sunt disponibile, pot lua forma unei compensații monetare, pentru a aborda orice efecte negative. În cazul în care aceste efecte negative au un impact asupra protecției speciilor, operatorul plătește o compensație financiară pentru programele de protecție a speciilor pe durata de funcționare a centralei producătoare de energie din surse regenerabile, pentru a asigura sau a îmbunătăți starea de conservare a speciilor afectate.

- (6) În procedura de acordare a autorizațiilor menționată la alineatele (1) și (2), statele membre se asigură că lipsa unui răspuns din partea autorităților competente relevante în termenul stabilit are drept consecință că etapele administrative intermediare specifice sunt considerate a fi aprobate, cu excepția cazului în care proiectul privind energia din surse regenerabile specific face obiectul unei evaluări a impactului asupra mediului în temeiul alineatului (5) sau a cazului în care principiul aprobării administrative tacite nu există în sistemul juridic național al statului membru în cauză. Prezentul alineat nu se aplică deciziilor finale privind rezultatul procedurii de acordare a autorizației, care trebuie să fie explicite. Toate deciziile trebuie puse la dispoziția publicului.

Articolul 16b

Procedura de acordare a autorizațiilor în afara zonelor pretabile accelerării proiectelor privind energia din surse regenerabile

- (1) Statele membre se asigură că procesul de acordare a autorizațiilor menționat la articolul 16 alineatul (1) nu depășește doi ani pentru proiectele privind energia din surse regenerabile situate în afara zonelor pretabile accelerării proiectelor privind energia din surse regenerabile. Cu toate acestea, în cazul proiectelor privind energia din surse regenerabile offshore, procedura de acordare a autorizației nu trebuie să depășească trei ani. Statele membre pot prelungi oricare dintre aceste termene cu cel mult șase luni, dacă acest lucru este justificat în mod corespunzător din motive legate de circumstanțe excepționale, inclusiv atunci când acestea necesită perioade prelungite în scopul unei evaluări în temeiul dreptului aplicabil al Uniunii în domeniul mediului. Statele membre informează în mod clar dezvoltatorul de proiect cu privire la circumstanțele extraordinare care justifică o asemenea prelungire.

- (2) În cazul în care este necesară o evaluare de mediu în temeiul Directivei 2011/92/UE sau 92/43/CEE, aceasta se efectuează în cadrul unei proceduri unice care combină toate evaluările relevante pentru un anumit proiect privind energia din surse regenerabile. În cazul în care este necesară o astfel de evaluare a impactului asupra mediului, autoritatea competentă, ținând seama de informațiile furnizate de dezvoltatorul de proiect, emite un aviz privind domeniul de aplicare și nivelul de detaliu al informațiilor care trebuie incluse de dezvoltatorul de proiect în raportul de evaluare a impactului asupra mediului, al cărui domeniu de aplicare nu se extinde ulterior. În cazul în care un proiect privind energia din surse regenerabile a adoptat măsuri necesare de atenuare, eventuala ucidere sau perturbare a speciilor protejate în temeiul articolului 12 alineatul (1) din Directiva 92/43/CEE și al articolului 5 din Directiva 2009/147/CE nu este considerată a fi deliberată. În cazul în care noile măsuri de atenuare menite să prevină pe cât posibil uciderea sau perturbarea speciilor protejate în temeiul Directivelor 92/43/CEE și 2009/147/CE sau orice alt impact asupra mediului nu au fost testate pe scară largă în ceea ce privește eficacitatea lor, statele membre pot permite utilizarea lor pentru unul sau mai multe proiecte-pilot pentru o perioadă determinată, cu condiția ca eficacitatea acestor măsuri de atenuare să fie monitorizată îndeaproape și să fie luate imediat măsuri adecvate, în cazul în care respectivele măsuri de atenuare nu se dovedesc a fi eficace.

Procedura de acordare a autorizațiilor pentru retehnologizarea centralelor producătoare de energie din surse regenerabile, pentru instalațiile noi cu o capacitate electrică mai mică de 150 kW și pentru stocarea energiei în același amplasament, precum și pentru racordarea unor astfel de centrale, instalații și stocări la rețea, situate în afara zonelor pretabile accelerării proiectelor privind energia din surse regenerabile, nu depășește 12 luni, inclusiv în privința evaluărilor de mediu, în cazul în care sunt prevăzute în legislația relevantă. Cu toate acestea, în cazul proiectelor privind energia din surse regenerabile offshore, procedura de acordare a autorizațiilor nu depășește doi ani. Statele membre pot prelungi oricare dintre aceste termene cu cel mult trei luni, dacă acest lucru este justificat în mod corespunzător din motive legate de circumstanțe excepționale. Statele membre informează în mod clar dezvoltatorul de proiect cu privire la circumstanțele extraordinare care justifică o asemenea prelungire.

Articolul 16c

Accelerarea procedurii de acordare a autorizațiilor pentru retehnologizare

- (1) În cazul în care retehnologizarea unei centrale producătoare de energie din surse regenerabile nu duce la o creștere a capacității centralei producătoare de energie din surse regenerabile cu peste 15 % și fără a aduce atingere oricărei evaluări a impactului potențial asupra mediului impusă în temeiul alineatului (2), statele membre se asigură că procedurile de acordare a autorizațiilor pentru racordările la rețeaua de transport sau de distribuție nu depășesc o durată de trei luni de la introducerea cererii adresate entității competente, cu excepția cazului în care există preocupări justificate în materie de siguranță sau există o incompatibilitate tehnică a componentelor sistemului.

- (2) În cazul în care retehnologizarea unei centrale producătoare de energie din surse regenerabile face obiectul procedurii de examinare prevăzute la articolul 16a alineatul (4), al unei analize a necesității de a supune proiectul unei proceduri de evaluare a impactului asupra mediului sau unei evaluări a impactului asupra mediului în temeiul articolului 4 din Directiva 2011/92/UE, o astfel de procedură de examinare, de analiză sau de evaluare a impactului asupra mediului se limitează la efectele potențiale care rezultă din modificare sau din extindere în comparație cu proiectul inițial.
- (3) În cazul în care retehnologizarea instalațiilor solare nu implică utilizarea unui spațiu suplimentar și respectă măsurile aplicabile de atenuare a impactului asupra mediului stabilite pentru instalația inițială, proiectul este exceptat de la orice cerințe aplicabile de a fi supus unei proceduri de examinare prevăzute la articolul 16a alineatul (4), unei analize a necesității de a supune proiectul unei evaluări a impactului asupra mediului sau de a realiza o evaluare a impactului asupra mediului în temeiul articolului 4 din Directiva 2011/92/UE.

Articolul 16d

Procedura de acordare a autorizațiilor pentru instalarea echipamentelor de energie solară

- (1) Statele membre se asigură că procedura de acordare a autorizațiilor menționată la articolul 16 alineatul (1) pentru instalarea de echipamente de energie solară și stocarea energiei în același amplasament, inclusiv instalații solare integrate în clădiri, în structuri artificiale existente sau viitoare, cu excepția suprafețelor artificiale de apă, nu depășește trei luni, cu condiția ca scopul principal al unor astfel de structuri artificiale să nu fie producerea de energie solară sau stocarea de energie. Prin derogare de la articolul 4 alineatul (2) din Directiva 2011/92/UE și de la punctul 3 literele (a) și (b), individual sau coroborat cu punctul 13 litera (a), din anexa II la directiva respectivă, o astfel de instalare de echipamente solare este exceptată, dacă este cazul, de la cerința de a fi supusă unei evaluări specifice a impactului asupra mediului în temeiul articolului 2 alineatul (1) din Directiva menționată.

Statele membre pot exclude anumite zone sau structuri de la aplicarea primului paragraf, în scopul protejării patrimoniului cultural sau istoric ori din motive legate de interese de apărare națională sau de siguranță.

- (2) Statele membre se asigură că procedura de acordare a autorizațiilor pentru instalarea de echipamente de energie solară cu o capacitate mai mică sau egală cu 100 kW, inclusiv pentru autoconsumatorii de energie din surse regenerabile și comunitățile de energie din surse regenerabile, nu depășește o lună. În absența unui răspuns din partea autorităților sau entităților competente în termenul stabilit după depunerea unei cereri complete, autorizația este considerată ca fiind acordată, cu condiția ca capacitatea echipamentelor de energie solară să nu depășească capacitatea existentă a racordării la rețeaua de distribuție.

În cazul în care aplicarea pragului privind capacitatea menționat la primul paragraf generează o sarcină administrativă semnificativă sau afectează exploatarea rețelei de energie electrică, statele membre pot aplica un prag privind capacitatea mai scăzut, cu condiția ca acesta să rămână superior valorii de 10,8 kW.

Articolul 16e

Procedura de acordare a autorizațiilor pentru instalarea pompelor de căldură

- (1) Statele membre se asigură că procedura de acordare a autorizațiilor pentru instalarea pompelor de căldură cu o putere mai mică de 50 MW nu depășește o lună. Cu toate acestea, în cazul pompelor de căldură cu sursa sol, procedura de acordare a autorizațiilor nu depășește trei luni.
- (2) Cu excepția cazului în care există preocupări justificate în materie de siguranță, în care sunt necesare lucrări suplimentare pentru racordările la rețea sau în care există o incompatibilitate tehnică între componentele sistemului, statele membre se asigură că racordările la rețeaua de transport sau de distribuție să fie autorizate în termen de două săptămâni de la notificarea entității relevante pentru:
 - (a) pompele de căldură cu o capacitate electrică de până la 12 kW; și
 - (b) pompele de căldură cu o capacitate electrică de până la 50 kW instalate de un autoconsumator de energie din surse regenerabile, cu condiția ca capacitatea electrică a instalației de producere a energiei electrice din surse regenerabile a autoconsumatorului de energie din surse regenerabile să reprezinte cel puțin 60 % din capacitatea electrică a pompei de căldură.

- (3) Statele membre pot excepta anumite zone sau structuri de la aplicarea alineatelor (1) și (2) în scopul protejării patrimoniului cultural sau istoric ori din motive legate de interese de apărare națională sau din motive de siguranță.
- (4) Toate deciziile care rezultă din procedura de acordare a autorizațiilor menționate la alineatele (1) și (2) sunt puse la dispoziția publicului în conformitate cu dreptul aplicabil.

Articolul 16f

Interesul public superior

În termen de ... [trei luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive de modificare], până la obținerea neutralității climatice, statele membre se asigură că, în cadrul procedurii de acordare a autorizațiilor, planificarea, construcția și exploatarea centralelor producătoare de energie din surse regenerabile, racordarea unor astfel de structuri la rețea, rețeaua aferentă în sine și activele de stocare sunt considerate de interes public superior și că sunt în serviciul sănătății și siguranței publice, atunci când se pun în balanță interese juridice în cazuri individuale, în sensul articolului 6 alineatul (4) și al articolului 16 alineatul (1) litera (c) din Directiva 92/43/CEE, al articolului 4 alineatul (7) din Directiva 2000/60/CE și al articolului 9 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2009/147/CE. Statele membre pot limita, în împrejurări speciale și bine justificate, aplicarea prezentului articol la anumite părți ale teritoriului lor, precum și la anumite tipuri de tehnologii sau la proiecte cu anumite caracteristici tehnice, în conformitate cu prioritățile prevăzute în planurile lor naționale integrate privind energia și clima prezentate în temeiul articolelor 3 și 14 din Regulamentul (UE) 2018/1999. Statele membre informează Comisia cu privire la astfel de restricții aplicate și cu privire la justificarea acestora.”

8. La articolul 18, alineatele (3) și (4) se înlocuiesc cu următorul text:

„(3) Statele membre se asigură că sistemele lor de certificare sau sistemele lor de calificare echivalente sunt disponibile pentru instalatorii și proiectanții tuturor formelor de sisteme de încălzire și răcire din surse regenerabile pentru clădiri, industrie și agricultură, pentru instalatorii de sisteme fotovoltaice solare, inclusiv de sisteme de stocare a energiei, și pentru instalatorii de puncte de reîncărcare care să permită răspunsul la variațiile cererii. Respectivetele sisteme pot ține seama de sistemele și structurile existente, după caz, și au la bază criteriile prevăzute în anexa IV. Fiecare stat membru recunoaște certificarea acordată de alte state membre în conformitate cu respectivele criterii.

Statele membre creează un cadru pentru a se asigura că un număr suficient de instalatori formați și calificați în tehnologiile menționate la primul paragraf asigură creșterea ponderii energiei din surse regenerabile necesară pentru realizarea obiectivelor stabilite în prezenta directivă.

Pentru a obține un număr suficient de instalatori și proiectanți, statele membre se asigură că sunt puse la dispoziție suficiente programe de formare care să conducă la certificare sau calificare, care să cuprindă tehnologia de încălzire și răcire din surse regenerabile, sistemele fotovoltaice solare, inclusiv sistemele de stocare a energiei, punctele de reîncărcare care să permită răspunsul la variațiile cereri, precum și cele mai recente soluții inovatoare ale acestora, cu condiția ca acestea să fie compatibile cu sistemele lor de certificare sau sistemele lor de calificare echivalente. Statele membre instituie măsuri de promovare a participării la astfel de programe de formare, în special a întreprinderilor mici și mijlocii și a persoanelor care desfășoară o activitate independentă. Statele membre pot institui acorduri voluntare cu furnizorii și vânzătorii de tehnologie relevanți pentru a forma un număr suficient de instalatori, care se poate baza pe estimări ale vânzărilor, cu privire la cele mai recente soluții și tehnologii inovatoare disponibile pe piață.

Dacă statele membre identifică un decalaj substanțial între numărul disponibil și necesar de instalatori formați și calificați, acestea iau măsuri pentru a remedia acest decalaj.

- (4) Statele membre pun la dispoziția publicului informații privind sistemele de certificare sau sistemele de calificare echivalente menționate la alineatul (3). De asemenea, statele membre pun la dispoziția publicului, într-un mod transparent și ușor accesibil, o listă actualizată periodic a instalatorilor care sunt certificați sau calificați în conformitate cu alineatul (3).”

9. Articolul 19 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(i) primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În acest scop, statele membre se asigură că se emite o garanție de origine ca răspuns la cererea unui producător de energie din surse regenerabile, inclusiv combustibili gazoși de origine nebiologică din surse regenerabile, cum ar fi hidrogenul, cu excepția cazului în care statele membre decid, în scopul contabilizării valorii de piață a garanției de origine, să nu emită o astfel de garanție de origine unui producător care beneficiază de sprijin financiar din partea unei scheme de sprijin. Statele membre pot prevedea emiterea de garanții de origine pentru energia din surse neregenerabile. Emiterea de garanții de origine poate fi condiționată de existența unei limite minime a puterii. O garanție de origine are dimensiunea standard de 1 MWh. Dacă este cazul, dimensiunea standard poate fi împărțită în fracțiuni, cu condiția ca fracțiunea să fie un multiplu de 1 Wh. Pentru fiecare unitate de energie produsă nu se emite mai mult de o garanție de origine.”;

(ii) după al doilea paragraf se introduce următorul paragraf:

„Ar trebui introduse proceduri simplificate de înregistrare și taxe de înregistrare reduse pentru instalațiile mai mici de 50 kW și pentru comunitățile de energie din surse regenerabile.”;

(iii) la al patrulea paragraf, litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) în cazul în care garanțiile de origine nu sunt emise direct către producător, ci către un furnizor sau consumator care achiziționează energia fie în condiții competitive, fie în cadrul unui contract pe termen lung de achiziție de energie electrică din surse regenerabile.”;

(b) alineatele (3) și (4) se înlocuiesc cu următorul text:

„(3) În sensul alineatului (1), garanțiile de origine sunt valabile pentru tranzacții timp de 12 luni de la producerea unității de energie în cauză. Statele membre se asigură că toate garanțiile de origine care nu au fost anulate expiră cel târziu după 18 luni de la producerea unității de energie în cauză. Statele membre includ garanțiile de origine expirate în calculul mixului lor energetic rezidual.

(4) În scopul comunicării de informații menționate la alineatele (8) și (13), statele membre se asigură că întreprinderile producătoare de energie anulează garanțiile de origine la cel târziu șase luni după expirarea perioadei lor de valabilitate. În plus, până la ... [18 luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive de modificare], statele membre se asigură să publice anual date privind mixul lor energetic rezidual.”;

(c) la alineatul (7), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) sursa de energie din care a fost produsă energia și data inițială și finală a producerii, care pot fi precizate:

(i) în cazul gazelor din surse regenerabile, inclusiv al combustibililor gazoși de origine nebiologică din surse regenerabile, și al încălzirii și răcirii din surse regenerabile, la un interval orar sau suborar;

(ii) pentru energie electrică din surse regenerabile, conform intervalului de decontare a dezechilibrelor, astfel cum este definit la articolul 2 punctul 15 din Regulamentul (UE) 2019/943.”;

(d) la alineatul (8), după primul paragraf se introduc următoarele paragrafe:

„Dacă gazele sunt furnizate dintr-o rețea de hidrogen sau gaze naturale, inclusiv de combustibili gazoși nebiologici din surse regenerabile sau biometan, furnizorul este obligat să demonstreze consumatorilor finali care este ponderea sau cantitatea de energie din surse regenerabile în mixul său energetic în sensul anexei I la Directiva 2009/73/CE. Furnizorul face acest lucru utilizând garanții de origine, în afara următoarelor cazuri:

(a) în privința ponderii mixului său energetic care corespunde eventualelor oferte comerciale fără urmărire pentru care furnizorul poate utiliza mixul rezidual.

- (b) dacă un stat membru decide să nu emită garanții de origine unui producător care primește sprijin financiar din partea unei scheme de sprijin.

Atunci când un client consumă gaze dintr-o rețea de hidrogen sau de gaze naturale, inclusiv combustibili gazoși de origine nebiologică din surse regenerabile și biometan, astfel cum se demonstrează în oferta comercială a furnizorului, statele membre se asigură că garanțiile de origine anulate corespund caracteristicilor relevante ale rețelei.”

- (e) alineatul (13) se înlocuiește cu următorul text:

„(13) Până la 31 decembrie 2025 Comisia adoptă un raport prin care evaluează opțiunile pentru crearea unei etichete ecologice la nivelul întregii Uniuni în vederea promovării utilizării energiei din surse regenerabile produse de instalațiile noi. Furnizorii prezintă informațiile cuprinse în garanțiile de origine pentru a demonstra că respectă cerințele impuse de o astfel de etichetă.

(13a) Comisia monitorizează funcționarea sistemului de garanții de origine și evaluează, până la 30 iunie 2025, echilibrul dintre cererea și oferta de garanții de origine de pe piață și, în caz de dezechilibre, identifică factorii decisivi care afectează cererea și oferta.”

10. La articolul 20, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) În funcție de evaluarea inclusă în planurile lor naționale integrate privind energia și clima prezentate în temeiul articolelor 3 și 14 din Regulamentul (UE) 2018/1999 și în conformitate cu anexa I la regulamentul menționat, cu privire la necesitatea de a construi o nouă infrastructură pentru încălzirea și răcirea centralizată din surse regenerabile în vederea realizării obiectivului general al Uniunii stabilit la articolul 3 alineatul (1) din prezenta directivă, statele membre adoptă, după caz, măsurile necesare în vederea dezvoltării unei infrastructuri eficiente de încălzire și răcire centralizată pentru a promova încălzirea și răcirea din surse regenerabile, precum energia termică solară, energia fotovoltaică solară, pompele de căldură acționate de energie electrică din surse regenerabile care utilizează energia ambientală și energia geotermală, alte tehnologii de energie geotermală, biomasa, biogazul, biolichidele și căldura și răcoarea reziduală, unde este posibil în combinație cu stocarea energiei termice, sistemele de răspuns la variațiile cererii și instalații care transformă energia electrică în căldură.”

11. Se introduce următorul articol:

„Articolul 20a

Facilitarea integrării în sistem a energiei electrice din surse regenerabile

- (1) Statele membre solicită operatorilor de transport și de sistem și, dacă datele le sunt disponibile, operatorilor de distribuție de pe teritoriul lor să pună la dispoziție date privind ponderea energiei electrice din surse regenerabile și conținutul de emisii de gaze cu efect de seră din energia electrică furnizată în fiecare zonă de ofertare, cu cât mai multă precizie la intervale egale cu frecvența de decontare a pieței, dar de cel mult o oră, cu previziuni, dacă sunt disponibile. Statele membre se asigură că operatorii de distribuție au acces la datele necesare. Dacă operatorii de distribuție nu au acces, în temeiul dreptului intern, la toate datele necesare, aceștia aplică sistemul existent de raportare a datelor în cadrul Rețelei europene a operatorilor de sisteme de transport de energie electrică, în conformitate cu dispozițiile Directivei (UE) 2019/944. Statele membre oferă stimulente pentru modernizarea rețelelor inteligente în scopul îmbunătățirii monitorizării echilibrului rețelei și al punerii la dispoziție de informații în timp real.

Dacă există disponibilitatea tehnică, operatorii de distribuție pun la dispoziție date anonimizate și agregate privind potențialul de răspuns la variațiile cererii și energia electrică din surse regenerabile produsă și injectată în rețea de autoconsumatori și de comunitățile de energie din surse regenerabile.

- (2) Datele menționate la alineatul (1) se pun la dispoziție în format digital, într-un mod care să asigure interoperabilitatea pe baza unor formate armonizate pentru date și a unor seturi de date standardizate, astfel încât să poată fi utilizate în mod nediscriminatoriu de participanții la piața de energie electrică, de agregatori, de consumatori și de utilizatorii finali și că pot fi citite prin intermediul dispozitivelor de comunicații electronice, cum ar fi sistemele de contorizare inteligentă, punctele de reîncărcare a vehiculelor electrice, sistemele de încălzire și răcire și sistemele de gestionare a energiei ale clădirilor.
- (3) Pe lângă cerințele stabilite în Regulamentul (UE) .../...⁺, statele membre se asigură că producătorii de baterii de uz casnic și industrial permit accesul în timp real la informațiile de bază privind sistemul de gestionare a bateriilor, inclusiv privind capacitatea, starea de sănătate, nivelul de încărcare și valoarea de referință a puterii bateriilor, pentru proprietarii și utilizatorii bateriilor, precum și pentru părțile terțe care acționează, cu consimțământul explicit al acestora, în numele lor, cum ar fi întreprinderile de gestionare a energiei din clădiri și participanții la piața de energie electrică, în condiții nediscriminatorii, fără costuri și în conformitate cu normele de protecție a datelor.

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 2/23 (2020/0353(COD)).

Statele membre adoptă măsuri pentru a obliga producătorii de vehicule să pună la dispoziție, în timp real, date de la bordul vehiculului privind starea de sănătate a bateriei, nivelul de încărcare a bateriei, punctul de setare a puterii bateriei, capacitatea bateriei, și, dacă este cazul, locul în care se află vehiculele electrice, proprietarilor și utilizatorilor de vehicule electrice, precum și părților terțe care acționează în numele proprietarilor și utilizatorilor, precum participanții la piața de energie electrică și furnizorii de servicii de electromobilitate, în condiții nediscriminatorii și fără costuri, în conformitate cu normele de protecție a datelor și în plus față de cerințele suplimentare privind omologarea de tip și supravegherea pieței prevăzute în Regulamentul (UE) 2018/858 al Parlamentului European și al Consiliului*.

- (4) Pe lângă cerințele prevăzute în Regulamentul (UE) .../...⁺, statele membre sau autoritățile lor competente desemnate se asigură că punctele de reîncărcare de putere normală, noi sau înlocuite, care nu sunt accesibile publicului și sunt instalate pe teritoriul lor pot accepta funcționalități de reîncărcare inteligentă și, după caz, interfața cu sistemele de contorizare inteligentă, atunci când sunt instalate de statele membre, precum și funcționalități de reîncărcare bidirecțională în conformitate cu cerințele de la articolul 15 alineatele (3) și (4) din regulamentul respectiv.

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 25/23 (2021/0223(COD)).

- (5) Pe lângă cerințele prevăzute în Regulamentul (UE) 2019/943 și în Directiva (UE) 2019/944, statele membre se asigură că în baza cadrului național de reglementare se permite sistemelor mici sau mobile, cum ar fi bateriile de uz casnic și vehiculele electrice, precum și alte resurse de energie mici și descentralizate, să participe la piețele de energie electrică, inclusiv la gestionarea congestiilor și furnizarea de servicii de flexibilitate și de echilibrare, inclusiv prin agregare. În acest scop, statele membre, în strânsă cooperare cu toți participanții la piață și cu autoritățile de reglementare, stabilesc cerințele tehnice pentru participarea la piețele de energie electrică, pe baza caracteristicilor tehnice ale sistemelor în cauză.

Statele membre asigură condiții de concurență echitabile și o participare nediscriminatorie la piața de energie electrică pentru activele energetice descentralizate mici sau sistemele mobile.

* Regulamentul (UE) 2018/858 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 privind omologarea și supravegherea pieței autovehiculelor și remorcilor acestora, precum și ale sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate destinate vehiculelor respective, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 715/2007 și (CE) nr. 595/2009 și de abrogare a Directivei 2007/46/CE (JO L 151, 14.6.2018, p. 1).”

12. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 22a

Utilizarea pe scară largă a energiei din surse regenerabile în industrie

- (1) Statele membre depun eforturi pentru a mări ponderea surselor regenerabile în cantitatea de surse de energie utilizate în scopuri energetice și neenergetice finale în sectorul industrial cu o creștere orientativă de cel puțin 1,6 puncte procentuale ca medie anuală calculată pentru perioadele 2021-2025 și 2026-2030.

Statele membre pot include căldura și răcoarea reziduale în calculul creșterilor anuale medii menționate la primul paragraf, până la o limită de 0,4 puncte procentuale, cu condiția ca căldura și răcoarea reziduale să fie furnizate din sisteme eficiente de încălzire și răcire centralizată, cu excepția rețelelor care furnizează căldură doar unei singure clădiri sau în cazul în care întreaga energie termică este consumată doar in situ și dacă energia termică nu este vândută. În cazul în care decid să facă acest lucru, creșterea medie anuală menționată la primul paragraf crește cu jumătate din punctele procentuale utilizate pentru căldura și răcoarea reziduale.

Statele membre includ măsurile și politicile planificate și adoptate pentru a realiza o astfel de creștere orientativă în planurile lor naționale integrate privind energia și clima prezentate în temeiul articolelor 3 și 14 din Regulamentul (UE) 2018/1999 și în rapoartele lor naționale intermediare integrate privind energia și clima prezentate în temeiul articolului 17 din Regulamentul menționat.

Atunci când electrificarea este luată în considerare ca o opțiune eficientă din punctul de vedere al costurilor, politicile și măsurile respective promovează electrificarea bazată pe surse regenerabile a proceselor industriale. Politicile și măsurile respective încearcă să creeze condiții de piață favorabile pentru disponibilitatea unor alternative de energie din surse regenerabile viabile din punct de vedere economic și fezabile din punct de vedere tehnic pentru a înlocui combustibilii fosili utilizați pentru încălzirea industrială, cu scopul de a reduce utilizarea combustibililor fosili utilizați pentru încălzire la o temperatură mai mică de 200 °C. Atunci când adoptă aceste politici și măsuri, statele membre iau în considerare principiul «eficiența energetică înainte de toate», eficacitatea și competitivitatea internațională și nevoia de a lua măsuri în legătură cu barierele de reglementare, administrative și economice.

Statele membre se asigură că, până în 2030, contribuția combustibililor din surse regenerabile de origine nebiologică utilizați în scopuri energetice și neenergetice finale este de cel puțin 42 % din hidrogenul utilizat în industrie în scopuri energetice și neenergetice finale și de cel puțin 60 % până în 2035. Pentru calcularea acestui procent, se aplică următoarele reguli:

- (a) pentru calcularea numitorului, se ia în considerare conținutul energetic al hidrogenului pentru scopuri energetice și neenergetice finale, cu excepția:
 - (i) hidrogenului utilizat drept produs intermediar pentru producția de combustibili convenționali pentru transport și de biocombustibili;
 - (ii) hidrogenului care este produs prin decarbonizarea gazelor industriale reziduale și este utilizat pentru a înlocui gazele specifice din care este produs;

- (iii) hidrogenului produs ca subprodus sau derivat din subproduse în instalații industriale;
- (b) pentru calcularea numărătorului, se ia în considerare conținutul energetic al combustibililor din surse regenerabile de origine nebiologică consumați în sectorul industrial în scopuri energetice și neenergetice finale, cu excepția combustibililor din surse regenerabile de origine nebiologică utilizați drept produs intermediar pentru producția de combustibili convenționali pentru transport și de biocombustibili.
- (c) pentru calcularea numărătorului și a numitorului, se utilizează valorile privind conținutul energetic al combustibililor stabilite în anexa III.

În sensul celui de-al cincilea paragraf litera (c) de la prezentul alineat, pentru stabilirea conținutului energetic al combustibililor care nu sunt incluși în anexa III, statele membre utilizează standardele europene relevante pentru determinarea puterii calorifice a combustibililor, sau, în cazul în care nu a fost adoptat în acest sens niciun standard european, standardele ISO relevante.

- (2) Statele membre promovează mecanisme voluntare de etichetare pentru produsele industriale despre care se pretinde că sunt produse cu energie din surse regenerabile și combustibili din surse regenerabile de origine nebiologică. Astfel de mecanisme voluntare de etichetare indică procentul de energie regenerabilă utilizată sau de combustibili din surse regenerabile de origine nebiologică utilizați în etapa de achiziție și operațiuni anterioare prelucrării aferente materiilor prime, de fabricație și de distribuție, calculat pe baza metodologiilor prevăzute fie în Recomandarea (UE) 2021/2279 a Comisiei*, fie în ISO 14067:2018.

- (3) Statele membre raportează cantitatea de combustibili de origine nebiologică din surse regenerabile pe care estimează că o vor importa și exporta în planurile lor naționale integrate privind energia și clima prezentate în temeiul articolelor 3 și 14 din Regulamentul (UE) 2018/1999 și în rapoartele lor naționale intermediare integrate privind energia și clima prezentate în temeiul articolului 17 din regulamentul menționat. Pe baza acestui raport, Comisia elaborează o strategie a Uniunii pentru hidrogenul importat și intern, cu scopul de a promova o piață europeană a hidrogenului și producția internă de hidrogen în Uniune, sprijinind punerea în aplicare a prezentei directive și realizarea obiectivelor stabilite în aceasta, ținând seama în mod adecvat de securitatea aprovizionării și de autonomia strategică a Uniunii în domeniul energiei și de condițiile de concurență echitabile pe piața mondială a hidrogenului. Statele membre indică în planurile lor naționale integrate privind energia și clima prezentate în temeiul articolelor 3 și 14 din Regulamentul (UE) 2018/1999 și în rapoartele lor naționale intermediare integrate privind energia și clima prezentate în temeiul articolului 17 din regulamentul menționat modul în care intenționează să contribuie la această strategie.

Articolul 22b

Condiții pentru reducerea obiectivului de utilizare a combustibililor de origine nebiologică din surse regenerabile în sectorul industrial

- (1) Un stat membru poate reduce contribuția combustibililor de origine nebiologică din surse regenerabile utilizați în scopuri finale energetice și neenergetice menționați la articolul 22a alineatul (1) al cincilea paragraf cu 20 % în 2030 dacă:
 - (a) statul membru respectiv se îndreaptă către asigurarea contribuției sale naționale la obiectivul general obligatoriu al Uniunii stabilit la articolul 3 alineatul (1) primul paragraf, care este cel puțin echivalentă cu contribuția sa națională preconizată, în conformitate cu formula menționată în anexa II la Regulamentul (UE) 2018/1999; și
 - (b) ponderea hidrogenului sau a derivaților săi, produși din combustibili fosili care este consumată în statul membru respectiv nu depășește 23 % în 2030 și 20 % în 2035.

În cazul în care oricare dintre respectivele condiții nu este îndeplinită, reducerea menționată la primul paragraf încetează să se aplice.

- (2) În cazul în care un stat membru aplică reducerea menționată la alineatul (1), acesta notifică acest lucru Comisiei, împreună cu planurile sale naționale integrate privind energia și clima prezentate în temeiul articolelor 3 și 14 din Regulamentul (UE) 2018/1999 și ca parte a rapoartelor sale naționale intermediare integrate privind energia și clima prezentate în temeiul articolului 17 din regulamentul respectiv. Notificarea include informații cu privire la ponderea actualizată a combustibililor din surse regenerabile de origine nebiologică și toate datele relevante pentru a demonstra că sunt îndeplinite ambele condiții prevăzute la alineatul (1) literele (a) și (b) de la prezentul articol.

Comisia monitorizează situația din statele membre care beneficiază de o reducere în vederea verificării îndeplinirii continue a condițiilor prevăzute la alineatul (1) literele (a) și (b).

* Recomandarea (UE) 2021/2279 a Comisiei din 15 decembrie 2021 privind utilizarea unor metode referitoare la amprenta de mediu pentru măsurarea și comunicarea performanței de mediu pe durata ciclului de viață a produselor și organizațiilor (JO L 471 30.12.2021, p. 1).”;

13. Articolul 23 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Pentru a promova utilizarea energiei din surse regenerabile în sectorul încălzirii și răcirii, fiecare stat membru crește ponderea energiei din surse regenerabile în sectorul menționat cu cel puțin 0,8 puncte procentuale ca medie anuală calculată pentru perioada 2021-2025 și cu cel puțin 1,1 puncte procentuale ca medie anuală calculată pentru perioada 2026-2030, pornind de la ponderea energiei din surse regenerabile în sectorul încălzirii și răcirii în 2020, exprimată ca pondere națională din consumul final brut de energie și calculată în conformitate cu metodologia stabilită la articolul 7.

Statele membre pot include căldura și răcoarea reziduale în calculul creșterilor anuale medii menționate la primul paragraf, până la o limită de 0,4 puncte procentuale. În cazul în care decid să facă acest lucru, creșterea medie anuală crește cu jumătate din punctele procentuale aferente căldurii și răcorii reziduale incluse până la o limită superioară de 1,0 puncte procentuale pentru perioada 2021-2025 și de 1,3 puncte procentuale pentru perioada 2026-2030.

Statele membre informează Comisia în legătură cu intenția lor de a contabiliza căldura și răcoarea reziduale și cantitatea estimată în planurile lor naționale integrate privind energia și clima prezentate în temeiul articolelor 3 și 14 din Regulamentul (UE) 2018/1999. În plus față de creșterile anuale în puncte procentuale minime menționate la primul paragraf de la prezentul alineat, fiecare stat membru depune eforturi pentru a crește ponderea energiei din surse regenerabile în sectorul său de încălzire și răcire cu punctele procentuale orientative suplimentare prevăzute în anexa Ia la prezenta directivă;

Statele membre pot lua în calcul energia electrică din surse regenerabile utilizată pentru încălzire și răcire la calcularea creșterii medii anuale prevăzute la primul paragraf, până la o limită de 0,4 puncte procentuale, cu condiția ca randamentul generatorului de căldură și răcire să fie mai mare de 100 %. În cazul în care decid să facă acest lucru, creșterea medie anuală crește cu jumătate din energia electrică din surse regenerabile respectivă exprimată în puncte procentuale până la o limită superioară de 1,0 puncte procentuale pentru perioada 2021-2025 și de 1,3 puncte procentuale pentru perioada 2026-2030.

Statele membre informează Comisia cu privire la intenția lor de a contabiliza energia electrică din surse regenerabile utilizată în sistemele de încălzire și răcire centralizată de la generatoarele de căldură și frig al căror randament este mai mare de 100 % în calculul creșterii anuale prevăzute la primul paragraf de la prezentul alineat. Statele membre includ capacitățile estimate de energie electrică din surse regenerabile ale generatoarelor de căldură și frig al căror randament este mai mare de 100 % în planurile lor naționale integrate privind energia și clima transmise în temeiul articolelor 3 și 14 din Regulamentul (UE) 2018/1999. Statele membre includ cantitatea de energie electrică din surse regenerabile utilizată în sistemele de încălzire și răcire de generatoare de căldură și frig al căror randament este mai mare de 100 % în rapoartele lor naționale intermediare integrate privind energia și clima prezentate în temeiul articolului 17 din regulamentul respectiv.

- (1a) Pentru calcularea ponderii energiei electrice din surse regenerabile utilizate în sistemele de încălzire și răcire în sensul alineatului (1), statele membre utilizează ponderea medie a energiei electrice din surse regenerabile furnizate pe teritoriul lor în cei doi ani precedenți.

(1b) Statele membre efectuează o evaluare a potențialului lor în materie de energie din surse regenerabile și a utilizării căldurii și răcorii reziduale în sectorul încălzirii și răcirii, inclusiv, după caz, o analiză a zonelor adecvate pentru implementarea acestora cu un risc ecologic redus și a potențialului proiectelor la scară mică aplicabile în gospodării. Evaluarea ține cont de tehnologiile disponibile și fezabile economic pentru utilizările industriale și casnice, cu scopul de a stabili etape fundamentale și măsuri pentru creșterea gradului de utilizare a energiei regenerabile în sectorul încălzirii și răcirii și, după caz, pentru utilizarea căldurii și răcorii reziduale prin încălzire și răcire centralizată, în vederea stabilirii unei strategii naționale pe termen lung pentru a reduce emisiile de gaze cu efect de seră și poluarea aerului provenită din încălzire și răcire. Evaluarea respectă principiul „eficiența energetică pe primul loc”, face parte din planurile naționale integrate privind energia și clima prezentate în temeiul articolelor 3 și 14 din Regulamentul (UE) 2018/1999 și însoțește evaluarea cuprinzătoare a încălzirii și răcirii prevăzută la articolul 14 alineatul (1) din Directiva 2012/27/UE.”;

(b) alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(i) teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„În sensul alineatului (1) de la prezentul articol, atunci când își calculează ponderea energiei din surse regenerabile în sectorul încălzirii și răcirii și creșterea medie anuală în conformitate cu alineatul menționat, inclusiv creșterea orientativă suplimentară stabilită în anexa Ia, fiecare stat membru:”;

- (ii) litera (a) se elimină;
- (iii) se adaugă următorul paragraf:

„Statele membre furnizează informații în special proprietarilor sau locatarilor clădirilor și IMM-urilor despre măsurile și instrumentele financiare necostisitoare disponibile pentru a folosi mai multă energie din surse regenerabile în sistemele de încălzire și răcire. Statele membre furnizează aceste informații apelând la instrumente de consiliere accesibile și transparente.”;

- (c) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Pentru a obține creșterea medie anuală menționată la alineatul (1) primul paragraf, statele membre fac eforturi să pună în aplicare cel puțin două dintre următoarele măsuri:

- (a) încorporarea fizică a energiei din surse regenerabile sau a căldurii și răcorii reziduale în sursele de energie și în combustibilii furnizați pentru încălzire și răcire;
- (b) instalarea de sisteme de încălzire și răcire din surse regenerabile de înaltă eficiență în clădiri, racordarea clădirilor la sisteme eficiente de încălzire și răcire centralizată sau utilizarea energiei din surse regenerabile ori a căldurii și răcorii reziduale pentru procesele industriale de încălzire și de răcire;

- (c) măsuri acoperite de certificate comercializabile care dovedesc respectarea obligației prevăzute la alineatul (1) primul paragraf prin sprijin acordat măsurilor de instalare prevăzute la punctul (b) de la prezentul alineat, realizate de alt operator economic, precum un instalator independent de tehnologie în domeniul energiei din surse regenerabile sau o societate de servicii energetice care furnizează servicii de instalare în domeniul energiei din surse regenerabile;
- (d) consolidarea capacităților pentru ca autoritățile naționale, regionale și locale să identifice potențialul local de încălzire și răcire din surse regenerabile și să planifice și să pună în aplicare proiecte și infrastructuri privind energia din surse regenerabile, oferind consultanța aferentă;
- (e) crearea unor cadre de atenuare a riscurilor pentru a reduce costul de capital pentru proiectele de încălzire și răcire din surse regenerabile și din încălzire și răcoare reziduală, permițând, printre altele, gruparea proiectelor mai mici, precum și corelarea lor mai strânsă și mai completă cu alte măsuri de eficiență energetică și de renovare a clădirilor;
- (f) promovarea contractelor de achiziție de căldură și răcire din surse regenerabile pentru întreprinderile cu calitate de consumator și pentru colectivele mici de consumatori;
- (g) scheme planificate de înlocuire a surselor de încălzire pe bază de combustibili fosili, a sistemelor de încălzire incompatibile cu sursele de energie regenerabile sau scheme planificate de eliminare treptată a combustibililor fosili, cu ținte de etapă;

- (h) cerințe la nivel local și regional în ceea ce privește planificarea energiei termice din surse regenerabile, care include răcirea;
- (i) promovarea producției de biogaz și a injectării acestuia în rețeaua de gaze, în loc să fie folosit pentru producerea de energie electrică;
- (j) măsuri de promovare a integrării tehnologiilor de stocare a energiei termice în sistemele de încălzire și răcire;
- (k) promovarea rețelelor de încălzire și răcire centralizată pe bază de energie din surse regenerabile, în special de comunitățile de energie din surse regenerabile, inclusiv prin măsuri de reglementare, mecanisme de finanțare și sprijin;
- (l) alte măsuri de politică, cu un efect echivalent, incluzând măsuri fiscale, scheme de sprijin sau alte stimulente financiare care să contribuie la instalarea de echipamente de încălzire și răcire utilizând energie din surse regenerabile și la dezvoltarea de rețele energetice care furnizează energie din surse regenerabile pentru încălzire și răcire în clădiri și industrie.

Atunci când adoptă și pun în aplicare măsurile respective, statele membre asigură accesibilitatea acestora pentru toți consumatorii, în special pentru cei din gospodării vulnerabile sau cu venituri mici, care altfel nu ar dispune de suficient capital inițial pentru a beneficia de ele.”

14. Articolul 24 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre se asigură că se pun la dispoziția consumatorilor finali informații cu privire la performanța energetică și la ponderea energiei din surse regenerabile în sistemele lor de încălzire și răcire centralizată, într-un mod ușor accesibil, cum ar fi în facturi sau pe site-urile furnizorilor și la cerere. Informațiile privind ponderea energiei din surse regenerabile sunt exprimate cel puțin ca procent din consumul final brut de energie pentru încălzire și răcire alocat clienților unui anumit sistem de încălzire și răcire centralizată, incluzând informații privind cantitatea de energie utilizată pentru a furniza o unitate de încălzire clientului sau utilizatorului final.”;

(b) alineatele (4), (5) și (6) se înlocuiesc cu următorul text:

„(4) Statele membre depun eforturi pentru a crește ponderea energiei din surse regenerabile și din căldură și răcoare reziduală în încălzirea și răcirea centralizată cu o valoare orientativă de 2,2 puncte procentuale, ca medie anuală calculată pentru perioada 2021-2030, pornind de la ponderea energiei din surse regenerabile și din căldura și răcoarea reziduală în încălzirea și răcirea centralizată în 2020, și stabilesc măsurile necesare în acest scop, în planurile lor naționale integrate privind energia și clima prezentate în temeiul articolelor 3 și 14 din Regulamentul (UE) 2018/1999. Ponderea energiei din surse regenerabile este exprimată ca pondere a consumului final brut de energie pentru încălzirea și răcirea centralizată adaptată la condiții climatice normale.

Statele membre pot include energia electrică din surse regenerabile utilizată în sistemele de încălzire și răcire centralizată în calculul creșterii medii anuale prevăzute la primul paragraf.

Statele membre informează Comisia cu privire la intenția lor de a contabiliza energia electrică din surse regenerabile utilizată în sistemele de încălzire și răcire centralizată în calculul creșterii anuale prevăzute la primul paragraf de la prezentul alineat. Statele membre includ capacitățile estimate de energie electrică din surse regenerabile pentru sistemele de încălzire și răcire centralizate în planurile lor naționale integrate privind energia și clima prezentate în temeiul articolelor 3 și 14 din Regulamentul (UE) 2018/1999. Statele membre includ cantitatea de energie electrică din surse regenerabile utilizată în sistemele de încălzire și răcire centralizată în rapoartele lor naționale intermediare integrate privind energia și clima prezentate în temeiul articolului 17 din regulamentul respectiv.

- (4a) Pentru calcularea ponderii energiei electrice din surse regenerabile utilizate în sistemele de încălzire și răcire centralizată în sensul alineatului (4), statele membre pot utiliza ponderea medie a energiei electrice din surse regenerabile furnizate pe teritoriul lor în cei doi ani precedenți.

Statele membre cu o pondere a energiei din surse regenerabile și din căldură și răcoare reziduală în încălzirea și răcirea centralizată de peste 60 % pot considera că o astfel de pondere acoperă creșterea medie anuală menționată la alineatul (4) primul paragraf. Statele membre cu o pondere a energiei din surse regenerabile și din căldură și răcoare reziduală în încălzirea și răcirea centralizată de peste 50 % și de până la 60 % pot considera că o astfel de pondere acoperă jumătate din creșterea medie anuală menționată la alineatul (4) primul paragraf.

Statele membre prevăd măsurile necesare pentru a introduce creșterea medie anuală menționată în alineatul (4) primul paragraf de la prezentul articol în planurile lor naționale integrate privind energia și clima prezentate în temeiul articolelor 3 și 14 din Regulamentul (UE) 2018/1999.

- (4b) Statele membre asigură faptul că operatorii de sisteme de încălzire sau răcire centralizată cu o capacitate mai mare de 25 MWth sunt încurajați să racordeze furnizorii-părți terțe de energie din surse regenerabile și din căldură și răcoare reziduală sau sunt încurajați să se ofere să racordeze și să cumpere, de la furnizori-părți terțe, căldură și răcoare din surse regenerabile și din căldură sau răcoare reziduală, pe baza unor criterii nediscriminatorii stabilite de autoritatea competentă a statului membru în cauză, atunci când operatorii respectivi trebuie să realizeze una sau mai multe dintre următoarele:
- (a) să satisfacă cererea unor clienți noi;
 - (b) să înlocuiască capacitățile existente de producere de căldură sau răcoare;
 - (c) să extindă capacitățile existente de producere de căldură sau răcoare.
- (5) Statele membre pot permite unui operator de sistem de încălzire sau răcire centralizată să refuze să racordeze și să cumpere căldură sau răcoare de la un furnizor-parte terță în oricare dintre următoarele situații:
- (a) sistemul nu dispune de puterea necesară din cauza altor furnizări de căldură sau răcoare din surse regenerabile sau de căldură și răcoare reziduală;

- (b) căldura sau răcoarea de la furnizorul-parte terță nu respectă parametri tehnici necesari pentru racordare și pentru asigurarea funcționării fiabile și sigure a sistemului de încălzire și răcire centralizată;
- (c) operatorul poate demonstra că furnizarea accesului ar duce la o creștere excesivă a costului căldurii sau răcirii pentru clienții finali în comparație cu costul aferent utilizării principalului furnizor local de căldură sau răcoare cu care ar concura furnizorul de energie din surse regenerabile și din căldură sau răcoare reziduală;
- (d) sistemul operatorului este un sistem eficient de încălzire și răcire centralizată.

Statele membre se asigură că, în cazul în care un operator al sistemului de încălzire sau răcire centralizată refuză să racordeze un furnizor de încălzire sau de răcire în temeiul primului paragraf, operatorul respectiv pune la dispoziția autorității competente informații cu privire la motivele refuzului, precum și cu privire la condițiile care trebuie îndeplinite și la măsurile care trebuie luate în sistem pentru a face posibilă racordarea. Statele membre se asigură că există o procedură adecvată de remediere a refuzurilor nejustificate.

- (6) După caz, statele membre instituie un cadru de coordonare între operatorii de sisteme de încălzire și răcire centralizată și sursele potențiale de căldură și răcoare reziduală în sectoarele industriale și terțiare pentru a facilita utilizarea căldurii și răcorii reziduale. Respectivul cadru de coordonare asigură dialogul în ceea ce privește utilizarea căldurii și răcorii reziduale care implică în special:
 - (a) operatorii de sisteme de încălzire și răcire centralizată;

- (b) întreprinderile din sectoarele industriale și terțiare care generează căldură și răcoare reziduală care pot fi recuperate din punct de vedere economic prin sisteme de încălzire și răcire centralizată, cum ar fi centrele de date, fabricile industriale, clădirile comerciale mari, instalațiile de stocare a energiei și transportul public;
 - (c) autoritățile locale responsabile cu planificarea și aprobarea infrastructurilor energetice;
 - (d) experți științifici care lucrează la sisteme de încălzire și răcire centralizată de ultimă generație; și
 - (e) comunitățile de energie din surse regenerabile implicate în încălzire și răcire;
- (c) alineatele (8), (9) și (10) se înlocuiesc cu următorul text:

„(8) Statele membre stabilesc un cadru în care operatorii de distribuție de energie electrică vor evalua, cel puțin la fiecare patru ani, în cooperare cu operatorii sistemelor de încălzire și răcire centralizată din zonele lor respective, potențialul sistemelor de încălzire și răcire centralizată de a furniza servicii de echilibrare și alte servicii de sistem, inclusiv participarea activă a cererii și stocarea termică a energiei electrice excedentare din surse regenerabile și vor evalua, de asemenea, dacă utilizarea potențialului identificat ar fi mai eficientă din punctul de vedere al costurilor și al utilizării resurselor decât soluțiile alternative.

Statele membre se asigură că operatorii de sisteme de transport și de distribuție a energiei electrice țin seama în mod corespunzător de rezultatele evaluării solicitate în temeiul primului paragraf în ceea ce privește planificarea rețelelor, investițiile în rețele și dezvoltarea infrastructurii pe teritoriile lor.

Statele membre facilitează coordonarea dintre operatorii de sisteme de încălzire și răcire centralizată și operatorii de sisteme de transport și de distribuție a energiei electrice pentru a se asigura că serviciile de echilibrare, de stocare și alte servicii de flexibilitate, precum participarea activă a cererii, furnizate de operatorii de sisteme de încălzire și răcire centralizată, pot participa la piețele lor de energie electrică.

Statele membre pot extinde cerințele de evaluare și de coordonare prevăzute la primul și al treilea paragraf la operatorii de sisteme de transport și de distribuție de gaze, incluzând rețelele de hidrogen și alte rețele energetice.

- (9) Statele membre asigură faptul că drepturile consumatorilor și normele de exploatare a sistemelor de încălzire și răcire centralizată în conformitate cu prezentul articol sunt clar definite, puse la dispoziția publicului și că autoritatea competentă asigură respectarea lor.
- (10) Un stat membru nu este obligat să aplice alineatele (2)-(9) în cazul în care este îndeplinită cel puțin una dintre următoarele condiții:
 - (a) ponderea încălzirii și răcirii sale centralizate era mai mică sau egală cu 2 % din consumul final brut de energie pentru încălzire și răcire la 24 decembrie 2018;

- (b) ponderea încălzirii și răcirii sale centralizate crește peste pragul de 2 % din consumul final brut de energie pentru încălzire și răcire de la 24 decembrie 2018, prin dezvoltarea unor sisteme noi eficiente de încălzire și răcire centralizată pe baza planului său național integrat privind energia și clima, prezentat în temeiul articolelor 3 și 14 din Regulamentul (UE) 2018/1999 și pe baza evaluării menționate la articolul 23 alineatul (1b) din prezenta directivă;
- (c) 90 % din consumul final brut de energie în sistemele de încălzire și răcire centralizată are loc în sisteme eficiente de încălzire și răcire centralizată.”

15. Articolul 25 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 25

Creșterea energiei din surse regenerabile și reducerea intensității gazelor cu efect de seră în sectorul transporturilor

- (1) Fiecare stat membru impune furnizorilor de combustibili obligația de a se asigura că:
 - (a) cantitatea de combustibili din surse regenerabile și de energie electrică din surse regenerabile furnizată sectorului transporturilor conduce la:
 - (i) o pondere a energiei din surse regenerabile în cadrul consumului final de energie în sectorul transporturilor de cel puțin 29 % până în 2030; sau

- (ii) o reducere a intensității gazelor cu efect de seră de cel puțin 14,5 % până în 2030, în comparație cu nivelul de referință stabilit la articolul 27 alineatul (1) litera (b), în conformitate cu o traiectorie orientativă stabilită de statul membru;
- (b) ponderea combinată a biocombustibililor avansați și a biogazului produși din materiile prime enumerate în anexa IX partea A și a combustibililor din surse regenerabile de origine nebiologică în energia furnizată sectorului transporturilor este de cel puțin 1 % în 2025 și 5,5 % în 2030, din care o pondere de cel puțin un punct procentual este din combustibili din surse regenerabile de origine nebiologică în 2030.

Statele membre sunt încurajate să stabilească obiective diferențiate pentru biocombustibilii avansați și biogazul produși din materiile prime enumerate în anexa IX partea A și pentru combustibilii din surse regenerabile de origine nebiologică la nivel național, pentru a îndeplini obligația prevăzută la primul paragraf litera (b) de la prezentul articol, astfel încât dezvoltarea ambilor combustibili să fie promovată și extinsă.

Statele membre cu porturi maritime depun eforturi pentru a se asigura că, începând din 2030, ponderea combustibililor din surse regenerabile de origine nebiologică în cantitatea totală de energie furnizată sectorului transportului maritim este de cel puțin 1,2 %.

În rapoartele lor naționale intermediare integrate privind energia și clima prezentate în temeiul articolului 17 din Regulamentul (UE) 2018/1999, statele membre raportează cu privire la ponderea energiei din surse regenerabile în cadrul consumului final de energie în sectorul transporturilor, inclusiv în sectorul transportului maritim, precum și cu privire la reducerea intensității gazelor cu efect de seră.

Dacă lista materiilor prime prevăzută în anexa IX partea A se modifică în conformitate cu articolul 28 alineatul (6), statele membre pot majora în mod corespunzător ponderea minimă a biocombustibililor avansați și a biogazului produși din materiile prime respective în energia furnizată sectorului transporturilor.

- (2) Pentru calcularea obiectivelor menționate la alineatul (1) primul paragraf litera (a) și a ponderilor menționate la alineatul (1) primul paragraf litera (b), statele membre:
 - (a) iau în considerare combustibilii din surse regenerabile de origine nebiologică și atunci când aceștia sunt utilizați drept produs intermediar pentru producția de:
 - (i) combustibili convenționali pentru transport; sau
 - (ii) biocombustibili, cu condiția ca reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră obținută prin utilizarea de combustibili din surse regenerabile de origine nebiologică să nu fie contabilizată la calcularea reducerilor emisiilor de gaze cu efect realizate prin utilizarea biocombustibililor;
 - (b) pot lua în considerare biogazul injectat în infrastructura națională de transport și distribuție a gazelor.
- (3) Pentru calcularea obiectivelor stabilite la alineatul (1) primul paragraf litera (a), statele membre pot lua în considerare combustibilii pe bază de carbon reciclat.

Atunci când concep obligația furnizorilor de combustibili, statele membre pot:

- (a) excepta furnizorii de combustibili care furnizează energie electrică sau de combustibili de origine nebiologică produși din surse regenerabile de la cerința de a respecta, în legătură cu acești combustibili, ponderea minimă a biocombustibililor avansați și a biogazului produși din materiile prime enumerate în anexa IX partea A;
 - (b) stabili obligația prin măsuri care vizează volumele, conținutul energetic sau emisiile de gaze cu efect de seră;
 - (c) face distincția între diferiții vectori energetici;
 - (d) face distincția între sectorul transportului maritim și alte sectoare.
- (4) Statele membre instituie un mecanism care să permită furnizorilor de combustibili de pe teritoriul lor să facă schimb de credite pentru furnizarea de energie din surse regenerabile în sectorul transporturilor. Operatorii economici care furnizează energie electrică din surse regenerabile vehiculelor electrice prin puncte publice de reîncărcare primesc credite, indiferent dacă operatorii economici fac obiectul obligației stabilite de statul membru pentru furnizorii de combustibili, și pot vinde creditele respective furnizorilor de combustibili, cărora li se permite să utilizeze creditele pentru a îndeplini obligația prevăzută la alineatul (1) primul paragraf. Statele membre pot include în respectivul mecanism puncte de reîncărcare private, cu condiția să se poată demonstra că energia electrică din surse regenerabile livrată acestor puncte de reîncărcare private este furnizată exclusiv vehiculelor electrice.”

16. Articolul 26 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Pentru calcularea consumului final brut de energie din surse regenerabile al unui stat membru menționat la articolul 7 și a ponderii minime a energiei din surse regenerabile și a obiectivului de reducere a intensității gazelor cu efect de seră menționat la articolul 25 alineatul (1) primul paragraf litera (a), ponderea biocombustibililor și a biolichidelor, precum și a combustibililor din biomasă consumați în transporturi, dacă sunt produși din culturi alimentare și furajere, nu depășește cu mai mult de un punct procentual ponderea acestor combustibili în consumul final de energie în sectorul transporturilor în 2020 în statul membru respectiv, până la maximum 7 % din consumul final de energie în sectorul transporturilor în statul membru respectiv.”;

(ii) al patrulea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În cazul în care ponderea biocombustibililor și a biolichidelor, precum și a combustibililor din biomasă consumați în transporturi, produși din culturi alimentare și furajere într-un stat membru este limitată la o pondere mai scăzută de 7 % sau un stat membru decide să limiteze ponderea și mai mult, respectivul stat membru poate reduce în mod corespunzător ponderea minimă a energiei din surse regenerabile sau obiectivul de reducere a intensității gazelor cu efect de seră menționat la articolul 25 alineatul (1) primul paragraf litera (a) având în vedere contribuția pe care respectivii combustibili ar fi adus-o la ponderea minimă a energiei din surse regenerabile sau la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră. În scopul obiectivului de reducere a intensității gazelor cu efect de seră, statele membre iau în considerare faptul că respectivii combustibili reduc cu 50 % emisiile de gaze cu efect de seră.”;

(b) alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(i) primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Pentru calcularea consumului final brut de energie din surse regenerabile al unui stat membru, menționat la articolul 7, și a ponderii minime a energiei din surse regenerabile și a obiectivului de reducere a intensității gazelor cu efect de seră menționate la articolul 25 alineatul (1) primul paragraf litera (a), ponderea biocombustibililor, a biolichidelor sau și a combustibililor din biomasă produși din culturi alimentare și furajere care prezintă riscuri ridicate din perspectiva schimbării indirecte a destinației terenurilor, pentru care se observă o expansiune semnificativă a suprafeței de producție în detrimentul terenurilor care stochează cantități ridicate de carbon, nu depășesc nivelul de consum al acestor tipuri de combustibili în respectivul stat membru în 2019, cu excepția cazului în care sunt certificați drept biocombustibili, biolichide sau combustibili din biomasă care prezintă riscuri reduse din perspectiva schimbării indirecte a destinației terenurilor, în temeiul prezentului paragraf.”;

(ii) al cincilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Până la 1 septembrie 2023, Comisia revizuieste criteriile stabilite prin actul delegat menționat la al patrulea paragraf de la prezentul alineat, pe baza celor mai bune date științifice disponibile, și adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 35 pentru a modifica aceste criterii, după caz, și pentru a completa prezenta directivă prin includerea unei traiectorii de scădere treptată a contribuției la obiectivul general al Uniunii stabilit la articolul 3 alineatul (1) și la ponderea minimă a energiei din surse regenerabile și a obiectivului de reducere a intensității gazelor cu efect de seră menționat la articolul 25 alineatul (1) primul paragraf litera (a), a biocombustibililor, a biolichidelor și a combustibililor din biomasă care prezintă riscuri crescute din perspectiva schimbării indirecte a destinației terenurilor, produși din materii prime pentru care se observă o expansiune semnificativă a producției în detrimentul terenurilor care stochează cantități ridicate de carbon. Respectiva revizuire se bazează pe o versiune revizuită a raportului privind expansiunea materiilor prime, prezentat în conformitate cu al treilea paragraf de la prezentul alineat. Raportul respectiv evaluează, în special, dacă ponderea maximă a expansiunii anuale medii a suprafeței totale de producție în detrimentul terenurilor care stochează cantități ridicate de carbon ar trebui redus pe baza unor criterii obiective și științifice și ținând seama de obiectivele și angajamentele Uniunii în materie de climă.

După caz, Comisia modifică criteriile stabilite în actul delegat menționat la al patrulea paragraf pe baza rezultatelor evaluărilor menționate la al cincilea paragraf. Comisia continuă să revizuiască, o dată la trei ani după data adoptării actelor delegate menționate la al patrulea paragraf, datele care stau la baza actului delegat respectiv. Comisia actualizează actul delegat respectiv atunci când este necesar, în funcție de evoluția circumstanțelor și de cele mai recente dovezi științifice disponibile.”

17. Articolul 27 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 27

Reguli de calcul în sectorul transporturilor și în ceea ce privește combustibilii din surse regenerabile de origine nebiologică, indiferent de utilizarea lor finală

- (1) Pentru calcularea reducerii intensității gazelor cu efect de seră, menționate la articolul 25 alineatul (1) primul paragraf litera (a) punctul (ii), se aplică următoarele reguli:
 - (a) reducerile de emisii de gaze cu efect de seră se calculează după cum urmează:
 - (i) pentru biocombustibili și biogaz, prin înmulțirea cantității de astfel de combustibili furnizată tuturor modurilor de transport cu reducerile lor de emisii de gaze cu efect de seră determinate în conformitate cu articolul 31;
 - (ii) pentru combustibilii din surse regenerabile de origine nebiologică și combustibilii pe bază de carbon reciclat, prin înmulțirea cantității combustibililor respectivi care este furnizată tuturor modurilor de transport cu reducerile lor de emisii de gaze cu efect de seră determinate în conformitate cu actele delegate adoptate în temeiul articolului 29a alineatul (3);
 - (iii) pentru energia electrică din surse regenerabile, prin înmulțirea cantității de energie electrică din surse regenerabile furnizată tuturor modurilor de transport cu omologul combustibil fosil $EC_{F(e)}$ prevăzut în anexa V;

- (b) nivelul de referință menționat la articolul 25 alineatul (1) primul paragraf litera (a) punctul (ii) se calculează până la 31 decembrie 2030 înmulțind cantitatea de energie furnizată sectorului transporturilor cu omologul combustibil fosil $E_F(t)$ prevăzut în anexa V; de la 1 ianuarie 2031, nivelul de referință menționat la articolul 25 alineatul (1) primul paragraf litera (a) punctul (ii) este suma dintre:
- (i) cantitatea de combustibili furnizată tuturor modurilor de transport înmulțită cu omologul combustibil fosil $E_F(t)$ prevăzut în anexa V;
 - (ii) cantitatea de energie electrică furnizată tuturor modurilor de transport înmulțită cu omologul combustibil fosil $EC_F(e)$ prevăzut în anexa V;
- (c) pentru calcularea cantităților relevante de energie, se aplică următoarele reguli:
- (i) pentru a determina cantitatea de energie furnizată sectorului transporturilor, se utilizează valorile privind conținutul energetic al combustibililor utilizați în transporturi stabilite în anexa III;
 - (ii) pentru stabilirea conținutului energetic al combustibililor utilizați în transporturi care nu sunt incluși în anexa III, statele membre utilizează standardele europene relevante pentru determinarea puterii calorifice a combustibililor, sau, în cazul în care nu a fost adoptat în acest sens niciun standard european, standardele ISO relevante;

- (iii) cantitatea de energie electrică din surse regenerabile furnizată sectorului transporturilor se determină prin înmulțirea cantității de energie electrică furnizată sectorului respectiv cu ponderea medie a energiei electrice din surse regenerabile, furnizată pe teritoriul statului membru în cei doi ani precedenți, cu excepția cazului în care energia electrică este obținută prin racordarea directă la o instalație care produce energie electrică din surse regenerabile și este furnizată sectorului transporturilor, caz în care energia electrică respectivă se consideră a fi în totalitate din surse regenerabile, iar energia electrică produsă de un vehicul electric solar și utilizată pentru consumul vehiculului în sine poate fi considerată a fi în totalitate din surse regenerabile;
 - (iv) ponderea biocombustibililor și a biogazului produși din materiile prime enumerate în anexa IX partea B în conținutul energetic al combustibililor și al energiei electrice furnizate sectorului transporturilor este limitată la 1,7 %, mai puțin în cazul Ciprului și al Maltei.
- (d) reducerea intensității gazelor cu efect de seră prin utilizarea energiei din surse regenerabile se determină prin împărțirea cantității de emisii de gaze cu efect de seră reduse prin utilizarea biocombustibililor, a biogazului, a combustibililor din surse regenerabile de origine nebiologică și a energiei electrice din surse regenerabile furnizate tuturor modurilor de transport la nivelul de referință; Statele membre pot lua în considerare combustibilii pe bază de carbon reciclat.

Dacă este justificat, statele membre pot majora limita menționată la primul paragraf litera (c) punctul (iv) de la prezentul alineat, ținând cont de disponibilitatea materiilor prime enumerate în anexa IX partea B. Orice astfel de majorare este notificată Comisiei împreună cu motivele acesteia și este supusă aprobării Comisiei.

- (2) Pentru calcularea ponderilor minime menționate la articolul 25 alineatul (1) primul paragraf litera (a) punctul (i) și litera (b), se aplică următoarele dispoziții:
- (a) pentru calcularea numitorului, și anume cantitatea de energie consumată în sectorul transporturilor, se iau în considerare toți combustibilii și energia electrică furnizate sectorului transporturilor;
 - (b) pentru calcularea numărătorului, care este cantitatea de energie din surse regenerabile consumată în sectorul transporturilor în sensul articolului 25 alineatul (1) primul paragraf, se ia în considerare conținutul energetic al tuturor tipurilor de energie din surse regenerabile furnizate tuturor modurilor de transport, inclusiv buncherajului maritim internațional, de pe teritoriul fiecărui stat membru; statele membre pot lua în considerare combustibilii pe bază de carbon reciclat;
 - (c) ponderea biocombustibililor și a biogazului produși din materiile prime enumerate în anexa IX și a combustibililor din surse regenerabile de origine nebiologică se consideră a fi egală cu de două ori conținutul lor energetic;
 - (d) ponderea energiei electrice din surse regenerabile este considerată a fi egală cu de patru ori conținutul său energetic atunci când este furnizată vehiculelor rutiere și poate fi considerată a fi de 1,5 ori conținutul său energetic atunci când este furnizată transportului feroviar;
 - (e) ponderea biocombustibililor avansați și a biogazului produși din materiile prime enumerate în anexa IX partea A furnizați în modurile de transport aerian și maritim se consideră a fi de 1,2 ori conținutul lor energetic și ponderea combustibililor din surse regenerabile de origine nebiologică furnizați în modurile de transport aerian și maritim se consideră a fi de 1,5 ori conținutul lor energetic.

- (f) ponderea biocombustibililor și a biogazului produși din materiile prime enumerate în anexa IX partea B în conținutul energetic al combustibililor și al energiei electrice furnizate sectorului transporturilor este limitată la 1,7 %, mai puțin în cazul Ciprului și al Maltei;
- (g) pentru a determina cantitatea de energie furnizată sectorului transporturilor, se utilizează valorile privind conținutul energetic al combustibililor utilizați în transporturi stabilite în anexa III;
- (h) pentru stabilirea conținutului energetic al combustibililor utilizați în transporturi care nu sunt incluși în anexa III, statele membre utilizează standardele europene relevante pentru determinarea puterii calorifice a combustibililor, sau, în cazul în care nu a fost adoptat în acest sens niciun standard european, standardele ISO relevante;
- (i) cantitatea de energie electrică din surse regenerabile furnizată sectorului transporturilor se determină prin înmulțirea cantității de energie electrică furnizată sectorului respectiv cu ponderea medie a energiei electrice din surse regenerabile, furnizată pe teritoriul statului membru în cei doi ani precedenți, cu excepția cazului în care energia electrică este obținută prin racordarea directă la o instalație care produce energie electrică din surse regenerabile și este furnizată sectorului transporturilor, caz în care energia electrică respectivă se consideră a fi în totalitate din surse regenerabile, iar energia electrică produsă de un vehicul electric solar și utilizată pentru consumul vehiculului în sine poate fi considerată a fi în totalitate din surse regenerabile.

Dacă este justificat, statele membre pot majora limita menționată la primul paragraf litera (f) de la prezentul alineat, ținând cont de disponibilitatea materiilor prime enumerate în anexa IX partea B. Orice astfel de majorare este notificată Comisiei împreună cu motivele acesteia și este supusă aprobării Comisiei.

- (3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 35 pentru a modifica prezenta directivă prin adaptarea limitei ponderii biocombustibililor și a biogazelor produse din materiile prime enumerate în anexa IX partea B, pe baza unei evaluări a disponibilității materiilor prime. Limita este de cel puțin 1,7 %. În cazul în care Comisia adoptă un astfel de act delegat, limita prevăzută în acesta se aplică, de asemenea, statelor membre care au obținut aprobarea Comisiei de a majora limita în conformitate cu alineatul (1) al doilea paragraf sau cu alineatul (2) al doilea paragraf de la prezentul articol, după o perioadă de tranziție de 5 ani, fără a aduce atingere dreptului statului membru de a aplica respectiva nouă limită mai devreme. Statele membre pot solicita o nouă aprobare din partea Comisiei pentru o majorare față de limita stabilită în actul delegat în conformitate cu alineatul (1) al doilea paragraf sau cu alineatul (2) al doilea paragraf de la prezentul articol.
- (4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 35 pentru a modifica prezenta directivă prin adaptarea combustibililor utilizați în transporturi și a conținutului lor energetic, astfel cum este prevăzut în anexa III, în concordanță cu progresul științific și tehnic.

- (5) În scopul efectuării calculelor menționate la alineatul (1) primul paragraf litera (b) și la alineatul (2) primul paragraf litera (a), cantitatea de energie furnizată sectorului transportului maritim, ca proporție din consumul final brut de energie al statului membru respectiv, se consideră a nu fi mai mare de 13 %. Pentru Cipru și Malta, cantitatea de energie consumată în sectorul transportului maritim, ca proporție din consumul final brut de energie al statelor membre în cauză, se consideră a nu fi mai mare de 5 %. Prezentul alineat se aplică până la 31 decembrie 2030.
- (6) Atunci când energia electrică este folosită la producția de combustibili din surse regenerabile de origine nebiologică, fie direct, fie pentru producția de produse intermediare, pentru a stabili ponderea energiei din surse regenerabile se utilizează ponderea medie a energiei electrice din surse regenerabile din țara de producție, astfel cum a fost măsurată cu doi ani înainte de anul vizat.

Cu toate acestea, energia electrică obținută prin racordarea directă la o instalație care produce energie electrică poate fi considerată a fi în totalitate din surse regenerabile, atunci când este utilizată pentru producția de combustibili din surse regenerabile de origine nebiologică, cu condiția ca instalația:

- (a) să intre în funcțiune după sau în același timp cu instalația care produce combustibilul de origine nebiologică produs din surse regenerabile și utilizat în transporturi; și
- (b) să nu fie racordată la rețea sau, dacă este racordată la rețea, să se poată furniza dovezi că energia electrică în cauză a fost furnizată fără a prelua energie electrică din rețea.

Energia electrică care a fost preluată din rețea poate fi considerată a fi în totalitate din surse regenerabile cu condiția ca aceasta să fie produsă exclusiv din surse regenerabile și caracteristicile regenerabile și alte criterii corespunzătoare să fi fost demonstrate, asigurându-se faptul că în ceea ce privește energia electrică în cauză caracteristicile regenerabile sunt contabilizate o singură dată și într-un singur sector de utilizare finală.

Până la 31 decembrie 2021, Comisia adoptă un act delegat în conformitate cu articolul 35 pentru a completa prezenta directivă prin stabilirea unei metodologii a Uniunii care să stabilească norme detaliate pentru operatorii economici în vederea respectării cerințelor stabilite la al doilea și al treilea paragraf de la prezentul alineat.

Până la 1 iulie 2028, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare a impactului metodologiei Uniunii stabilite în conformitate cu al patrulea paragraf, inclusiv a impactului adiționalității și al corelării temporale și geografice asupra costurilor de producție, a reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră și a sistemului energetic.

Respectivul raport al Comisiei evaluează, în special, impactul asupra disponibilității și accesibilității din punct de vedere financiar a combustibililor din surse regenerabile de origine nebiologică pentru sectoarele industriei și transporturilor și asupra capacității Uniunii de a-și realiza obiectivele privind combustibilii din surse regenerabile de origine nebiologică ținând seama de strategia Uniunii privind hidrogenul importat și cel produs intern în conformitate cu articolul 22a, reducând în același timp la minimum creșterea emisiilor de gaze cu efect de seră în sectorul energiei electrice și în sistemul energetic general. În cazul în care raportul concluzionează că cerințele nu asigură o disponibilitate și accesibilitate din punct de vedere financiar suficiente a combustibililor din surse regenerabile de origine nebiologică pentru sectoarele industriei și transporturilor și nu contribuie în mod substanțial la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, la integrarea sistemului energetic și la realizarea obiectivelor Uniunii privind combustibilii de origine nebiologică din surse regenerabile stabilite pentru 2030, Comisia revizuieste metodologia Uniunii și, după caz, adoptă un act delegat, în conformitate cu articolul 35, pentru a modifica metodologia respectivă, furnizând ajustările necesare ale criteriilor stabilite la al doilea și la al treilea paragraf de la prezentul alineat, cu scopul de a facilita extinderea industriei hidrogenului.”

18. Articolul 28 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatele (2), (3) și (4) se elimină;
- (b) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Până la 30 iunie 2024, Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 35 pentru a completa prezenta directivă prin specificarea metodologiei de determinare a ponderii biocombustibililor și a biogazului pentru transporturi rezultate din prelucrarea biomasei împreună cu combustibili fosili în cadrul unui proces comun.”;

(c) alineatul (7) se înlocuiește cu următorul text:

„(7) Până la 31 decembrie 2025, în contextul evaluării bienale a progreselor realizate în temeiul Regulamentului (UE) 2018/1999, Comisia evaluează dacă obligația privind biocombustibilii avansați și biogazul produși din materiile prime enumerate în partea A din anexa IX la prezenta directivă prevăzută la articolul 25 alineatul (1) primul paragraf litera (b) din prezenta directivă stimulează efectiv inovarea și asigură reduceri de emisii de gaze cu efect de seră în sectorul transporturilor. Comisia analizează în evaluarea respectivă dacă aplicarea prezentului articol previne în mod eficace dubla contabilizare a energiei din surse regenerabile.

Dacă este cazul, Comisia prezintă o propunere de modificare a obligației referitoare la combustibilii avansați și la biogazul produși din materiile prime enumerate în anexa IX partea A prevăzute la articolul 25 alineatul (1) primul paragraf litera (b).”

19. Articolul 29 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) la primul paragraf, litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) contribuția la ponderile de energie din surse regenerabile ale statelor membre și la obiectivele menționate la articolul 3 alineatul (1), articolul 15a alineatul (1), articolul 22a alineatul (1), articolul 23 alineatul (1), articolul 24 alineatul (4) și articolul 25 alineatul (1);”;

(ii) al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Cu toate acestea, biocombustibilii, biolichidele și combustibilii din biomasă produși din deșeuri și din reziduuri, altele decât reziduurile din agricultură, acvacultură, pescuit și silvicultură, trebuie să îndeplinească numai criteriile de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră stabilite la alineatul (10) pentru a fi luate în considerare în scopurile menționate la literele (a), (b) și (c) de la primul paragraf de la prezentul alineat. În cazul utilizării deșeurilor mixte, statele membre ar putea obliga operatorii să aplice sisteme de sortare a deșeurilor mixte, care să vizeze îndepărtarea materialelor fosile. Prezentul paragraf se aplică și deșeurilor și reziduurilor care sunt prelucrate mai întâi într-un produs înainte de a fi prelucrate ulterior în biocombustibili, biolichide și combustibili din biomasă.”;

(iii) paragraful al patrulea se înlocuiește cu următorul text:

„Combustibilii din biomasă trebuie să îndeplinească criteriile de durabilitate și de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră stabilite la alineatele (2)-(7) și (10) dacă sunt folosiți:

- (a) în cazul combustibililor din biomasă solizi, în instalații care produc energie electrică, încălzire și răcire cu o putere termică instalată totală mai mare sau egală cu 7,5 MW;
- (b) în cazul combustibililor din biomasă gazoși, în instalații care produc energie electrică, încălzire și răcire cu o putere termică instalată totală mai mare sau egală cu 2 MW;

- (c) în cazul instalațiilor care produc combustibili din biomasă gazoși cu următorul debit mediu al biometanului:
- (i) peste 200 m³ de echivalent metan/h, măsurat în condiții standard de temperatură și presiune (adică 0 °C și o presiune atmosferică de 1 bar);
 - (ii) dacă biogazul este compus dintr-un amestec de metan și alte gaze incombustibile, pentru debitul metanului, pragul stabilit la punctul (i), recalculat proporțional cu ponderea volumetrică a metanului în amestec.

Statele membre pot aplica criteriile de durabilitate și de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră în cazul instalațiilor cu o putere termică instalată totală mai mică sau cu un debit al biometanului mai mic.”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Biocombustibilii, biolichidele și combustibilii din biomasă produși din biomasă agricolă care sunt luați în considerare în scopurile menționate la alineatul (1) primul paragraf literele (a), (b) și (c) nu se obțin din materii prime ce provin de pe terenuri bogate în biodiversitate, și anume de pe terenuri care în ianuarie 2008 sau după această dată dețineau unul din următoarele statute, indiferent dacă terenul mai deține acest statut:

- (a) păduri primare și alte terenuri împădurite, și anume pădurile și alte terenuri împădurite cu specii indigene, în care nu există indicii vizibile clare ale activității umane, iar procesele ecologice nu sunt afectate în mod semnificativ; și păduri seculare, astfel cum sunt definite în țara în care se află pădurea;
- (b) păduri foarte bogate în biodiversitate și alte terenuri împădurite care conțin o mare diversitate de specii, sunt nedegradate și au fost identificate ca fiind bogate în biodiversitate de autoritatea competentă de resort, exceptând cazul în care se furnizează dovezi conform cărora producția respectivei materii prime nu a adus atingere scopurilor de ocrotire a naturii;

- (c) zone desemnate:
 - (i) prin lege sau de autoritățile competente relevante ca zone de protecție a naturii, exceptând cazul în care se furnizează dovezi conform cărora producția respectivei materii prime nu a adus atingere scopurilor de ocrotire a naturii; sau
 - (ii) ca zone protejate în scopuri de protecție a ecosistemelor sau a speciilor rare, amenințate sau pe cale de dispariție, care sunt recunoscute prin acorduri internaționale sau incluse pe listele elaborate de organizații interguvernamentale sau de Uniunea Internațională pentru Conservarea Naturii, sub rezerva recunoașterii lor în conformitate cu articolul 30 alineatul (4) primul paragraf, exceptând cazul în care se furnizează dovezi conform cărora producția respectivei materii prime nu a adus atingere scopurilor de ocrotire a naturii;
- (d) pășuni foarte bogate în biodiversitate cu suprafața mai mare de un hectar care sunt:
 - (i) pășuni naturale, și anume pășuni care ar continua să fie pășuni fără intervenția omului și care mențin configurația naturală de specii, precum și caracteristicile și procesele ecologice; sau

(ii) pășuni care nu sunt naturale, și anume pășuni care ar înceta să fie pășuni fără intervenția omului și care conțin o mare diversitate de specii și sunt nedegradate și pe care autoritatea competentă relevantă le-a identificat ca fiind foarte bogate în biodiversitate, exceptând cazul în care se furnizează dovezi conform cărora recoltarea materiei prime este necesară pentru a-și menține statutul de pășuni foarte bogate în biodiversitate; sau

(e) landă.

Dacă nu sunt îndeplinite condițiile stabilite la alineatul (6) litera (a) punctele (vi) și (vii), primul paragraf de la prezentul alineat, cu excepția literei (c), se aplică și biocombustibililor, biolichidelor și combustibililor din biomasă produși din biomasă forestieră.

Comisia poate adopta acte de punere în aplicare care să precizeze suplimentar criteriile pe baza cărora se determină pășunile care urmează să facă obiectul primului paragraf litera (d) de la prezentul alineat. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 34 alineatul (3).”;

(c) la alineatul (4) se adaugă următorul paragraf:

„Dacă nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (6) litera (a) punctele (vi) și (vii), primul paragraf de la prezentul alineat, cu excepția literelor (b) și (c), și al doilea paragraf de la prezentul alineat se aplică, de asemenea, biocombustibililor, biolichidelor și combustibililor din biomasă produși din biomasă forestieră.”;

(d) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Biocombustibilii, biolichidele și combustibilii din biomasă produși din biomasă agricolă care sunt luați în considerare în scopurile menționate la alineatul (1) primul paragraf literele (a), (b) și (c) nu se obțin din materii prime ce provin de pe terenuri care în ianuarie 2008 erau turbării, exceptând cazul în care se furnizează dovezi conform cărora cultivarea și recoltarea materiilor prime în cauză nu implică asanarea unor porțiuni de sol care nu erau asanate anterior. Dacă nu sunt îndeplinite condițiile stabilite la alineatul (6) litera (a) punctele (vi) și (vii), prezentul alineat se aplică și biocombustibililor, biolichidelor și combustibililor din biomasă produși din biomasă forestieră.

(e) alineatul (6) se modifică după cum urmează:

(i) la litera (a), punctele (iii) și (iv) se înlocuiesc cu următorul text:

„(iii) că zonele desemnate prin dreptul internațional sau intern sau de către autoritatea competentă relevantă în scopuri de protecție a naturii, inclusiv în zone umede, pajiști, lande și turbării, sunt ocrotite cu scopul de a păstra biodiversitatea și a împiedica distrugerea habitatelor;

(iv) că recoltarea se desfășoară ținându-se seama de menținerea calității solului și a biodiversității în conformitate cu principiile gospodăririi sustenabile a pădurilor, în scopul prevenirii oricăror efecte negative, astfel încât să se evite recoltarea buturugilor și a rădăcinilor, degradarea pădurilor primare și seculare, potrivit definiției din țara unde este situată pădurea sau transformarea acestora în plantații forestiere, precum și recoltarea pe soluri vulnerabile, că recoltarea se desfășoară cu respectarea pragurilor maxime pentru tăieri la ras pe suprafețe mari definite în țara în care este situată pădurea și cu pragurile de retenție potrivite cu situația ecologică locală pentru extracția lemnului mort și că exploatarea se desfășoară cu respectarea cerințelor de utilizare a unor sisteme de exploatare forestieră care să reducă la minimum orice impact negativ asupra calității solului, inclusiv tasarea solului, precum și asupra caracteristicilor biodiversității și a habitatelor.”;

(ii) la litera (a), se adaugă următoarele puncte:

„(vi) că pădurile din care se recoltează biomasa forestieră nu provin de pe terenurile care au statutele menționate la alineatul (3) literele (a), (b), (d) și (e), la alineatul (4) litera (a) și, respectiv, la alineatul (5), în aceleași condiții de stabilire a statutului terenurilor menționate la alineatele respective; și

(vii) că instalațiile care produc biocombustibili, biolichide și combustibili din biomasă forestieră publică o declarație de asigurare, susținută de procese interne la nivel de întreprindere, în scopul auditurilor efectuate în temeiul articolului 30 alineatul (3), că biomasa forestieră nu provine de pe terenurile menționate la punctul (vi) de la prezentul paragraf.”;

(iii) la litera (b), punctele (iii) și (iv) se înlocuiesc cu următorul text:

„(iii) protejarea zonelor desemnate prin dreptul internațional sau intern sau de către autoritatea competentă relevantă ca zone protejate în scopuri de protecție a naturii, inclusiv în zone umede, pășuni, lande și turbării, cu scopul de a păstra biodiversitatea și a împiedica distrugerea habitatelor, exceptând cazul în care se furnizează dovezi conform cărora recoltarea materiilor prime în cauză nu aduc atingere scopurilor de protecție a naturii;

(iv) că recoltarea se desfășoară ținându-se seama de menținerea calității solului și de biodiversitate, în concordanță cu principiile gospodăririi sustenabile a pădurilor, cu scopul prevenirii oricărui impact negativ, astfel încât să se evite recoltarea buturugilor și a rădăcinilor, degradarea pădurilor primare și seculare, potrivit definiției din țara unde este situată pădurea sau transformarea acestora în plantații forestiere, precum și recoltarea pe soluri vulnerabile; că recoltarea se desfășoară cu respectarea pragurilor maxime pentru tăieri la ras pe suprafețe mari definite în țara în care este situată pădurea și cu pragurile de retenție potrivite cu situația ecologică locală pentru extracția lemnului mort și că recoltarea se desfășoară cu respectarea cerințelor de utilizare a unor sisteme de exploatare forestieră care să reducă la minimum orice impact negativ asupra calității solului, inclusiv tasarea solului, precum și asupra caracteristicilor biodiversității și a habitatelor; și”;

(f) se introduc următoarele alineate:

„(7a) Producția de biocombustibili, biolichide și combustibili din biomasă din biomasă forestieră internă este în concordanță cu angajamentele și obiectivele statelor membre stabilite la articolul 4 din Regulamentul (UE) 2018/841 al Parlamentului European și al Consiliului*, și cu politicile și măsurile descrise de statele membre în planurile lor naționale integrate privind energia și clima transmise în temeiul articolelor 3 și 14 din Regulamentul (UE) 2018/1999.

(7b) În planul lor național integrat privind energia și clima, actualizat și final, care trebuie transmis până la 30 iunie 2024 în temeiul articolului 14 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2018/1999, statele membre includ toate elementele următoare:

- (a) o evaluare a aprovizionării cu biomasă forestieră disponibilă în scopuri energetice în perioada 2021-2030, în conformitate cu criteriile prevăzute la prezentul articol;
- (b) o evaluare a compatibilității utilizării preconizate a biomasei forestiere pentru producerea de energie cu țintele și bugetele statelor membre pentru perioada 2026-2030, stabilite la articolul 4 din Regulamentul (UE) 2018/841; și
- (c) o descriere a măsurilor și politicilor naționale care asigură compatibilitatea cu țintele și bugetele respective.

În cadrul rapoartelor lor naționale intermediare integrate privind energia și clima transmise în temeiul articolului 17 din Regulamentul (UE) 2018/1999, statele membre raportează Comisiei despre măsurile și politicile menționate la primul paragraf litera (c) de la prezentul alineat.

* Regulamentul (UE) 2018/841 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 cu privire la includerea emisiilor de gaze cu efect de seră și a absorbțiilor rezultate din activități legate de exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultură în cadrul de politici privind clima și energia pentru 2030 și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 și a Deciziei nr. 529/2013/UE (JO L 156, 19.6.2018, p. 1).”;

(g) la alineatul (10) primul paragraf, litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

- „(d) pentru producția de energie electrică, încălzire și răcire pe bază de combustibili din biomasă utilizați în instalații care au intrat în funcțiune după ... [data intrării în vigoare a prezentei directive de modificare], cel puțin 80 %;
- (e) pentru producția de energie electrică, încălzire și răcire pe bază de combustibili din biomasă utilizați în instalații cu o putere termică instalată totală mai mare sau egală cu 10 MW care au intrat în funcțiune între 1 ianuarie 2021 și ... [data intrării în vigoare a prezentei directive de modificare], cel puțin 70 % până la 31 decembrie 2029 și cel puțin 80 % începând cu 1 ianuarie 2030;
- (f) pentru producția de energie electrică, încălzire și răcire pe bază de combustibili gazoși din biomasă utilizați în instalații cu o putere termică instalată totală mai mică sau egală cu 10 MW care au intrat în funcțiune între 1 ianuarie 2021 și [data intrării în vigoare a prezentei directive de modificare], cel puțin 70 % până când vor fi funcționat de 15 ani și cel puțin 80 % după 15 ani de funcționare;
- (g) pentru producția de energie electrică, încălzire și răcire pe bază de combustibili din biomasă utilizați în instalații cu o putere termică instalată totală mai mare sau egală cu 10 MW care au intrat în funcțiune înainte de 1 ianuarie 2021, cel puțin 80 % după 15 ani de funcționare, cel mai devreme de la 1 ianuarie 2026 și cel mai târziu de la 31 decembrie 2029;

- (h) pentru producția de energie electrică, încălzire și răcire pe bază de combustibili gazoși din biomasă utilizați în instalații cu o putere termică instalată totală mai mică sau egală cu 10 MW care au intrat în funcțiune înainte de 1 ianuarie 2021, cel puțin 80 % după 15 ani de funcționare și cel mai devreme de la 1 ianuarie 2026.”;
- (h) la alineatul (13), literele (a) și (b) se înlocuiesc cu următorul text:
- „(a) instalațiile situate într-o regiune ultraperiferică, în sensul articolului 349 din TFUE, în măsura în care astfel de instalații produc energie electrică ori încălzire sau răcire pe bază de combustibili din biomasă și biolichide sau produc biocombustibili; și
- (b) combustibilii din biomasă și biolichidele folosiți în instalațiile menționate la litera (a) de la prezentul paragraf și biocombustibilii produși în aceste instalații, indiferent de locul de origine al biomasei în cauză, cu condiția ca astfel de criterii să fie justificate obiectiv de nevoia de a asigura, pentru regiunea ultraperiferică respectivă, acces la energie sigură și fiabilă și trecerea treptată fără sincope la criteriile stabilite la alineatele (2)-(7), (10) și (11) de la prezentul articol, stimulându-se în acest fel tranziția de la combustibilii fosili către biocombustibili, biolichide și combustibili din biomasă durabili.”;

(j) se adaugă următorul alineat:

„(15) Până la 31 decembrie 2030, energia produsă din biocombustibili, biolichide și combustibili din biomasă poate fi și ea luată în considerare în scopurile menționate la alineatul (1) primul paragraf literele (a), (b) și (c) de la prezentul articol în cazul în care:

- (a) au fost acordate ajutoare înainte de ... [data intrării în vigoare a prezentei directive de modificare] în conformitate cu criteriile de sustenabilitate și de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră prevăzute la articolul 29 în versiunea care era în vigoare la 29 septembrie 2020; și
- (b) ajutoarele au fost acordate sub forma unui sprijin pe termen lung pentru care s-a stabilit o sumă fixă la începutul perioadei de sprijin și cu condiția să existe un mecanism de corecție care să înlăture posibilitatea supracompensării.”

20. se introduce următorul articol:

„Articolul 29a

Criterii de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru combustibilii din surse regenerabile de origine nebiologică și pentru combustibilii pe bază de carbon reciclat

- (1) Energia obținută din combustibili din surse regenerabile de origine nebiologică se ia în calcul în vederea atingerii ponderii energiei din surse regenerabile a statelor membre și a obiectivelor menționate la articolul 3 alineatul (1), la articolul 15a alineatul (1), la articolul 22a alineatul (1), la articolul 23 alineatul (1), la articolul 24 alineatul (4) și la articolul 25 alineatul (1) numai în cazul în care reducerile de emisii de gaze cu efect de seră obținute prin utilizarea combustibililor respectivi sunt de cel puțin 70 %.
- (2) Energia obținută din combustibili pe bază de carbon reciclat poate fi luată în calcul în vederea atingerii obiectivului de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră menționat la articolul 25 alineatul (1) primul paragraf litera (a) numai în cazul în care reducerile de emisii de gaze cu efect de seră obținute prin utilizarea combustibililor respectivi sunt de cel puțin 70 %.

- (3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 35 pentru a completa prezenta directivă prin specificarea metodologiei de evaluare a reducerilor de emisii de gaze cu efect de seră generate de combustibilii din surse regenerabile de origine nebiologică și de combustibilii pe bază de carbon reciclat. Metodologia asigură faptul că nu se acordă credit pentru emisiile evitate pentru CO₂ din surse fosile a cărui captură a primit deja un credit pentru emisii în temeiul altor dispoziții de drept. Metodologia acoperă emisiile de gaze cu efect de seră pe durata ciclului de viață și ia în considerare emisiile indirecte rezultate din deturnarea unor factori de producție rigizi, ca deșeurile utilizate pentru producția de combustibili din carbon reciclat.”

21. Articolul 30 se modifică după cum urmează:

- (a) la alineatul (1) primul paragraf, teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„În cazul în care combustibilii din surse regenerabile și combustibilii pe bază de carbon reciclat sunt luați în calcul în vederea atingerii obiectivelor menționate la articolul 3 alineatul (1), articolul 15a alineatul (1), articolul 22a alineatul (1), articolul 23 alineatul (1), articolul 24 alineatul (4) și articolul 25 alineatul (1), statele membre impun operatorilor economici, prin intermediul unor audituri obligatorii, independente și transparente, în conformitate cu actul de punere în aplicare adoptat în temeiul alineatului (8) de la prezentul articol, să demonstreze că au fost îndeplinite criteriile de durabilitate și de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră prevăzute la articolul 29 alineatele (2)-(7) și alineatul (10) și la articolul 29a alineatele (1) și (2) pentru combustibili din surse regenerabile și combustibili pe bază de carbon reciclat. În acest scop, statele membre impun operatorilor economici să utilizeze un sistem de echilibrare a masei care:”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Atunci când un lot este prelucrat, informațiile referitoare la caracteristicile de durabilitate și de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră ale lotului se ajustează și se alocă rezultatelor producției în conformitate cu următoarele reguli:

- (a) atunci când prelucrarea unui lot de materii prime duce la obținerea unui singur rezultat al producției care este destinat producerii de biocombustibili, de biolichide sau de combustibili din biomasă, de combustibili din surse regenerabile de origine nebiologică sau de combustibili pe bază de carbon reciclat, dimensiunea lotului și cantitățile aferente ale caracteristicilor de durabilitate și de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră sunt ajustate prin aplicarea unui factor de conversie care reprezintă raportul dintre masa rezultatului producției care este destinat unei astfel de produceri și masa de materii prime care intră în proces;
- (b) atunci când prelucrarea unui lot de materii prime duce la obținerea mai multor rezultate ale producției care sunt destinate producerii de biocombustibili, de biolichide sau de combustibili din biomasă, de combustibili din surse regenerabile de origine nebiologică sau de combustibili pe bază de carbon reciclat, pentru fiecare rezultat al producției în parte se aplică un factor de conversie separat și se folosește un bilanț masic separat.”;

- (c) la alineatul (3), primul și al doilea paragraf se înlocuiesc cu următoarele texte:

„Statele membre iau măsuri pentru a se asigura că operatorii economici prezintă informații fiabile privind respectarea criteriilor de durabilitate și de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră stabilite la articolul 29 alineatele (2)-(7) și (10) și la articolul 29a alineatele (1) și (2) și că operatorii economici pun la dispoziția statelor membre relevante, la cerere, datele utilizate pentru elaborarea informațiilor respective. Statele membre solicită operatorilor economici luarea de măsuri în vederea elaborării unui nivel corespunzător de audit independent al informațiilor prezentate de către aceștia și furnizarea de dovezi în acest sens. Pentru conformitatea cu articolul 29 alineatul (3) literele (a), (b), (d) și (e), articolul 29 alineatul (4) litera (a), articolul 29 alineatul (5), articolul 29 alineatul (6) litera (a) și articolul 29 alineatul (7) litera (a), se poate recurge la audituri interne sau externe până la primul punct de colectare a biomasei forestiere. Auditul verifică dacă sistemele utilizate de operatorii economici sunt precise, fiabile și protejate împotriva fraudelor, incluzând verificarea în scopul garantării faptului că materialele nu sunt modificate sau eliminate în mod intenționat astfel încât lotul sau o parte a acestuia să poată deveni deșeu sau reziduu. Auditul evaluează, de asemenea, frecvența și metodologia prelevării de probe și soliditatea datelor.

Obligațiile prevăzute la prezentul alineat se aplică indiferent dacă combustibilii din surse regenerabile și combustibilii pe bază de carbon reciclat sunt produși sau importați în interiorul Uniunii. Informațiile privind originea geografică și tipul de materii prime ale biocombustibililor, ale biolichidelor și ale combustibililor din biomasă pentru fiecare furnizor de combustibil se pun la dispoziția consumatorilor într-o versiune actualizată, ușor de accesat și de utilizat, pe site-urile internet ale operatorilor, ale furnizorilor și ale autorităților competente relevante, precum și la stațiile de realimentare, și se actualizează anual.”;

(d) la alineatul (4), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Comisia poate decide ca sistemele internaționale sau naționale voluntare de stabilire a standardelor de producție a combustibililor din surse regenerabile și a combustibililor pe bază de carbon reciclat să furnizeze date exacte privind reducerile emisiilor de gaze cu efect de seră în scopurile articolului 29 alineatul (10) și ale articolului 29a alineatele (1) și (2), să demonstreze respectarea articolului 27 alineatul (6) și a articolului 31a alineatul (5) sau să demonstreze că loturile de biocombustibili, de biolichide și de combustibili din biomasă respectă criteriile de durabilitate stabilite la articolul 29 alineatele (2)-(7). Atunci când demonstrează că criteriile stabilite la articolul 29 alineatele (6) și (7) sunt îndeplinite, operatorii pot decide să furnizeze direct dovezile necesare la nivel de zonă de aprovizionare. Comisia poate recunoaște zonele de protecție a ecosistemelor sau a speciilor rare, amenințate sau pe cale de dispariție, recunoscute prin acorduri internaționale sau incluse pe listele elaborate de organizații interguvernamentale sau de Uniunea Internațională pentru Conservarea Naturii, în sensul articolului 29 alineatul (3) primul paragraf litera (c) punctul (ii).”;

(e) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Statele membre pot institui sisteme naționale în cadrul cărora respectarea criteriilor de durabilitate și de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră stabilite la articolul 29 alineatele (2)-(7) și (10) și la articolul 29a alineatele (1) și (2), în conformitate cu metodologia elaborată în temeiul articolului 29a alineatul (3), este verificată de-a lungul întregului lanț de custodie implicând autoritățile competente. Sistemele respective pot fi utilizate, de asemenea, pentru a verifica exactitatea și caracterul complet al informațiilor incluse de operatorii economici în baza de date a Uniunii, pentru a demonstra respectarea articolului 27 alineatul (6) și pentru certificarea biocombustibililor, a biolichidelor și a combustibililor din biomasă care prezintă riscuri reduse din perspectiva schimbării indirecte a destinației terenurilor.

Un stat membru poate notifica un astfel de sistem național Comisiei. Comisia acordă prioritate evaluării acestui tip de sistem pentru a facilita recunoașterea reciprocă bilaterală și multilaterală a acestor sisteme. Comisia poate decide, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, dacă un astfel de sistem național respectă condițiile stabilite prin prezenta directivă. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 34 alineatul (3).

În cazul în care Comisia decide că sistemul național respectă condițiile stabilite în prezenta directivă, alte sisteme recunoscute de Comisie în conformitate cu prezentul articol nu refuză recunoașterea reciprocă în raport cu sistemul național al statului membru respectiv în ceea ce privește verificarea respectării criteriilor pentru care a fost recunoscut de către Comisie.

Pentru instalațiile care produc energie electrică pentru încălzire și răcire cu o putere termică instalată totală cuprinsă între 7,5 și 20 MW, statele membre pot stabili sisteme naționale de verificare simplificate pentru a asigura îndeplinirea criteriilor de durabilitate și de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră prevăzute la articolul 29 alineatele (2)-(7) și (10). Pentru aceleași instalații, actele de punere în aplicare prevăzute la alineatul (8) de la prezentul articol stabilesc condiții uniforme pentru sistemele simplificate de verificare voluntară menite să asigure îndeplinirea criteriilor de durabilitate și de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră prevăzute la articolul 29 alineatele (2)-(7) și (10).”;

(f) la alineatul (9), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(9) În cazul în care un operator economic furnizează dovezi sau date obținute în conformitate cu un sistem care a făcut obiectul unei decizii adoptate în temeiul alineatului (4) sau (6), un stat membru nu impune operatorului economic să furnizeze alte dovezi de respectare a elementelor vizate de sistem pentru care sistemul a fost recunoscut de Comisie.”;

(g) alineatul (10) se înlocuiește cu următorul text:

„(10) La cererea unui stat membru, care poate fi întemeiată pe cererea unui operator economic, Comisia, pe baza tuturor dovezilor disponibile, verifică dacă, în ceea ce privește o sursă de combustibili din surse regenerabile și de combustibilii pe bază de carbon reciclat, au fost respectate criteriile de durabilitate și de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră prevăzute la articolul 29 alineatele (2)-(7) și alineatul (10) și la articolul 29a alineatele (1) și (2).

În termen de șase luni de la primirea unei astfel de cereri, Comisia decide, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, dacă statul membru în cauză poate:

- (a) să ia în considerare combustibilii din surse regenerabile și combustibilii pe bază de carbon reciclat din sursa respectivă în scopurile menționate la articolul 29 alineatul (1) primul paragraf literele (a), (b) și (c) sau
- (b) prin derogare de la alineatul (9), să impună furnizorilor sursei de combustibili din surse regenerabile și de combustibili pe bază de carbon reciclat să furnizeze dovezi suplimentare ale respectării criteriilor respective de durabilitate și de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră și a pragurilor respective de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră.

Actele de punere în aplicare menționate la al doilea paragraf de la prezentul alineat se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 34 alineatul (3).”

22. Se introduce următorul articol:

„Articolul 31a

Baza de date a Uniunii

- (1) În termen de ...[un an de la data intrării în vigoare a prezentei directive de modificare], Comisia se asigură că este creată o bază de date a Uniunii pentru a permite urmărirea combustibililor din biomasă, combustibililor lichizi și gazeși din surse regenerabile și a combustibililor pe bază de carbon reciclat (denumită în continuare «baza de date a Uniunii»).
- (2) Statele membre impun operatorilor economici relevanți să introducă în timp util în respectiva bază de date a Uniunii date exacte privind tranzacțiile realizate și caracteristicile de durabilitate ale combustibililor care fac obiectul tranzacțiilor respective, inclusiv emisiile lor de gaze cu efect de seră generate pe durata ciclului de viață, începând de la punctul lor de producție și până la momentul în care sunt introduși pe piață în Uniune. În scopul introducerii de date în baza de date a Uniunii, sistemul interconectat de gaze este considerat a fi un sistem unic de echilibrare a masei. Date despre injectarea și retragerea de combustibili gazeși din surse regenerabile sunt furnizate în baza de date a Uniunii. În baza de date a Uniunii se includ, de asemenea, date din care să reiasă dacă producerea unui anumit lot de combustibil a beneficiat de sprijin și, în caz afirmativ, care este tipul schemei de sprijin. Respectiv datele pot fi introduse în baza de date a Uniunii prin intermediul bazelor de date naționale.

După caz, pentru a îmbunătăți trasabilitatea datelor de-a lungul întregului lanț de aprovizionare, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 35 pentru a completa prezenta directivă prin extinderea suplimentară a sferei datelor care trebuie incluse în baza de date a Uniunii pentru a include datele relevante de la punctul de producție sau de colectare a materiilor prime utilizate pentru producerea combustibilului.

Statele membre impun furnizorilor de combustibili să introducă în baza de date a Uniunii datele necesare pentru verificarea respectării cerințelor stabilite la articolul 25 alineatul (1) primul paragraf.

În pofida primului, celui de-al doilea și celui de-al treilea paragraf, pentru combustibilii gazoși injectați în infrastructura interconectată de gaze a Uniunii, operatorii economici introduc informații privind tranzacțiile efectuate, privind caracteristicile de durabilitate și alte date relevante, precum emisiile de GES ale combustibililor până la punctul de injecție în infrastructura de gaze interconectată, în cazul în care statul membru decide să completeze un sistem de echilibrare a masei cu un sistem de garanții de origine.

- (3) Statele membre au acces la baza de date a Uniunii în scopul monitorizării și al verificării datelor.
- (4) În cazul în care au fost emise garanții de origine pentru producerea unui lot de gaze din surse regenerabile, statele membre se asigură că respectivele garanții de origine sunt transferate în baza de date a Uniunii în momentul în care o livrare de gaze din surse regenerabile este înregistrată în baza de date a Uniunii și sunt anulate după ce lotul de gaze regenerabile este retras din infrastructura de gaze interconectată a Uniunii. Aceste garanții de origine, odată transferate, nu pot fi comercializate în afara bazei de date a Uniunii.

- (5) Statele membre asigură în cadrul lor juridic național că exactitatea și exhaustivitatea datelor introduse de operatorii economici în baza de date sunt verificate, de exemplu apelând la organismele de certificare în cadrul sistemelor voluntare sau naționale recunoscute de Comisie în concordanță cu articolul 30 alineatele (4), (5) și (6) și care pot fi completate de un sistem de garanții de origine.

Asemenea sisteme voluntare sau naționale pot utiliza sistemele de informații ale terților ca intermediari pentru colectarea datelor, cu condiția ca această utilizare să fi fost notificată Comisiei.

Fiecare stat membru poate utiliza o bază de date națională deja existentă aliniată și conectată la baza de date a Uniunii printr-o interfață sau poate crea o bază de date națională, care să poată fi utilizată de operatorii economici ca instrument pentru colectarea și declararea datelor și pentru introducerea și transferarea datelor respective în baza de date a Uniunii, cu condiția ca:

- (a) baza de date națională să fie compatibilă cu baza de date a Uniunii, inclusiv în ceea ce privește rapiditatea transmiterii datelor, tipologia seturilor de date transferate și protocoalele privind calitatea datelor și verificarea datelor;
- (b) Statele membre se asigură că datele introduse în baza de date națională să fie transferate instantaneu în baza de date a Uniunii.

Statele membre își pot crea baze de date naționale în conformitate cu dispozițiile sau practica națională, de exemplu pot lua în considerare cerințe mai stricte la nivel național în ceea ce privește criteriile de sustenabilitate. Astfel de baze de date naționale nu ar trebui să împiedice trasabilitatea generală a transporturilor durabile de materii prime sau de combustibili care urmează să fie introduse în baza de date a Uniunii în conformitate cu prezenta directivă.

Verificarea calității datelor introduse în baza de date a Uniunii prin intermediul bazelor de date naționale, a caracteristicilor de sustenabilitate ale combustibililor în raport cu datele respective și aprobarea finală a tranzacțiilor au loc exclusiv prin baza de date a Uniunii. Exactitatea și caracterul complet al datelor respective se verifică în conformitate cu Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/996 al Comisiei* . Acestea pot fi verificate de organismele de certificare.

Statele membre transmit Comisiei caracteristicile detaliate ale bazei lor de date naționale. În urma acestei notificări, Comisia evaluează dacă baza de date națională este în conformitate cu cerințele stabilite la al treilea paragraf. În caz contrar, Comisia poate solicita statelor membre să ia măsurile care se impun pentru a asigura respectarea acestor cerințe.

- (6) Datele agregate din baza de date a Uniunii sunt puse la dispoziția publicului, ținând seama de protecția informațiilor sensibile din punct de vedere comercial, și sunt ținute la zi. Comisia publică și pune la dispoziția publicului rapoarte anuale cu privire la datele conținute în baza de date a Uniunii, inclusiv cantitățile, originea geografică și tipul de materii prime ale combustibililor.

* Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/996 al Comisiei din 14 iunie 2022 privind normele de verificare a criteriilor de durabilitate și de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră și a criteriilor privind riscurile reduse din perspectiva schimbării indirecte a destinației terenurilor (JO L 168, 27.6.2022, p. 1).”

23. Articolul 33 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (3) se modifică după cum urmează:

(i) primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Până la 31 decembrie 2027, Comisia prezintă, dacă este cazul, o propunere legislativă privind cadrul de reglementare pentru promovarea energiei din surse regenerabile pentru perioada de după 2030.”;

(ii) se adaugă următorul paragraf:

„La elaborarea propunerii legislative menționate la primul paragraf de la prezentul alineat, Comisia ia în considerare, în funcție de situație:

- (a) avizul Comitetului științific consultativ european privind schimbările climatice, instituit prin articolul 10a din Regulamentul (CE) nr. 401/2009 al Parlamentului European și al Consiliului*;
- (b) bugetul indicativ preconizat al Uniunii privind gazele cu efect de seră astfel cum este prevăzut la articolul 4 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului**;
- (c) planurile naționale integrate privind energia și clima prezentate de statele membre până la 30 iunie 2024 în temeiul articolului 14 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2018/1999;

- (d) experiența dobândită prin punerea în aplicare a prezentei directive, inclusiv criteriile de durabilitate și de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră; și
- (e) evoluțiile tehnologice în energia din surse regenerabile.

* Regulamentul (CE) nr. 401/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2009 privind Agenția Europeană de Mediu și Rețeaua europeană de informare și observare pentru mediu (JO L 126, 21.5.2009, p. 13).

** Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 iunie 2021 de instituire a cadrului pentru realizarea neutralității climatice și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 401/2009 și (UE) 2018/1999 («Legea europeană a climei») (JO L 243, 9.7.2021, p. 1).”;

- (b) se introduce următorul alineat:

„(3a) Comisia evaluează aplicarea obligațiilor prevăzute la articolul 29 alineatele (7a) și (7b) și impactul acestora asupra asigurării sustenabilității biocombustibililor, a biolichidelor și a combustibililor din biomasă.”

24. Articolul 35 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 8 alineatul (3) al doilea paragraf, la articolul 26 alineatul (2) al patrulea paragraf, la articolul 26 alineatul (2) al cincilea paragraf, la articolul 27 alineatul (3), la articolul 27 alineatul (4), la articolul 27 alineatul (6) al patrulea paragraf, la articolul 28 alineatul (5), la articolul 28 alineatul (6) al doilea paragraf, la articolul 29a alineatul (3), la articolul 31 alineatul (5) al doilea paragraf și la articolul 31a alineatul (2) al doilea paragraf se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la ... [data intrării în vigoare a prezentei directive de modificare]. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.”;

(b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Delegarea de competențe menționată la articolul 7 alineatul (3) al cincilea paragraf, la articolul 8 alineatul (3) al doilea paragraf, la articolul 26 alineatul (2) al patrulea paragraf, la articolul 26 alineatul (2) al cincilea paragraf, la articolul 27 alineatul (3), la articolul 27 alineatul (4), la articolul 27 alineatul (6) al patrulea paragraf, la articolul 28 alineatul (5), la articolul 28 alineatul (6) al doilea paragraf, la articolul 29a alineatul (3), la articolul 31 alineatul (5) și la articolul 31a alineatul (2) al doilea paragraf poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.”;

(c) alineatul (7) se înlocuiește cu următorul text:

„(7) Un act delegat adoptat în conformitate cu articolul 7 alineatul (3) al cincilea paragraf, cu articolul 8 alineatul (3) al doilea paragraf, cu articolul 26 alineatul (2) al patrulea paragraf, cu articolul 26 alineatul (2) al cincilea paragraf, cu articolul 27 alineatul (3), cu articolul 27 alineatul (4), cu articolul 27 alineatul (6) al patrulea paragraf, cu articolul 28 alineatul (5), cu articolul 28 alineatul (6) al doilea paragraf, cu articolul 29a alineatul (3), cu articolul 31 alineatul (5) sau cu articolul 31a alineatul (2) al doilea paragraf intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul nu au informat Comisia. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”;

25. Anexele se modifică în conformitate cu anexele la prezenta directivă.

Articolul 2
Modificarea Regulamentului (UE) 2018/1999

Regulamentul (UE) 2018/1999 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 2 se modifică după cum urmează:

(a) punctul 11 se înlocuiește cu următorul text:

„11. «obiectivele Uniunii privind energia și clima pentru 2030» înseamnă obiectivul obligatoriu la nivelul Uniunii de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră în 2030 menționate la articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2021/1119, obiectivul obligatoriu al Uniunii în materie de energie din surse regenerabile pentru 2030, stabilit la articolul 3 alineatul (1) din Directiva (UE) 2018/2001, obiectivul la nivelul Uniunii de îmbunătățire a eficienței energetice în 2030 menționat la articolul 4 alineatul (1) din Directiva (UE) .../... a Parlamentului European și a Consiliului⁺⁺ și obiectivul de 15 % privind interconectarea electrică pentru 2030 sau orice obiective ulterioare convenite în acest sens de Consiliul European sau de Parlamentul European și de Consiliu pentru anul 2030.

* Directiva (UE) .../... a Parlamentului European și a Consiliului din ... privind eficiența energetică și de modificare a Regulamentului (UE) 2023/955 (JO L ...).”;

+ JO: a se introduce în text numărul directivei conținute în documentul PE-CONS 15/23 (2021/0203(COD)) și a se introduce numărul, data, titlul și referința JO a directivei respective în nota de subsol.

(b) la punctul 20, litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) în contextul recomandărilor Comisiei bazate pe evaluarea efectuată în temeiul articolului 29 alineatul (1) litera (b) cu privire la energia din surse regenerabile, realizarea timpurie de către un stat membru a contribuției sale la obiectivul obligatoriu al Uniunii în materie de energie din surse regenerabile pentru 2030, stabilit la articolul 3 alineatul (1) din Directiva (UE) 2018/2001, măsurată în raport cu punctele sale naționale de referință privind energia din surse regenerabile;”.

2. La articolul 4, litera (a) punctul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„2. referitor la energia din surse regenerabile:

În vederea realizării obiectivului obligatoriu al Uniunii în materie de energie din surse regenerabile pentru 2030, stabilit la articolul 3 alineatul (1) din Directiva (UE) 2018/2001, o contribuție la respectivul obiectiv în ceea ce privește ponderea ce revine statului membru a energiei din surse regenerabile în consumul final brut de energie în 2030, cu o traiectorie orientativă pentru această contribuție începând din anul 2021. Până în 2022, traiectoria orientativă trebuie să ajungă la un punct de referință de cel puțin 18 % din creșterea totală a ponderii energiei din surse regenerabile între obiectivul național obligatoriu pentru 2020 al statului membru respectiv și contribuția sa la obiectivul pentru 2030. Până în 2025, traiectoria orientativă trebuie să ajungă la un punct de referință de cel puțin 43 % din creșterea totală a ponderii energiei din surse regenerabile între obiectivul național obligatoriu pentru 2020 al statului membru respectiv și contribuția sa la obiectivul pentru 2030. Până în 2027, traiectoria orientativă trebuie să ajungă la un punct de referință de cel puțin 65 % din creșterea totală a ponderii energiei din surse regenerabile între obiectivul național obligatoriu pentru 2020 al statului membru respectiv și contribuția sa la obiectivul pentru 2030.

Până în 2030, traiectoria orientativă trebuie să ajungă cel puțin la nivelul contribuției planificate a statului membru. Dacă un stat membru estimează că își va depăși obiectivul național obligatoriu pentru 2020, traiectoria sa orientativă poate începe la nivelul prevăzut a fi atins. Trajectoriile orientative ale statelor membre constituie împreună punctele de referință ale Uniunii în 2022, în 2025 și în 2027 și obiectivul obligatoriu al Uniunii în materie de energie din surse regenerabile pentru 2030, stabilit la articolul 3 alineatul (1) din Directiva (UE) 2018/2001. Pe lângă contribuția sa la obiectivul Uniunii și traiectoria sa orientativă în sensul prezentului regulament, un stat membru poate să indice niveluri mai ambițioase în cadrul politicilor naționale.”

3. La articolul 5, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Statele membre asigură în mod colectiv faptul că suma contribuțiilor lor se ridică cel puțin la nivelul obiectivului obligatoriu al Uniunii în materie de energie din surse regenerabile pentru 2030, stabilit la articolul 3 alineatul (1) din Directiva (UE) 2018/2001.”

4. La articolul 29, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În domeniul energiei din surse regenerabile, în cadrul evaluării sale menționate la alineatul (1), Comisia evaluează progresele înregistrate în ceea ce privește ponderea energiei din surse regenerabile în consumul final brut de energie al Uniunii, pe baza unei traiectorii orientative a Uniunii care pornește de la 20 % în 2020, atinge puncte de referință de cel puțin 18 % în 2022, 43 % în 2025 și 65 % în 2027 din creșterea totală a ponderii energiei din surse regenerabile între obiectivul Uniunii în materie de energie din surse regenerabile pentru 2020 și obiectivul Uniunii în materie de energie din surse regenerabile pentru 2030, și atinge obiectivul obligatoriu al Uniunii în materie de energie din surse regenerabile pentru 2030, stabilit la articolul 3 alineatul (1) din Directiva (UE) 2018/2001.”

Articolul 3
Modificarea Directivei 98/70/CE

Directiva 98/70/CE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 1

Domeniul de aplicare

Prezenta directivă stabilește, cu privire la vehiculele rutiere și utilajele mobile nerutiere, inclusiv navele de navigație interioară atunci când nu se află pe mare, tractoarele agricole și forestiere, precum și ambarcațiunile de agrement atunci când nu se află pe mare, specificații tehnice bazate pe considerente de sănătate și de mediu pentru carburanții care sunt folosiți pentru motoare cu aprindere prin scânteie și motoare cu aprindere prin compresie, ținând seama de cerințele tehnice ale acestor motoare.”

2. La articolul 2, punctele 8 și 9 se înlocuiesc cu următorul text:

„8. «furnizor» înseamnă «furnizor de combustibil» în sensul definiției de la articolul 2 al doilea paragraf punctul 38 din Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului*;

9. «biocarburanți» înseamnă «biocombustibili», în sensul definiției de la articolul 2 al doilea paragraf punctul 33 din Directiva (UE) 2018/2001;

* Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile (JO L 328, 21.12.2018, p. 82).”

3. Articolul 4 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Statele membre impun furnizorilor să asigure introducerea pe piață a motorinei diesel cu un conținut de esteri metilici ai acizilor grași (EMAG) de până la 7 %.”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Statele membre se asigură că motorina destinată utilizării de către utilajele mobile nerutiere, inclusiv navele de navigație interioară, de către tractoarele agricole și forestiere și de către ambarcațiunile de agrement are un conținut maxim admis de sulf de 10 mg/kg. Statele membre se asigură că combustibilii lichizi, alții decât motorina respectivă, pot fi utilizați de navele de navigație interioară și de ambarcațiunile de agrement doar în cazul în care conținutul de sulf al carburanților lichizi respectivi nu depășește conținutul maxim permis al motorinei în cauză.”

4. Articolele 7a-7e se elimină.

5. Articolul 9 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), literele (g), (h), (i) și (k) se elimină;

(b) alineatul (2) se elimină;

6. Anexele I, II, IV și V se modifică în conformitate cu anexa II la prezenta directivă.

Articolul 4
Dispoziții tranzitorii

- (1) Statele membre se asigură că sunt înaintate Comisiei datele colectate și raportate autorității desemnate de statul membru pentru anul 2023 sau o parte dintre acestea, în conformitate cu articolul 7a alineatul (1) al treilea paragraf și cu articolul 7a alineatul (7) din Directiva 98/70/CE, care sunt eliminate prin articolul 3 punctul 4 din prezenta directivă.
- (2) Comisia include datele menționate la alineatul (1) din prezentul articol în orice raport pe care are obligația să îl prezinte în temeiul Directivei 98/70/CE.

Articolul 5
Transpunere

- (1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la ... [18 luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive de modificare].

Prin derogare de la primul paragraf de la prezentul alineat, statele membre asigură până la 1 iulie 2024 intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma articolului 1 punctul 6, în ceea ce privește articolul 15e din Directiva (UE) 2018/2001, și articolului 1 punctul 7, în ceea ce privește articolele 16, 16b, 16c, 16d, 16e și 16f din directiva menționată.

Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la dispozițiile respective.

Atunci când statele membre adoptă dispozițiile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

- (2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 6

Abrogare

Directiva (UE) 2015/652 a Consiliului se abrogă de la 1 ianuarie 2025.

Articolul 7
Intrare în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la ...,

Pentru Parlamentul European
Președinta

Pentru Consiliu
Președintele

ANEXA I

Anexele la Directiva (UE) 2018/2001 se modifică după cum urmează:

1. În anexa I, se elimină ultimul rând din tabel.
2. Se introduce următoarea anexă:

„ANEXA IA

PONDERILE NAȚIONALE ALE ENERGIEI PENTRU ÎNCĂLZIRE ȘI RĂCIRE DIN
SURSE REGENERABILE ÎN CONSUMUL FINAL BRUT DE ENERGIE PENTRU
PERIOADA 2020-2030

	Suplimentări la articolul 23 alineatul (1) (în puncte procentuale) pentru perioada 2021-2025*	Suplimentări la articolul 23 alineatul (1) (în puncte procentuale) pentru perioada 2026-2030**	Ponderile obținute în urma suplimentărilor, fără căldura și răcoarea reziduală (în puncte procentuale)
Belgia	1,0	0,7	1,8
Bulgaria	0,7	0,4	1,5
Cehia	0,8	0,5	1,6
Danemarca	1,2	1,1	1,6
Germania	1,0	0,7	1,8
Estonia	1,3	1,2	1,7
Irlanda	2,3	2,0	3,1
Grecia	1,3	1,0	2,1
Spania	0,9	0,6	1,7
Franța	1,3	1,0	2,1
Croația	0,8	0,5	1,6
Italia	1,1	0,8	1,9
Cipru	0,8	0,5	1,6

	Suplimentări la articolul 23 alineatul (1) (în puncte procentuale) pentru perioada 2021-2025*	Suplimentări la articolul 23 alineatul (1) (în puncte procentuale) pentru perioada 2026-2030**	Ponderile obținute în urma suplimentărilor, fără căldura și răcoarea reziduală (în puncte procentuale)
Letonia	0,7	0,6	1,1
Lituania	1,7	1,6	2,1
Luxemburg	2,3	2,0	3,1
Ungaria	0,9	0,6	1,7
Malta	0,8	0,5	1,6
Țările de Jos	1,1	0,8	1,9
Austria	1,0	0,7	1,8
Polonia	0,8	0,5	1,6
Portugalia	0,7	0,4	1,5
România	0,8	0,5	1,6
Slovenia	0,8	0,5	1,6
Slovacia	0,8	0,5	1,6
Finlanda	0,6	0,5	1,0
Suedia	0,7	0,7	0,7

* Măsurile de flexibilitate prevăzute la articolul 23 alineatul (2) literele (b) și (c) în care au fost luate în considerare la calcularea suplimentărilor și a ponderilor obținute.

** Măsurile de flexibilitate prevăzute la articolul 23 alineatul (2) literele (b) și (c) în care au fost luate în considerare la calcularea suplimentărilor și a ponderilor obținute.”

3. Anexa III se înlocuiește cu următorul text:

„ANEXA III

CONȚINUTUL DE ENERGIE PENTRU COMBUSTIBILI

Combustibil	Conținut masic de energie (putere calorifică inferioară, MJ/kg)	Conținut volumic de energie (putere calorifică inferioară, MJ/l)
COMBUSTIBILI PROVENIȚI DIN BIOMASĂ ȘI/SAU DIN OPERAȚIUNI DE PRELUCRARE A BIOMASEI		
Biopropan	46	24
Ulei vegetal pur (ulei produs din plante oleaginoase prin presare, extracție sau procedee comparabile, brut sau rafinat, dar nemodificat chimic)	37	34
Biomotorină – ester metilic al acizilor grași (ester metilic produs din ulei produs din biomasă)	37	33
Biomotorină – ester etilic al acizilor grași (ester etilic produs din ulei produs din biomasă)	38	34
Biogaz care se poate purifica pentru a obține calitatea gazelor naturale	50	—
Ulei hidrotrat (tratată termochimic cu hidrogen) produs din biomasă, destinat a fi folosit la înlocuirea motorinei	44	34
Ulei hidrotrat (tratată termochimic cu hidrogen) produs din biomasă, destinat a fi folosit la înlocuirea benzinei	45	30
Ulei hidrotrat (tratată termochimic cu hidrogen) produs din biomasă, destinat a fi folosit la înlocuirea combustibilului pentru avioane	44	34

Combustibil	Conținut masic de energie (putere calorifică inferioară, MJ/kg)	Conținut volumic de energie (putere calorifică inferioară, MJ/l)
Ulei hidrotratată (tratată termochimic cu hidrogen) produs din biomasă, destinat a fi folosit la înlocuirea gazului petrolier lichefiat	46	24
Ulei coprelucrat (prelucrat într-o rafinărie simultan cu combustibili fosili) produs din biomasă sau biomasă supusă pirolizei, destinat a fi folosit la înlocuirea motorinei	43	36
Ulei coprelucrat (prelucrat într-o rafinărie simultan cu combustibili fosili) produs din biomasă sau biomasă supusă pirolizei, destinat a fi folosit la înlocuirea benzinei	44	32
Ulei coprelucrat (prelucrat într-o rafinărie simultan cu combustibili fosili) produs din biomasă sau biomasă supusă pirolizei, destinat a fi folosit la înlocuirea combustibilului pentru avioane	43	33
Ulei coprelucrat (prelucrat într-o rafinărie simultan cu combustibili fosili) produs din biomasă sau biomasă supusă pirolizei, destinat a fi folosit la înlocuirea gazului petrolier lichefiat	46	23
COMBUSTIBILI DIN SURSE REGENERABILE CARE POT FI PRODUȘI DIN DIFERITE SURSE REGENERABILE, INCLUSIV BIOMASĂ		
Metanol din surse regenerabile	20	16
Etanol din surse regenerabile	27	21
Propanol din surse regenerabile	31	25
Butanol din surse regenerabile	33	27

Combustibil	Conținut masic de energie (putere calorifică inferioară, MJ/kg)	Conținut volumic de energie (putere calorifică inferioară, MJ/l)
Motorină Fischer-Tropsch (hidrocarbură sintetică sau amestec de hidrocarburi sintetice destinat a fi folosit la înlocuirea motorinei)	44	34
Benzină Fischer-Tropsch (hidrocarbură sintetică sau amestec de hidrocarburi sintetice produs din biomasă, destinat a fi folosit la înlocuirea benzinei)	44	33
Combustibil pentru avioane Fischer-Tropsch (hidrocarbură sintetică sau amestec de hidrocarburi sintetice produs din biomasă, destinat a fi folosit la înlocuirea combustibilului pentru avioane)	44	33
Gaz petrolier lichefiat Fischer-Tropsch (hidrocarbură sintetică sau amestec de hidrocarburi sintetice destinat a fi folosit la înlocuirea gazului petrolier lichefiat)	46	24
DME (dimetileter)	28	19
Hidrogen din surse regenerabile	120	—
ETBE (etil-terț-butil-eter produs pe bază de etanol)	36 (din care 33 % din surse regenerabile)	27 (din care 33 % din surse regenerabile)
MTBE (metil-terț-butil-eter produs pe bază de metanol)	35 (din care 22 % din surse regenerabile)	26 (din care 22 % din surse regenerabile)
TAAE (terțiar-amil-etil-eter produs pe bază de etanol)	38 (din care 29 % din surse regenerabile)	29 (din care 29 % din surse regenerabile)

Combustibil	Conținut masic de energie (putere calorifică inferioară, MJ/kg)	Conținut volumic de energie (putere calorifică inferioară, MJ/l)
TAME (terțiar-amil-metil-eter produs pe bază de metanol)	36 (din care 18 % din surse regenerabile)	28 (din care 18 % din surse regenerabile)
THxEE (terțiar-hexil-etil-eter produs pe bază de etanol)	38 (din care 25 % din surse regenerabile)	30 (din care 25 % din surse regenerabile)
THxME (terțiar-hexil-metil-eter produs pe bază de metanol)	38 (din care 14 % din surse regenerabile)	30 (din care 14 % din surse regenerabile)
COMBUSTIBILI DIN SURSE NEREGENERABILE		
Benzină	43	32
Motorină	43	36
Combustibil pentru avioane	43	34
Hidrogen din surse neregenerabile	120	—

”

4. Anexa IV se modifică după cum urmează:

(a) titlul se înlocuiește cu următorul text:

„FORMAREA ȘI CERTIFICAREA INSTALATORILOR ȘI PROIECTANȚILOR
INSTALAȚIILOR PE BAZĂ DE ENERGIE DIN SURSE REGENERABILE”;

(b) teza introductivă și punctele 1, 2 și 3 se înlocuiesc cu următorul text:

„Sistemele de certificare sau sistemele de calificare echivalente și programele de formare menționate la articolul 18 alineatul (3) au la bază următoarele criterii:

1. Procesul de certificare sau un proces de calificare echivalent trebuie să fie transparent și definit în mod clar de statele membre sau de organismul administrativ desemnat de acestea.
 - 1a. Certificatele eliberate de organismele de certificare sunt clar definite și ușor de identificat pentru lucrătorii și profesioniștii care solicită certificarea.
 - 1b. Procesul de certificare le permite instalatorilor să dobândească cunoștințele teoretice și practice necesare și garantează existența competențelor necesare pentru a instala instalații de înaltă calitate care funcționează în mod fiabil.
2. Instalatorii de sisteme care funcționează pe bază de biomasă, pompe de căldură, energie geotermală de mică adâncime, energie fotovoltaică solară și energie termică solară, inclusiv pentru stocarea energiei, și de puncte de reîncărcare sunt certificați printr-un program de formare acreditat sau de către un organism de formare acreditat ori printr-un sistem de calificare echivalent.

3. Acreditarea programului sau a organismului de formare se realizează de către statele membre sau de către organismul administrativ desemnat de acestea. Organismul de acreditare se asigură că programele de formare, inclusiv programele de perfecționare și recalificare oferite de organismul de formare sunt incluzive, au continuitate și o acoperire regională ori națională.

Organismul de formare trebuie să dețină dotări tehnice specifice pentru a oferi formare practică, inclusiv suficiente echipamente de laborator sau facilități corespunzătoare pentru a asigura formarea practică.

De asemenea, organismul de formare trebuie să ofere, pe lângă formarea de bază, cursuri mai scurte de actualizare și de perfecționare organizate în module de formare care să le permită instalatorilor și proiectanților să obțină noi competențe, să își extindă și să își diversifice aptitudinile cu privire la mai multe tipuri de tehnologii și combinații ale acestora. Organismul de formare asigură adaptarea formării la noile tehnologii în domeniul energiei din surse regenerabile în contextul clădirilor, al industriei și al agriculturii. Organismele de formare recunosc competențele relevante dobândite.

Programele și modulele de formare sunt concepute astfel încât să permită învățarea pe tot parcursul vieții cu privire la instalațiile pe bază de energie din surse regenerabile și să fie compatibile cu formarea profesională pentru persoanele aflate în căutarea unui loc de muncă pentru prima dată și pentru adulții care doresc să se recalifice sau să găsească un nou loc de muncă.

Programele de formare sunt concepute pentru a facilita dobândirea calificărilor care să cuprindă diferite tipuri de tehnologii și soluții și pentru a evita specializarea limitată cu privire la o anumită marcă sau tehnologie. Pot avea calitatea de organism de formare producătorul instalației sau al sistemului, institute sau asociații.”;

(c) punctul 5 se înlocuiește cu următorul text:

„5. Cursul de formare se încheie cu un examen pentru obținerea unui certificat sau a unei calificări. Examenul include o probă practică de instalare corectă a cazanelor sau a sobelor pe bază de biomasă, a pompelor de căldură, a instalațiilor geotermale de mică adâncime, a instalațiilor fotovoltaice solare sau a celor termice solare, inclusiv a mijloacelor de stocare a energiei, sau a punctelor de reîncărcare, ceea ce va favoriza o reacție din partea cererii.”;

(d) punctul 6 litera (c) se modifică după cum urmează:

(i) partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(c) Partea teoretică a formării instalatorilor de pompe de căldură ar trebui să ofere o privire de ansamblu asupra situației pe piața pompelor de căldură și să prezinte sursele geotermale de energie și temperaturile surselor subterane din diferite regiuni, identificarea conductibilității termice a solurilor și a rocilor, reglementările privind utilizarea surselor geotermale de energie, fezabilitatea utilizării pompelor de căldură în clădiri și determinarea celui mai potrivit sistem de pompe de căldură, precum și cunoștințe privind cerințele tehnice, siguranța, filtrarea aerului, racordarea la sursa de căldură și planul sistemului și integrarea soluțiilor de stocare a energiei, inclusiv în combinație cu instalațiile solare. Formarea ar trebui să asigure, de asemenea, o bună cunoaștere a tuturor standardelor europene pentru pompe de căldură, precum și a dreptului aplicabil de la nivel intern și de la nivelul Uniunii. Instalatorul ar trebui să demonstreze că deține următoarele competențe esențiale:”;

(ii) punctul (iii) se înlocuiește cu următorul text:

„(iii) capacitatea de a alege și de a dimensiona componentele în situații tipice de instalare, inclusiv de a determina valorile tipice ale sarcinii termice pentru diferite clădiri și pentru producerea apei calde pe baza consumului de energie, de a determina capacitatea pompei de căldură privind sarcina termică pentru producerea apei calde, privind masa de stocare a clădirii și privind asigurarea neîntreruptă cu curent electric; de a determina soluțiile de stocare a energiei, inclusiv prin intermediul rezervorului tampon și al volumului acestuia și integrarea unui al doilea sistem de încălzire;

(iv) înțelegere a studiilor de fezabilitate și de proiectare;

(v) înțelegere a forajului, în cazul pompelor de căldură geotermale.”;

(e) punctul 6 litera (d) se modifică după cum urmează:

(i) partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(d) Partea teoretică a formării instalatorilor pentru instalațiile fotovoltaice solare și cele termice solare ar trebui să ofere o privire de ansamblu asupra situației de pe piața produselor solare și o comparație între costuri și profitabilitate și să cuprindă aspecte ecologice, componentele, caracteristicile și dimensionarea sistemelor care utilizează energia solară, selectarea de sisteme precise și dimensionarea componentelor, determinarea necesarului de căldură, opțiuni pentru integrarea soluțiilor de stocare a energiei, protecția împotriva incendiilor, subvențiile aferente, precum și proiectarea, instalarea și întreținerea instalațiilor fotovoltaice solare și a celor termice solare. Formarea ar trebui să asigure, de asemenea, o bună cunoaștere a tuturor standardelor europene privind tehnologia și certificarea, cum ar fi Solar Keymark, precum și a dreptului intern și al Uniunii aferent. Instalatorul ar trebui să demonstreze că deține următoarele competențe esențiale:”;

(ii) punctul (ii) se înlocuiește cu următorul text:

„(ii) capacitatea de a identifica sistemele și componentele lor specifice pentru sistemele active și pasive, inclusiv proiectarea lor mecanică, și de a determina amplasarea componentelor, planul și configurația sistemului și opțiunile pentru integrarea soluțiilor de stocare a energiei, inclusiv în combinație cu stații de reîncărcare.”

5. Anexa V partea C se modifică după cum urmează:

(a) punctul 6 se înlocuiește cu următorul text:

„6. Pentru calculul menționat la punctul 1 litera (a), reducerile emisiilor de gaze cu efect de seră provenite din îmbunătățirea gestionării în agricultură, e_{sca} , cum ar fi trecerea la aratul de conservare sau la semănarea direct în miriște, îmbunătățirea culturilor și a sistemului de rotație a culturilor, utilizarea culturilor de protecție, inclusiv gestionarea reziduurilor de culturi, precum și utilizarea unui ameliorator organic de soluri, precum compost și digestat fermentat din gunoi de grajd, se ia în considerare doar în cazul în care nu există riscul ca acestea să aibă un efect negativ asupra biodiversității. În plus, se furnizează dovezi solide și verificabile cu privire la creșterea cantității de carbon din sol sau dacă se poate presupune în mod rezonabil că aceasta a crescut în perioada în care au fost cultivate materiile prime respective, ținând seama, în același timp, de emisiile existente acolo unde astfel de practici presupun utilizarea la scară crescută de îngrășăminte și erbicide*.

* Măsurarea carbonului din sol poate constitui o astfel de dovadă, de exemplu printr-o primă măsurătoare premergătoare cultivării și prin măsurători ulterioare la intervale regulate de câțiva ani. În acest caz, înainte ca cea de-a doua măsurătoare să fie disponibilă, creșterea carbonului din sol ar urma să fie estimată pe baza unor experimente sau a unor modele ale solului reprezentative. După cea de-a doua măsurătoare, măsurătorile ar urma să constituie baza pentru determinarea creșterii cantității carbonului din sol și a amplitudinii acestei creșteri.”;

(b) punctul 15 se înlocuiește cu următorul text:

„15. Reducerea emisiilor prin captarea și înlocuirea CO₂, e_{ccr} , este direct legată de producția de biocombustibili sau de biolichide cărora le sunt atribuite și se limitează la emisiile evitate prin captarea CO₂ al cărui carbon provine din biomasă și care se utilizează pentru înlocuirea CO₂ de origine fosilă în producția de produse și servicii comerciale până la 1 ianuarie 2036.”;

(c) punctul 18 se înlocuiește cu următorul text:

„18. Pentru calculele menționate la punctul 17, emisiile care trebuie împărțite sunt $e_{ec} + e_l + e_{sca}$ + acele fracții ale e_p , e_{td} , e_{ccs} și e_{ccr} care au loc până la faza în care se produce un coprodus, inclusiv faza respectivă. În cazul în care s-a alocat vreo valoare coproduselor într-o etapă de prelucrare anterioară din ciclul de viață, fracția din emisiile atribuite produsului combustibil intermediar în ultima etapă a prelucrării respective se utilizează în acest scop în locul valorii totale a emisiilor. În cazul biocombustibililor și biolichidelor, toate coprodusele care nu se încadrează în domeniul de aplicare a punctului 17 se iau în considerare în scopul acestor calcule.

Pentru calculul respectiv, se atribuie un conținut energetic egal cu zero coproduselor cu conținut energetic negativ.

Ca regulă generală, deșeurile și reziduurile, inclusiv toate deșeurile și reziduurile incluse în anexa IX, se consideră a avea o valoare a emisiilor de gaze cu efect de seră egală cu zero în decursul ciclului lor de viață până în momentul procesului de colectare a materialelor respective, indiferent dacă acestea sunt prelucrate în produse intermediare înainte de a fi transformate în produsul final.

În cazul combustibililor din biomasă produși în rafinării, altele decât combinațiile de instalații de prelucrare cu cazane sau unități de cogenerare care furnizează energie termică și/sau energie electrică instalației de prelucrare, unitatea de analiză pentru calculul menționat la punctul 17 este rafinăria.”

(6) La anexa VI, partea B se modifică după cum urmează:

(a) punctul 6 se înlocuiește cu următorul text:

„6. Pentru calculul menționat la punctul 1 litera (a), reducerile emisiilor de gaze cu efect de seră provenite din îmbunătățirea gestionării în agricultură, e_{sca} , cum ar fi trecerea la aratul de conservare sau la semănarea direct în miriște, îmbunătățirea culturilor și a sistemului de rotație a culturilor, utilizarea culturilor de protecție, inclusiv gestionarea reziduurilor de culturi, precum și utilizarea unui ameliorator organic de soluri, precum compost și digestat fermentat din gunoi de grajd, se ia în considerare doar în cazul în care nu există riscul ca acestea să aibă un efect negativ asupra biodiversității. În plus, se furnizează dovezi solide și verificabile cu privire la creșterea cantității de carbon din sol sau dacă se poate presupune în mod rezonabil că aceasta a crescut în perioada în care au fost cultivate materiile prime respective, ținând seama, în același timp, de emisiile existente acolo unde astfel de practici presupun utilizarea la scară crescută de îngrășăminte și erbicide*.

* Măsurarea carbonului din sol poate constitui o astfel de dovadă, de exemplu printr-o primă măsurătoare premergătoare cultivării și prin măsurători ulterioare la intervale regulate de câțiva ani. În acest caz, înainte ca cea de-a doua măsurătoare să fie disponibilă, creșterea carbonului din sol ar urma să fie estimată pe baza unor experimente sau a unor modele ale solului reprezentative. După cea de-a doua măsurătoare, măsurătorile ar urma să constituie baza pentru determinarea existenței unei creșteri a cantității carbonului din sol și a amplitudinii acestei creșteri.”;

(b) punctul 15 se înlocuiește cu următorul text:

„15. Reducerile emisiilor prin captarea și înlocuirea CO₂, e_{ccr} , este direct legată de producția de combustibili din biomasă cărora le sunt atribuite și se limitează la emisiile evitate prin captarea de CO₂ al cărui carbon provine din biomasă și care se utilizează pentru înlocuirea CO₂ de origine fosilă în producția de produse și servicii comerciale până la 1 ianuarie 2036.”;

(c) punctul 18 se înlocuiește cu următorul text:

„18. Pentru calculele menționate la punctul 17, emisiile care trebuie împărțite sunt $e_{ec} + e_l + e_{sca}$ + acele fracții ale e_p , e_{td} , e_{ccs} și e_{ccr} care au loc până la faza în care se produce un coprodus, inclusiv faza respectivă. În cazul în care s-a alocat vreo valoare coproduselor într-o etapă de prelucrare anterioară din ciclul de viață, fracția din emisiile atribuite produsului combustibil intermediar în ultima etapă a prelucrării respective se utilizează în acest scop în locul valorii totale a emisiilor.

În cazul biogazului și al biometanului, toate coprodusele care nu se încadrează în domeniul de aplicare al punctului 17 se iau în considerare în scopul acestor calcule. Pentru calculul respectiv, se atribuie un conținut energetic egal cu zero coproduselor cu conținut energetic negativ.

Ca regulă generală, deșeurile și reziduurile, inclusiv toate deșeurile și reziduurile incluse în anexa IX, se consideră a avea o valoare a emisiilor de gaze cu efect de seră egală cu zero în decursul ciclului lor de viață până în momentul procesului de colectare a materialelor respective, indiferent dacă acestea sunt prelucrate în produse intermediare înainte de a fi transformate în produsul final.

În cazul combustibililor din biomasă produși în rafinării, altele decât combinațiile de instalații de prelucrare cu cazane sau unități de cogenerare care furnizează energie termică și/sau energie electrică instalației de prelucrare, unitatea de analiză în scopurile calculului menționat la punctul 17 este rafinăria.”

7. În anexa VII, în definiția termenului „Utilizabil”, trimiterea la articolul 7 alineatul (4) se înlocuiește cu o trimitere la articolul 7 alineatul (3).

8. Anexa IX se modifică după cum urmează:

(a) în partea A, teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Materii prime pentru producția de biogaz pentru transporturi și de biocombustibili avansați.”;

(b) în partea B, teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Materii prime pentru producția de biocombustibili și de biogaz pentru transporturi, a căror contribuție la îndeplinirea obiectivelor menționate la articolul 25 alineatul (1) primul paragraf litera (a) trebuie să fie limitată la:”.

ANEXA II

Anexele I, II, IV și V la Directiva 98/70/CE se modifică după cum urmează:

1. Anexa I se modifică după cum urmează:

(a) nota de subsol 1 se înlocuiește cu următorul text:

„⁽¹⁾ Metodele de testare sunt cele specificate în EN 228:2012+A1:2017. Statele membre pot adopta metoda analitică specificată în standardul de înlocuire EN 228:2012+A1:2017, dacă se poate demonstra că aceasta oferă cel puțin aceeași precizie ca metoda analitică pe care o înlocuiește.”;

(b) nota de subsol 2 se înlocuiește cu următorul text:

„⁽²⁾ Valorile menționate în specificație sunt «valori reale». La stabilirea valorilor lor limită, s-au aplicat termenii EN ISO 4259-1:2017/A1:2021 «Produce petroliere și produse înrudite. Fidelitatea metodelor de măsurare și a rezultatelor - Partea 1: Determinarea valorilor de fidelitate referitoare la metodele de încercare», iar pentru stabilirea unei valori minime s-a luat în considerare o diferență minimă de 2R peste zero (R = reproductibilitatea). Rezultatele măsurărilor individuale se interpretează pe baza criteriilor descrise în EN ISO 4259-2:2017/A1:2019.”;

(c) nota de subsol 6 se înlocuiește cu următorul text:

„⁽⁶⁾ Alți mono-alcooli și eteri cu un punct final de fierbere care nu îl depășește pe cel menționat în EN 228:2012 +A1:2017.”

2. Anexa II se modifică după cum urmează:

(a) în ultimul rând din tabel, „Conținutul de FAME – EN 14078”, intrarea din ultima coloană „Limite” „Maxime”, „7,0” se înlocuiește cu „10,0”;

(b) textul notei de subsol 1 se înlocuiește cu următorul text:

„⁽¹⁾ Metodele de testare sunt cele specificate în EN 590:2013+A1:2017. Statele membre pot adopta metoda analitică specificată în standardul de înlocuire EN 590:2013+A1:2017, dacă se poate demonstra că aceasta oferă cel puțin aceeași precizie ca metoda analitică pe care o înlocuiește.”;

(c) textul notei de subsol 2 se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Valorile menționate în specificație sunt «valori reale». La stabilirea valorilor lor limită, s-au aplicat termenii EN ISO 4259-1:2017/A1:2021 «Produce petroliere și produse înrudite. Fidelitatea metodelor de măsurare și a rezultatelor – Partea 1: Determinarea valorilor de fidelitate referitoare la metodele de încercare», iar pentru stabilirea unei valori minime s-a luat în considerare o diferență minimă de 2R peste zero (R = reproductibilitatea). Rezultatele măsurărilor individuale se interpretează pe baza criteriilor descrise în EN ISO 4259-2:2017/A1:2019.»

3. Anexele IV și V se elimină.